

கல்கி

KALKI

14.6.1959

30 கல்கி

இப்பொழுது எல்லாம் உங்களைப் பொறுத்திருக்கிறது

இந்தப் பருவத்தில் உங்கள் குழந்தையின்
உத்தேசம், உணர்வு, எல்லாம் உங்களைத்
தான் பொறுத்திருக்கிறது. அங்கு இரு
இளைஞர்களோடு உங்களுக்கும் உத்தேசம்
யும் அளிக்கும் பருவத்தில்தான்
ஜான்ஸன்ஸ் தயாரிப்புகள் தேவ
சாதனங்கள். இந்தத் தலைமுறைகளில்
பெற்றவர்கள் அனுபவித்த அடிப்படை,
யாருக்கும் இல்லாத தயாரிப்பை
படுக்கிறார்.

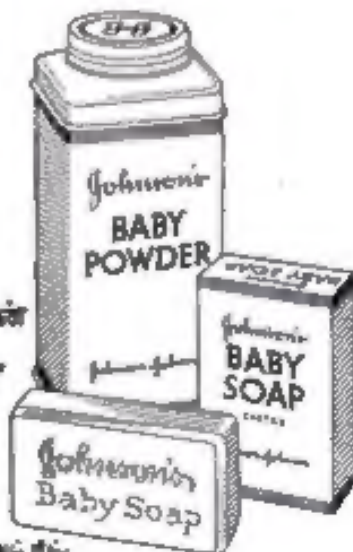
ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பவர்
மத்தும் பவுடர்:

விஷயம் துல்லியமானது. இந்த
பவரில் உட்கொண்டிருக்கிறார். குழந்தையின்
தனிப் பேசும் குழந்தையையும்
உத்தேசம் அளிப்பதை.

ஜான்ஸன்ஸ் பேபி சூப்பர் கிரீம்:
குழந்தையின் இடம் எழுந்திருப்பது
காடு அளிக்கும் தேவ சாதனங்கள்.

ஜான்ஸன்ஸ் அண்டு ஜான்ஸன்ஸ்

40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக குழந்தைகளுக்கான
தேவ சாதனங்கள் தயாரித்து வருகிறார்

ஜான்ஸன்ஸ் அண்டு ஜான்ஸன்ஸ் ஆப் டிரீயர் ரிசர்வ்ஸ், லீட்.

என் தவறுதல்தான் பின்னி துணி வாங்கிவிடுக்க வேண்டும்

வேங்கடேஷ் வஸ்திராலயா

இப்போதே போகிறேன்.

ஷோரூம்கள் 1ம், 2 ம்
ஹைக்கோர்ட் எதிரிலுள்ள
பாக்க ஆப் காலனி கட்டிடத்தில்

எனது ஆதரவாளர்களின் மொகியத்தை மூன்றிட்டு வெங்கடேஷ்
வஸ்திராலயாவின் மூல்கும் ஷோரூம், 2, தம்புச்செட்டித் தெரு
விவிரித்து மொண்டரல் கட்டிடம் எதிரில் மாற்றப்படுகிறது.
எனது புது ஷோரூம் ஜூலை 13, 1959 அன்று திறக்கப்படும்.

மார்ச் 18
இதழ் 46

கவிழ்த்திரு காதென்னைப்—பேர்த
தாயென்ற லும்பிடடி பாய்பா

— பாரதியார்

விவரம்
சுவாசிக் 31

பொழுது புலர்ந்தது

ராஜாஜியின் ஆசிரியன் ஒரு புதிய கட்சி உருவாகி விட்டது! நாட்டு மக்களின் எண்ணங்களை எல்லாம் சேர்த்து உருவெடுத்தாத போல் “கதத்திரக் கட்சி” உதித்து விட்டது.

ஜனநாயகத்துக்கு இரண்டு கட்சிகள் தேவை. இரண்டும் பலமுள்ள கட்சிகளாக இருக்க வேண்டும். இரண்டரை ஆண்டுகளுக்கு முன் ராஜாஜி எதிர்க்கட்சி வேண்டும் என்றார். சென்ற தேர்தலின் போதே, ராஜாஜி காங்கிரஸின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு எதிர்க்கட்சி தேவை என்றார்.

காங்கிரஸ் என்னென்றும் பதவியிலிருக்க வேண்டும் என்றிரு ஆசையில் கம்பு லிஸ்ட் கோஷலிஸ்ட் கட்சிகளின் கொள்கையின்பெயர்லாம் கவிதாரம் செய்து கொண்டு நாட்டுக்குச் சொல்லி முடிவாக கஷ்டங்கள் விளைவித்து வருகிறது. மக்களோ பாரத நாட்டில் கதத்திரப் போராட்டத்தில் முள்ளாடாமல் தின்ற தலைவர் ஜவாஹர்லால் நேரு பிரதமராக இருக்கும்போது, அவர் கொள்கைகள் தவறு, அவர் கொள்கைகளால் கஷ்டங்கள் அனுபவித்து வருகிறோம் என்று காய்விட்டுச் சொல்லப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கம்மா இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்; மக்களின் மௌனம் சம்மதத்துக்கு அறிகுறி என்று சர்க்காரும் அத்தப் போக்கிலேயே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டின் கேடிமத்துக்காகப் பொருளுண்டாக்கியும் விபாபாரம் நடத்தியும் வரும் குடித்தலாக்களின் கஷ்டத்தை யுணர்ந்த ராஜாஜி, எதிர்க்கட்சி வேண்டும் என்றார். கஷ்டங்களின் மேல் கஷ்டங்கள், லரிசுளுக்கு மேல் லரிசுதைத் தாங்கிக் கொண்டு கம்மா பிடுக்தால், விவசாயம் குன்றி விபாபாரம் குன்றி, மத்தியதர மக்கள் வேலையின்றி வறுமையில் ஆழ்ந்து, நாட்டில் குழப்பம் விளையும். இந்தப் பெரும் உற்பாதத்திலிருந்து நாட்டைக் காக்கப் பலமான எதிர்க்கட்சி தேவை என்றார் ராஜாஜி.

இரண்டரை வருஷங்கள், ஆர அமர ஆலோசித்து, பெரிபேர்கள் ஒன்று சேர்த்து ராஜாஜி சொல்வது சரி என்று ஒரு கட்சியைமக்க முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்; இதற்கு ராஜாஜி தமது மரிபுரண ஆசிரியை அணித்திருக்கிறார். இது நாட்டின் எல்லா மாகங்களிலும் உற்சவம் உண்டாக்கிவிடுகிறது.

இத்தக் கட்சிக்கு ராஜாஜி “கதத்திரக் கட்சி” என்று பெயரிட்டிருக்கிறார். ஏனெனில், அரசாங்கத்தாலுடைய போக்கு மக்களின் கவாதத்திலியத்தைப் பறித்து அனைவரையும் சர்க்காருக்குக் கூலிகளாக்கி, பராதினத்தில் ஆழ்த்தியதும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு எதிர்க்கட்சி கதத்திரக் கட்சி.

நிலம் படைத்த விவசாயி தன் நிலத்தைத் தான் விவசாயம் செய்பாமல் பல அளவியர்களிடம் ஒப்புவிக்கச் செய்து சர்க்கார் திட்டம் போட்டிருக்கிறது. தன் நிலத்தில் விளைத்ததைத் தன் இஷ்டப்படி விநிக முடிபாமல் நானாயட்டத்தில் கண்டிரோட்கள் முழுதும் திரும்பி வரும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயர்களில் எல்லாம் பிரவேசிக்கச் சர்க்கார் திட்டம் போட்டி வருகிறார்கள்.

இத்தத் தேசம் மிகப் பரத்த தேசம். மடிப்பு லாசனையும், மோதிய அளவு தொழில் அறிவிருத்தியும் இல்லாத தேசம். கோபுக்கணக்கான மக்கள் வாலும் தேசம். தொழில் அறிவிருத்திக்கு முன் பழித்தொழிலில் இருப்பவர்களைப் பழித்த தொழிலிலிருந்து அப்பற்புப்படுத்தவதில் உள்ள பாய்! கட்கிறவின் பேரில் கத்திரக்களைக் கடனாகக் கொடுத்து நிலங்களில் கூலி வேலை செய்யும் மக்களுக்குப் பிழைப்பில்லாமல் செய்து விட்டால் பிராமண்களில் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கும் மக்களுக்கு உள்ள வயி?

இத் நாட்டில் மக்கள் எப்படியோ சிறு கடைகள் வைத்தும், நிலத்தை உழுதும் தங்கையும் தங்கள் குடும்பத்தினரையும் காய்பாற்றி வருகிறார்கள். சர்க்காரினால்

ஓர் அறிக்கை

புது சுதந்திரக் கட்சிக்கு ஆதரவு
கொடுக்க விரும்புபவர்கள்

சுதந்திரக் கட்சிப் பதிலாளர்
கட்சி காரியாலயம், சென்னை - 10
என்ற விவரத்துக்கு எழுதக்
கொடுக்கிறோம். சர்க்கார் ஏதும்
அனுப்ப வேண்டியதில்லை. பெரு
கும், தொழிலும், வயதும், விவாக
மும் மற்ற விவரமும் தெளிவாக
எழுதி அனுப்பக் கொடுக்கிறோம்.

செய்ய முடியாத காரியத்தைத் தாமத
மாகவே செய்து வருகிறார்கள்.

காட்டில் உள்ள கோடிக்கணக்கான
வெவியற்ற ஏழை மக்களுக்கு ஒரு வேலை
வாய்ப்பும் அளிக்காமல், வேலைவிலைப்
பிரச்சினையைத் தீர்க்காமல் மக்கள் தாமத
மாகவே சிறுசிறு வேலைகள் ஏற்படுத்திக்
கொண்டு வாழ்வதைக் குட்டிக்கவராத்கி
ளடுத்தெருவில் அகிய விரும் கொண்கை
களைச் சர்க்கார் கடைப்பிடிப்பாரா?

'சோஷலிஸ்பாணி' சமுதாயம்' என்று
சொல்லி எல்லாத் தொழில்களையும்
எல்லா விவரப்பரந்தையும் சர்க்கார்
எடுத்துக் கொள்ளத் துடிக்கிறார்கள்.
அதன் விளைவாக, சர்க்கார் காரியாலயம்
களின் எண்ணிக்கையும் உத்தியோகம்
தர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியிருக்கி
றதே பொழிய பாமர மக்கள். சுதந்திர
மக்கள் சொல்லி முடியாத இன்னம்
களுக்கு ஆளாகிறார்கள். இதைச் சர்க்கார்
உணராமல் வேலை செய்கிறார்கள்.

வரிவாய்ப்பு பற்றிக் சொல்ல வேண்டியதே
யில்லை. கேர் வரிசன் எய்வளவு போட
முடியுமோ அவ்வளவு போட்டு விட்டார்
கள். இனி மூலவரிசன் போடப் போகி
றார்கள். அதாவது மறைமுகமாக உற்
பத்தி வரிசனும், விவரப்பரந்தத்தைத் தாம
சளே எடுத்துக்கொண்டு; அந்தச் சப
போகத்தின் பங்கை வரிசனை ஏற்றி
லாபம் சம்பாதிக்கப் பார்ப்பார்கள். இவை
பெல்லாம் மூடு வரிசனோடும், வரிப்
பளுக்களைத் தாங்க முடியாத என்னும்
அழகுதல் கிளம்பி வரும்போது இன்னும்
இரண்டாவிரம்கோடி ரூபாய் வரி மூலம்

வரும் செய்வதாம் என்று சர்க்கார்
திட்டம் போடுகிறார்கள்.

மக்களின் இந்தக் கஷ்ட நிலையைச் சர்க்
காருக்கு உணர்த்தும் பொதுப்பல இன்று
காட்டிலுள்ள எந்தக் கட்சியும் ஏற்றுக்
கொள்ளவில்லை. அது காட்டிலுள்ள
சுதந்திர வர்க்கத்தினரின் பொதுப்பலி
யிட்டது. அவர்கள் தனித்தனிவாகத்
தங்களுக்குள் சொல்லிக் கொண்டால்
என்ன பயன்? ஒன்று சொத்து, ஒரு கட்சி
வாக நின்று சொல்ல வேண்டும். அப்
பொதுதான் பயன் உண்டு.

சுதந்திரவர்க்கத்தினர் என்னும் பொது.
கிளத்திலே உழுது காதுபடி செய்வோர்,
சிறு கிளக்கவாண்டார்கள், மனிகைக்கடை,
துடிக்கடை, காப்பறிக்கடை, வெற்றிலை
பாக்குக்கடை முதலிய சிறு கடைகள்
எவ்வளவு விவரப்பரம் சொல்வார் அது
வரும்சொத்து ஒருருதலில் பிசைவேண்டும்.

இதைவேதான் ராஜாஜி பல கட்டில்
களில் வற்புறுத்தி வருகிறார். இச் சிறு
விவரப்பரிசுளும் விசுவமதித்த எல்லாரும்
முகவியமாகக் கல்வியறிவு பெற்றவர்களும்
புதிய கட்சியில் சேர்ந்து பலமளிக்கும்படி
சொந்த ஓரறிந்துக்கிழமை கட்டியபுரம்
இளைஞர் சங்கத்தில் பேசுகையில் கேட்டுக்
கொண்டார்.

பாரத காட்டில் சுதந்திரப் போராட்ட
காலத்தல் மேற்கூறிய சிறு விவரப்பரி
சளே தேரத் தலைவர்களுக்கு உறுதியை
பாசுகின்றார்கள். அதே போல், இன்னும்
தனிவர்க்கின் விழுங்கப் பார்க்கும் சர்க்
காரை எதிர்த்து, சுதந்திரத்தைக் காப்
பாற்ற அவ்வளவும் மூன்று வர வேண்டும்.

இன்று கால்கிரஸ் கட்சியில் உள்ள
வர்கள் பெரும்பாலோர், கால்கிரஸ் சர்க்
கார் போரும் போக்குப் பிடிக்காமல்
மனம் சோர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும்
கால்கிரஸ் கட்சியை விட்டுவிடத் தயங்கு
கிறார்கள். கால்கிரஸ் கட்சியின் போக்கு
கால்கிரஸ் விட்டு எம்.பி.எஸ்.டி, சோஷ
லிஸ்ட் கட்சிகளுக்குத் துணையாகப் போன
பின் தயங்குவதற்குத் தாராளமில்லை.

புதிய சித்தனியில் ஆர்வமுள்ளவர்கள்,
தங்கள் வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ள
விரும்புகிறவர்கள், என்னும் சர்க்காருக்கு
அடிமையாக வாழ விரும்பாத சுதந்திர
உணர்ச்சி பெற்றவர்கள் சுதந்திரக் கட்சி
யில் சேர்த்துத் தங்கள் உரிமைகளைக் காப்
பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அதுவே
பொது கால்கிரஸ்க்குச் செய்யும் பயன்.

செவ்வை மாவட்டச் சிறுகதைப் போட்டி

நு. 200 முதல் மலிக் பெற்ற கதை ஐரின் 21-த் தேதி இறுதியில் பிரசுரமாகிறது

பரிசு பெற்றவர்: கே. பி. கணபதி (மாநகர்)

H. 11, பரக்கல், புத்தூர், திருச்சி

நு. 100 இரண்டாவது பரிசுபெற்ற கதை ஐரின் 25-த் தேதி இறுதியில் வெளியாகிறது

பரிசு பெற்றவர்: கோமதி சுப்பிரமணியம்

37, மார்க்கெட்டை, திருச்சி

ஜாமீன் இன்றிக் கடன்!

தொழில் மந்திரி திரு. ஆர். வெங்கட ராமன் வனவனாரில் ஒரு முக்கியமான சமாசாரத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

கட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்ந்த வுடனே அடமானமும் வேறு ஜாமீனும் பெறாமல் சர்க்காரால் கடன் தரப்படும் என்று பிரசாரம் செய்திருக்கிறார். வரி விதித்து வசூலித்த பொதுப் பணத்திலிருந்து கடனியைப் பலப்படுத்தப் பணத்தை வாரி வீசி மக்களை வசப் படுத்தப் பார்த்திருக்கிறார்.

இதற்காக வேண்டி 19 இடங்களில் 20 கட்டுறவுச் சங்கங்கள் தேர்த்தெடுத்து 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் போவதாகவும், ஒவ்வொரு கிராமமும் சுமார் நான்கு லட்ச ரூபாய் பெறும் என்றும் சொன்னார்.

இந்தத் திட்டத்தில் ஒன்றும் புதிய தில்லை. சென்ற 50 வருஷங்களாகவே கிராமக் கட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கோ-ஆபரேஷன்பாங்குகள் ஏராளமாகக் கடன் கொடுத்து வந்திருக்கின்றன. இப்பொழுது போட்டிருக்கும் திட்டத்தின் பொருள் என்ன வேண்டும். கோ-ஆபரேஷன்பாங்குகள் செய்துவந்த தொழிலில் சர்க்கார் வரிப்பணத்தைக் கொண்டு புகுவதுதான் புதிய விஷயம்.

சென்ற வருஷம் சொன்ன சர்க்கார் இரு போகம் விளையும் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பரீட்சை செய்து பார்த்தார்கள். அதாவது மூப்போகம் விளையும் செய்ய வேண்டும் என்று பார்த்தார்கள்.

தரசீஸ்தாரிடம் லட்சம் லட்சமாகப் பணத்தைக் கொடுத்து, உடனே விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யுங்கள் என்றுர்கள். பாயும்! உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ன செய்வார்கள்! கிராமத்தில் போய் நின்று தெருவில் போறவர்களை யெல்லாம் கூப்பிட்டு, இருந்து நின்றது என்று கொடுத்தார்கள். "அடமானம்! என்ன இருக்கிறது!" என்று கேட்பார்கள். "அதோ இருக்கிற குடிசைங்க!" என்பார் கிராமவாசி. உத்தியோகஸ்தர்

எழுதிக்கொள்ளார். கடன் கொடுக்கும் உத்தியோகஸ்தரின் வேலை முடிந்தது.

கடன் வசூலிக்கவும், சரியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்யவும் வரும் உத்தியோகஸ்தர்களும் தணிக்கையாளர்களும் சென்று பார்த்தால், அங்கு குடிசையும் இராது. வீடு மிராது, ஒன்றுமிராது. கொடுக்கப்பட்ட பணம் வசூலாகாமலே போகும். இது போல் சர்க்கார் இழந்த தொகை லட்சக்கணக்கில். அடமானத்தின் பெயரில் தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னதற்கு இந்த நிலைமை என்றால், ஒரு அடமானமும் இன்றி யோக்கியப் பொதுப்பைப் பார்த்து வரிப்பணத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கப்படும் என்றால் என்ன பான் பெறுவோம் என்று காம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. யோக்கியை வளத்துக் கொள்ளலாம்.

பொது மக்களிடமிருந்து பல விதத்தில் கடுமையான வரிவிதித்துப் பணம் வசூலிப்பதற்குமேல் 'சிறு சேரிப்பு' என்று சொல்லி 50 ரூபாய் 50 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்களை யெல்லாம் கொடுமைப் படுத்திப் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். இப்படிப் பல விதங்களில் கொடுமைப்படுத்தி வசூலிக்கும் பணம் கட்சிப் பிரசாரத்துக்குப் பயன்பட்டு வருகிறது.

சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களிடம் "யோக்கியமானவர்களுக்கு கடன் உன் உசிதப்படி கொடு" என்று சொன்னால், எப்படிப் பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லத் தெனவரில்லை. உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் மந்திரிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள்; மந்திரி பத்தர்கள் என்றே சொல்லலாம்.

இப்படிப் பணத்தை வாரி இறைப்பதற்குக் காரணம், காட்டில் விளையைப் பெருக்குவதற்காக அல்ல. கொட்டைப் பெறுவதற்காக. கட்சிப் பணத்தையோ சேர்த்தப் பணத்தையோ லஞ்சமாகக் கொடுக்காமல் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குப் போதுப் பணத்தை லஞ்சம் கொடுப்பதாகவே பொருள்படும்.

புதுக் கட்சி

சமீபத்தில் சென்னைில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் புது அரசியல் கட்சி துவக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த யோசனைக்கு மக்கள் அளித்துள்ள வரவேற்பைப் பாரக்கும்போது ரொம்பவும் திருப்திகரமாக இருக்கிறது. இந்தக் கட்சி நல்ல முறையில் பணியாற்றத் தொடங்குவதற்குப் பூர்வாங்கமாக எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பணமும் தேவைப் படுகிறது. இப் புதுக் கட்சியைத் துவக்கியவர்கள் ஒரு நல்ல பணி செய்கிறார்கள் என்று கருதுபவர்கள் அவ்வளவு தங்களால் இவ்ன்ற பொருளுதவியை B. V. நாராயண ரெட்டி, 19, கேள் கோர்ட் ரோடு, பெங்களூர்-1 என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலச்சாரியார்

என்ன சேதி?

ஒரு மாற்று யோசனை

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், சமதர்மத்தைப் பரப்பவும் விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவும் காகபுரி தீர்மானத்தை உயர்த்தவும் கூட்டுப் பண்ணையையும் விட்டால் வேறு மார்க்கமில்லை; அப்படி ஏதாவது வேறு வழி யிருந்தால் அதைத் தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லட்டும் என்று ஆளும் கட்சியினர் சவால் விடுத்தனர்.

இந்தச் சவால் ஏற்று ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதை இந்திய விவசாயிகளின் ஸம்மேலனாம். இது என்று கேட்காத பெயராக இருக்கிறதென்று யோசிக்கிறீர்கள்? ஆமாம்; சமீப காலத்தில் உருவான ஸ்தாபனம் தான் இது. இப்போதுதான் விவசாயிகளின் சுதந்திரத்திலும் வாழ்க்கையிலும் எழுது அரங்கம் அதனுடைய அழுக்கடைந்த கையை நுழைத்திருக்கிறது. சுதந்திரம் பறிக்கப்படும்போது அதைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக விவசாயிகள் உரிமையை நிலைநாட்டத் தோன்றியுள்ளது இந்த ஸ்தாபனம். இது வரை மூன்று அல்லது நான்கு மகாசாடுகள் நடத்தியிருக்கிறது. 'விவசாயிகளின் லூஸ்' என்ற ஒரு வெளியீட்டையும் வழங்குகிறது.

பெங்களூரில் செ'ன் த துணவரையில் நடந்த மகாசாட்டில் ஆளும் கட்சியினர் விடுத்த சவால் ஏற்று விவசாயிகளின் சார்பில், அவர்களுடைய நிலைமைக்குப் பழுது வராமல் காட்டுவதற்கும் உதவும் வகையில் ஒரு விரிவான திட்டம் தயாரித்தலெனக் வேண்டுகொண்டு முடிவு செய்யப் பட்டது. அதன் விவரங்கள் இந்த மாற்றுத் திட்டம்.

இந்த ஏடு அளவில் சிபெக்கங்களை உள்ளடக்கியும் விவசாயத்தில் மிகவும் பெரியது. விவசாயிகளின் வாழ்க்கை மூலையைச் சீர்குலைக்காமல், அவர்கள் நில உடைமையைப் பறிமுதல் செய்யாமல், அவர்கள் கலேச்சைத் தன்மைவை அழிக்காமல், 1. விவசாயத்தில் முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கலாம். 2. உணவுப் பற்றாக்குறையை உயர்த்திச் செய்ய முடியும். 3. நிலப் பங்கிடுகளையும் உபயோகத்தை யும் சீரான முறையில் செய்ய முடியும். 4. விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்த முடியும். 5. அரசால் கத்தின் 'கண்ட்ரோல்'வின்மீது விவசாயப் பண்டங்களை வியாபமான நிலைக்கு வினிப்பாடுகக் முடியும் என்று இந்த மாற்றுத் திட்டம் உறுதிபடுத்துகிறது.

அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா? அதிகம் ஒன்றுயில்லை. கிலத்தைப் பங்கிடு செய்யவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், உற்பத்திப் பெருக்குக்கு மட்டும் கவனம்

தரவேண்டும், கனரகத் தொழிற்சாலைகள் கைப்பற்றங்களில் வேகமாக அமைப்பதைச் சற்றுக் குறைத்துக் கொண்டு, கிராமப்புறங்களில் தொழிலபிவிருத்தியை உண்டு பண்ணி, விவசாயத்திற்கு உயர்த்த வேண்டும், விவசாயிகளின் வருமானத்தை அதிகரிக்க வகை செய்து விவசாயிகளின் உற்பாத்ததை வளர்க்க வேண்டும். கூட்டுப்படிவாக இயங்கக் கூடிய பண்ணைகளை, கிரீப்பந்தம், பறிமுதல் முதலிய உடவடிக்கையின்றியே உண்டாக்க வேண்டும்.

குறைந்த அளவு மாறுதல்களைச் செய்து பெரிய அளவு பலனை விளைவிக்கும் இந்த மாற்றுத் திட்டத்தில் சித்தனக்குரிய விஷயங்கள் மிகுதியாக உள்ளன. காகபுரித் தீர்மானத்தையும் கூட்டுறவுப் பண்ணையையும், சோஷலிஸ்தையும் பற்றி சதாஜயம் செய்யும் எழுது ஆளும் கட்சியினருக்கும் திட்ட அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த மாற்றுத் திட்டத்தை ஆற்றிப் படிக்கும்படி சிபாரிசு செய்கிறோம்.

சாதி எங்கும்

அங்குள் சரதாமணி தேவியாரின் புனிதமான பெயரை நினைத்த மாத்திரத்தில் மெய் சிலிக்காதவர் இருக்க முடியாது. கணவர் என்று கருதித் தன்னை அடைந்த ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து, "அங்குளியே! அம்மா வகுட!" என்று அழைத்தால் அந்தப் பெண்ணுக்கு எப்படியிருக்கும்! சரதாமணிப் பெண்ணை இருத்தால் நிலை உயி மிகுப்பான். அங்குள் சரதாமணியேவியார், அந்தக் கணமே அந்த உயர் நிலைக்கு உயர்த்தார். அப்படியாவது பராக்ஷியின் தொற்றாகத் திகழ்க்கு, தவயாழ்க்கை நடத்தி ஸ்ரீராமகுணனாரின் வாழ்வைப் புனிதமாக்கினார். அந்த அங்குள் சரதாமணியேவியாரை நினைத்தால் சாவியிலி, கனாவினி, திரௌபதி முதலான பதிவிரதா கிராமணிகளுக்குப் மிகுதியு புனித ஆத்மா என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. அந்தகையை மாது கிராமணியின் பெயரில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு சங்கம் துவக்கப்பட்டது.

அந்தச் சங்கத்துக்குத் தேசமெங்கிலும் கமார் இருபது கிளைகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கத்தில் சரதாமணிப் பெண்களை முக்கியமான அங்கத்தினர்கள். பரம்பரம் உதவிக்க கொள்வது, சமூக சேவை செய்வது, எல்லா நூல்களைப் படிப்பது என்பவையே சங்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்களாகும்.

இச் சங்கத்தின் மூன்றாவது ஆண்டு விழா சென்னைவில் சிகாத்தரி சுப்புலட்சுமி அம்மையார் மேற்கொண்ட பெரு முயற்சியின் காரணமாக வெகு நிறப்பாக கடைபெற்றது. ராஜாஜி, விழாவுக்கு ஆகி கூறினார். ஸ்ரீமதி அம்புஜம்மாள் துவக்கியதை

தார். மத்திய உதவி மத்திய ஸ்ரீமதி வங்குமி
மேனன் தலைமை தாங்கினார். ஸ்ரீ எஸ். ஒப்.
கிருஷ்ணசுவாமி போதிசத்தானந்தபாரதி
யார், சாரதாமணி தேவியாருடன் இருந்த
மிருணாணி தேவியார் முதலியோர் பேசி
னார்கள். ஸ்ரீமதி ஐராவதி வரவேற்புரை
விசுத்தினார். ஸ்ரீமதி டி. கே. பட்டம்மாள்
பிரார்த்தனை செய்து பாட விழா ஆரம்பமா
யிற்று. ராஜாஜி "பாரதப் பண்பாட்டைக்
காப்பாற்றித்தர வேண்டியது உங்கள்
பொறுப்பு" என்றார். ஸ்ரீமதி லட்சுமி
மேனன், "சங்கம் என்று கட்டு திட்டம்
களை அமைத்துக் கொண்டு அவன்கைப்
படாதீர்கள். சட்ட திட்டங்களில் கவனம்
அதிகமாகப் போய் லட்சியங்கள் மறந்து
போகும்!" என்று கவன ஈர்க்கிக்கை
செய்தார்.

பாரதப் பெண் குலத்தின் சிறப்பைக்
காக்க, இத்தகைய சங்கங்கள் பணியாற்ற
வது வரவேற்க வேண்டியதாகும்! இங்
விழாவுக்குத் தேசத்தின் பல பகுதிகளி

லிருந்தும் இருநூறுக்கு மேற்பட்ட அங்
கத்தினர்கள் வந்திருந்தார்கள். இச் சங்
கத்தின் பணி ஆண்டுதோறும் வளர்ந்து
பாரதப் பண்பாட்டைக் காப்பதாக!

உணவு மண்டலம்

ஸ்ரீமதி காட்டை ஒரு தனி உணவு
மண்டலமாகப் பிரிப்பது விவாயமல்ல
என்று எழுதிவிருந்தோம். மத்திய சர்க்
கார் அந்த முடிவுக்கு வந்து சென்னை
சர்க்காரின் கோரிக்கையை ஒப்புக்
கொண்டு முடிபாது என்று தீர்மானித்து
விட்டது. அத்துடன் சிள்ளும் போதாது.
ஆந்திர சர்க்கார், கேல் விதபணியில் விடு
முதலிய பல கட்டுப்பாடுகள் செய்கிற
பதன் பயனாக அந்த கேல் மாரக்கோட்
டுக்கு வராமல் தேய்விடுக்கிறது. அந்
தகைய கட்டுப்பாடுகளை எடுக்கச் செய்ய
வேண்டும். அப்போதுதான் அரிசிப் பஞ்ச
மின்றி மக்கள் சுகமமாக வாழமுடியும்.

ஆகாச வெடி

"அனுராதபுரம் துபாஸாயிலித் தபால்
தலைகளுக்குத் தட்டு ஏற்பட்டு ஒரு வார
மாகியும் தீர்த்தபாடிக்கு."

— இயங்ககை செய்தி

மையத்தில் தலை கொடுத்து உதவ வேறு
துபாஸாயிலிகள் முள்வரவில்லையா?

"வடக்கஞ்சேரி ஆன்பத்திரியில் இரு
கோயாளிகளுக்குத் தவறான மருத்து
கொடுத்ததற்காகக் கைப்பிடிக்கப்பட்டது."

— செய்தி

காப்பீட்டுப் பார்த்துயின் 'இந்த மருத்
தைச் சாப்பிடுங்கள்' என்று மருத்துவப் பிடி
களின் பிடி சீட்டு ஒட்டுவார்களா?

"சென்னை கரர பஸ் சரீவைக் கரர
சபையில் ஒப்படைக்க முடியாதென்று
சர்க்கார் தெரிவித்து விட்டது."

— திசை

பங்கர் நகர, பிரயாணிகளை உதவுவ
தால் இதற்கு நகரசபையின் உதவி தேவை
வில்லை என்று நினைத்திருக்கலாம்!

"எலிகளுடன் சென்ற அமெரிக்க
சர்க்கோட் சென்ற இடம் தெரிவதில்லை."

— செய்தி

எலிகளிடம் வைக்கும் பொருள் காண
மல் போவதில் ஆச்சரியமென்ன?

"கண்ணாடி போன்ற பிளாஸ்டிக் வீடு
களில் மனிதர்கள் வசிப்பது சீக்கிரத்தில்
வேலை சாத்தியமாகவாம்."

— ஒரு விஞ்ஞானி

அந்தக் காலம் வரும் வரையில், உள்
லிருத்தலடியே 'ஐயா விட்டில் இல்லை'
என்று தாம் சொல்லலாம் அல்லவா?
என்று ஒருவர் கேட்கிறார்.

"வருடத்துக்கு இருபது கோடி மக்க
ளுக்கு இந்திய ரயிலிலே உணவுச்சாலைகள்
அதுகைய ஆகாரம் வழங்குகின்றன."

— செய்தி

அதுகையை ஆகாரம் உள்ளது, இயங்கவு
கோடிப் பேருக்கு வண்டியில் இடம்
கிடைக்கவில்லை போதும்!

ஸ்ரீ மகாபாரத உபன்யாசம்

சென்னை திருவல்லிக்கேணி துளசிங்கப் பெருமான்
கோயில் தெருவில் உள்ள தவன் உதயை பங்களாயில்,
8-6-59 முதற்கொண்டு தினம் இரவு 7-80 மணிக்கு
பிரகம்ஸ்ரீ செய்காஸிபுரம் அனந்தநாம திஷு தர்
அவர்கள் வேதமேனத் திசுமும் ஸ்ரீ மகா பாரதத்தைப்
பக்தர்கள் மனம் பரவசமாக்கும் வண்ணம் உபன்யாசம்
செய்துவருகிறார்கள். மகாபாரதத்தைச் செலிபுத்து பகவா
னது அருளுக்குப் பக்தர்கள் உபயோககராக வேண்டும்.

நான்கு மருந்துகள் சேர்ந்துள்ள

'அனஸின்'

தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம்
மற்றும் தசைவலிகளுக்கு
சிறந்தது

ஜாபகந்தி கலயங்கி! ஏழே மருந்து கலந்துள்ள அனகஸின்
நிலாண மருத்தும், டாக்டரின் குறிப்பிடுதலுள்ள மருந்து
குடிவ மருத்தின் தயாரித்தலுள்ள மருந்து
மருத்துவனின் கவனப்பாடு 'அனஸின்' தயார்
போல் தயாரிப்பதும்... அபாயமில்லாதும்
நிச்சயமாயும் குணமளிக்க இயலாத, கடின
சோபஸ்தம் ஜனங்களை 'அனஸின்' நல்ல
வலி, ஜலதோஷம், ஜூரம், எல்லா மருத்
தும் தயாரிப்பினிடுதலும், தயாரிப்பதும்,
நாளை நிலாணமளியாததில் சிறந்தது
என்பதை அறிவாக்கம், எட்டுமருத்துவ
வீட்டின 'அனஸின்' எவ்விதமும்.

GEOFFREY MANNERS & CO, PRIVATE LTD, REGISTERED USER.

K. 68 (1) FAM.

கலியாண ஜவுளிகளுக்கு!

கோவை ராஜ வீதியில்

கரண ஜவுளி

மாளிகைக்கு

விஜயம் செய்யுங்கள்

இதுவரை பார்த்திராத உன்னதமான மேட்டங்களில்
பெணரஸ் பட்டுப் புடவை - பாவாடை - சோளிகள்

கண்குளிரும் கண்களிலும் பார்ப்பதிலும் காஞ்சிபுரம்
பட்டுச் சேலைகள், புஷ்ய சேலைகள், பாவாடைகள்

★ இன்னும் புதிய துணுக்களில் எல்லாவிதமான நூல் சேலைகள்
மற்றும் எல்லா நில் ஜவுளிகளும் கிடைக்கும்

போன் 481

தந்தி: "கரண"

O. S. R.

எதற்காக அவைகளை சகிக்கவேண்டும்?

உங்கள் ஆராய்ச்சியில் பாராயண
நாய் வைத்தால் நீங்கள் எப்போதாவது 7 மீன்
ஒன் நீங்கள் சகலவற்றை இடம் கொடுக்கவேண்டும்.
அவைகள் கால்களையும் பாதங்களையும்
எதற்கு வேலாவும் கொடுத்தவு கொடுக்கின்றன.
மேலும் அவைகள் உங்களுக்குள் ஆராய்ச்சியில்
வைத்தி எடுக்கின்றன. எங்கள் அலுவலகங்கள்
புதித்த வளக்கூறு, வாங்கியபடி,
எந்தபடி, சித்பெதி, அடையாட்டி,
முடக்குவாதம் முதலிய ஏராளங்களுக்கு
எராளபூதமான நெருக்கினைக்
கொண்டுவருகிறது. இக்கருவிகள்
உங்கள் ஆராய்ச்சியில் வைத்த கொடிய
கொடிய உண்டுபண் னுவதற்கு
எக்கத்தான் காரணம்.
விபரதிகளை
கொண்டுவந்த உங்கள்
விடங்கள் தக்கத்தை
எதற்குத்தவதற்கு முன்னால்
எக்கினை ஒத்திட்டு விடுங்கள்

இப்பூச்சிகளை நீகான் பெய்ட்டினால் கொல்லுங்கள்!

எக்களையும், கர்ப்பம் பூச்சிகளையும்,
மற்றவற்றை இத்தகைய கொல்லுகின்ற
ஒரு பிரத்தியேகக் கொடியைப் போட்டுக்
கொள் பெய்ட்டிய இடுகின்றது. நீகான்
பெய்ட்டியில் கொல்லுபவன்—பூச்சிகள்
உருவியவையில் கொடுக்க கொள் பெய்ட்டியை
உபயோகித்தாலே போதுமானது.
கொள் பெய்ட்டி அபாயமற்றது.

நீகான்

பெய்ட்டி

7 & 2

எராளங்களைக் கொல்லுதல்	பூச்சிகளைக் கொல்லுதல்	பூச்சிகளைக் கொல்லுதல்
எராளங்களைக் கொல்லுதல் நீகான் பெய்ட்டியை பெய்ட்டியில் தூவுங்கள்.	அக்கறையாகப் பூச்சிகளைக் கொல்லுதல் பெய்ட்டியில் தூவுங்கள்.	பூச்சிகளைக் கொள் பெய்ட்டியைக் கொடுப்பீடு, சில நிமிடங்களில் இறந்துபோய் விடுகின்றன.

கொள் பெய்ட்டி பற்றாவிட கொல்லப்பட்டதே பெய்ட்டி தரப்படு—

கொள் பெய்ட்டி விநியோகத்தைத் தரப்படுபட்டது

விநியோகத்தைத்: ஸ்பீட் பெய்ட்டி அங்கு கம். பிண்டோ, கிட்டி, பற்பாள்

வள்ளுவர் வாசகம்

ராஜாஜி

86

ஒன்று கூடிப் பலத்தல், செந்
நாள் கூடிப் பழகுதல், உணர்ச்சி ஒத்
திருத்தல் - இம் மூன்றுக்குள் உணர்ச்சி
ஒத்திருத்தலே சுட்புக்கு முக்கிய கார
ணம். ஒருவரோடு ரேரில் கலப்பதும்
செடு வான் பழகுதலும் சுட்புக்கு
அவ்வளவு அவசியமில்லை.

புணர்ச்சி பழகுதல்
வேண்டா உணர்ச்சிதான்
சுட்பாய் கிழமை
தரும்.

ஒத்த உணர்ச்சி உடைமை, தானு
டவே சுட்பாகப் பரிணமித்து விடும்.
'உணர்ச்சிதான்' என்பது 'உணர்ச்
சியே' என்கிற பொருளில் அல்ல.
உணர்ச்சி தானாகவே சுட்பாகி விடும்
என்கிற பொருளில் வந்தது.

[சுட்பாய் கிழமை - தன்பர்களின் தோன்றல்
செய்தல்கள் ஒழிந்த மனோபாவமும் பரம்பர
உரிமைகளும்.]

நுட்பின் பயன் ரகுதற் பொருட்
...வளன்று சொல்லப்பட்டதல்லவா?
மற்றொரு குறையில் ரகுதலை வைத்து
உண்மை சுட்பின் இலக்கணத்தை
முனிவர் விளக்குகிறார். ரகுதல்
பொருட்டல்ல சுட்பு என்றாலும்,
தன்பர்கள் கலந்தால் மகிழ்ச்சியும்
அதன் உடல் குறியாகிய ரகுதலும்
நிறையக் காண்கிறோம். அந்த ரகு
தலைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்.
அதில் ஒருவித ரகுதலை விலக்கி மற்ற

ஒருவித ரகுதலை சுட்பின் இலக்கண
மாகக் குறிப்பிடுகிறார்

முனாக சுட்பது
சுட்பன்று சொல்சத்த
அகமாக சுட்பது
சுட்பு.

முகம் மட்டும் ரகுதல் ஒன்று;
அயம் ரகுதல் மட்டுமன்று. முகம்
ரகுதல் உடலின் வேலை, அயம் ரகுதல்
மொஞ்சின் வேலை, உயிரே மகிழ்ச்சி
அடைந்து முகத்தில் அந்த மகிழ்ச்சி
மலர்ந்தால் அதுவே உண்மை சுட்பின்
இலக்கணம்.

இரண்டிலுமே ரகுதற்குறி தோன்று
கிறது. அகமும் முகமும் இரண்டும்
ஒன்றுகூடி ரகுதலே உண்மை சுட
்பினால் உண்டாவது.

நுட்புக்கு முன்று வேலைகளை
முனிவர் விளக்குகிறார். செடு தரும்
செறியில் கண்பன் சென்றால் அத
வீன்று விலக்குதல், நிலை செறியில்
கண்பனைச் செலுத்துதல், செடு வந்த
போது துன்பத்தை உடன் அனுப
விப்பது - இம் மூன்றும் கண்பன்
கடமைகள்.

அழியின் அவைக்கி
குறுட்புத்த அழியின் கண்
அல்லல் உழப்பதும்
சுட்பு.

கேடு பலத்தும் கேடிலினின் துணைக்கு தலும் கலல் கேடிலின் செலுத்தவதும் கடமை. அது தன்னால் செல்வ முடி யாமல் போய் அயல்வது விளைவாத் தாலே துன்பம் வந்து சேர்ந்தால் அந் தத் துன்பத்தை களைபிடுகு தானும் அனுபவித்தல் கடமை

**உடுக்கை இழந்தவன்
கைபோல ஆடுகே**

இடுக்கை களைவதாம் கட்டி.

அரங்கத்தில் ஆடை பழுவினும் கையாணத எப்படி ஒரு கைத் தாமத மின்றி மனம் செலுதுமுன் பே விரைந்து சென்று ஆடைகைப் பிடித் துக் காக்கிறது. அந்த விரைவுடன் வேலை செய்யும் உண்மை கட்டி, கைப துக்கு வந்த இடுக்கை களைவதற்கு.

நுண்பர்கள் தம் கட்டை ஆராய்ந்து தத்தம் குணநிசைப்புகைக் காரணம்

என்று பேசமாட்டார்கள் பேசினால் கட்டின் பொலிவு அழிந்து வாடும்.

இளைவர் இவள்ளமக்கு

இன்னம்பரம் என்று

புகைவினும் புகுவென்றும் கட்டி.

கட்பாணது உணர்ச்சி ஒப்புமையால் தோன்றும் என்று சொன்னகோடு, அனைத் காரண காரியம் பார்த்துச் சேதித்தால் அதன் பொலிவு அழி யுப் என்கிறார் இரு உன்னமும் ஒன்றுகிவிட்ட சிவ கட்டி. ஒருயிர் போல் ஒன்றிருந்த நிலையில் புகழ்ந்தும் வேத்துமை காணலாகாது ஆராய்ச் சிவ உதவாது. உயிருள்ள உடகிச் சேகிப்பது போலாகும்.

குறளின் சொல்லப்பட்ட கட்டி சாதாரணமாக உலக விவகாரங்களில் இருவர் ஒன்று சேர்வது போல் அன்று. குறளின் சொல்லப்பட்ட கட்டி இரு உயிர்கள் ஈர் உயிராகும் சேர்க்கை

சகடபுரம் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியாரின் பதரி யாத்திரை

சகடபுரம் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமி ண் லிஸிகெத்திற்குத்த 8-8-58-ம் புதப் பட்டு தேவப்பரபாகை, ஸ்ரீ கை. குதப்பர யானை, கன்னப்பரபாகை மலர்க்கமகச் சென்று கந்தரவாகையை அடைவது அங்கே அவகத்தா கத்பில் ரோடி, பூதது அபிஷேகம் முதலியவற்றை கந்திரத் திலே முடித்துக் கொண்டு மே மாதம் 10-த் தேதி பிப்பங்கோடிக்கு வந்து அங் கிருந்து பா தசாரியாகவே ஸ்வாமிகள் வழி யிதுள்ள குமரத்தெட்டி நோ-லி ஸ்டம்.

பாண்டுகேவர் செட்டி, முதலிய இடங்களைக் கடந்து மே, 18-க் தேதி வகல்பதரிசேகத்திரத்தை அடைந்தார்கள் அங்கே கோவில் அந்தரங்கினும் பொது மக்களும் பூசனை குப்ப மலிவானவைகளால் ஸ்ரீவரபிகளை வரவேற்று ஸ்வவமரக் அமைத்துத் தென்மனார் மூன்று காட்கள் ஸ்வாரிகன் பதரிலீக் தங்கிடுகந்தா கள் பதரிசுபரபான ஸுத்திக்கு ஸ்வரபிகன் தாமே மகாபிஷேகம் செல்க மகிந்ததார். பூதது அபிஷேக ஆராதனைகளுக்குப் பின் ஆவ யத்திலேயே ஸ்வாமி

கனாக் ஒரு சபை கட்டப்பட்டது. அங்கு தலைத்துக்கை வத்திருத்தவர்களுக் கெல்லாம் மந்திராஷுதையும் வழங்கப் பட்டது. ஆவத்ததர் சார்த்தவாகளுக்கும் தாமதிகாரிகளுக்கும் வேதாதாரிகளுக் கும் சன்மகையன் வழங்கப்பட்டன. அன்றமான் முகிசெ இடங்களான பஞ்ச தீர்த்தங்களுக்கும் பஞ்சாஸிங்கங்களுக்கும் விஜயம் செல்த பின்னர் பீரமமகபரலத் துக்கும் சென்று தமது பதரி யாத் திரை, முடித்துக் கொண்டு மேமாதம் 15 த் தேதி அன்று

பதரிசை அிட்டுப் புதப் பாடார்கள் பதரிசேகத்திரத் தி துள்ள பதரிபேடம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பரம குருவான ஸ்ரீ தோடகச் சாரியாருக்குச் சேர்த்தது. பரமபர ஸாயிராக வந்து கொண்டிருக்கும் இடத்தில் புனித ஸ்தா னத்துக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாரிகன் விஜயம் செல்தது. தமது சேர்த்த இடத்துக்கு வத்ததுபோலவேகருதப் பட்டது எல்லா இடங் களிலும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி களுக்கு உபசாரங்களும் காழிபாடுகளும் குறை வின்றி வந்தன

ஜீன் 10² முதல்

மோஹன் பிலிம்ஸ்

அளிக்கும்

ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரியின்....

நாரதர் கல்யாணம்

ஸ்ரீமதியா

ஜெமினி + வாஹினி

ஜெயந்தி

டைரக்டன் + C.S. ராவ்

Shant

மோஹன் பிலிம்ஸ், 1.B.ஸ்டாம்ஸ் ரோட் சென்னை-18.

உங்கள் ஆயுள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பாலிஸி

- பாலிஸியின் நிபந்தனைகளைக் கவனத்துடன் படியுங்கள்
- மீளிடயங்கள் கட்டவேண்டிய தேதிகளை குறித்துக் கொள்ளுங்கள்
- வயதுருகப்படுத்தல், நாமிடளேஷன் அல்லது அஸஸன்மென்ட் இவைபோன்றவைகள் இதற்கு முன்பு செய்யப்படவில்லை யென்றால் இந்த விபரங்களை பூர்த்தி செய்யுங்கள்
- உங்கள் பாலிஸி மற்றும் அதைச் சேர்ந்த தஸ்தாவேஜுகளைப் பத்திரமான இடத்தில் வைப்புகள்

இந்த விஷயங்களைப் பற்றி ஆலோசனை வேண்டுகோள், ஒரு ஆயுள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஏஜென்ட் அல்லது பீல்ட் ஆபிஸஸைக்கண்டு விசாரியுங்கள்

லேப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா

இப்பொழுதெல்லாம் கங்குலரி மானவர்களிடையே தகவழிவிக்கை ஏற்பட்டு, கங்குலர்த் தங்கவர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும் பெருந்த வேதனை அளித்த வருகிறது. அதன்குப் பரிசாரமாகப் பலர் பல வேதனைகள் சொல்லுகிறார்கள். இத்தகை எட்டுவோரின் ஆசிரியர் கடும் வேதனை வேண்டித் சென்றிருக்கிறார்.

தொழிலாளர்க்கு உயர் கல்வி

காப்டன் செஷாத்ரிசாதன்

தாய் மொழியே கங்குலரிகளில் போதகரு மொழியாகவிட்டுப் போகிறது. இது ஒரு கங்குலரின் கங்குலரீப் படிப்பைப் பற்றித் கொள்ளத் தொழிலாளிகளுக்குப் வசதி கொடுத்தாலென்றால் 'இவர் களுக்கு எழுத வரவில்லை' தெரியாதே, எப்படித் தந்து கொடுப்பது? இவர்களுக்குப் படிப்பில் கருத்து உண்டாகாதே? முன்போர் கல்வி முறையிலேயல்லாமல் பண்டிதரின்மேல் என்று குறை கூறலாம்.

தமிழில் கவிதை விஷயங்களைச் சொல்ல முடியாது என்று கவிதைதவிர்த்தல் அநேகர் இருந்தனர். பள்ளிகளில் தமிழைப் போதகரு மொழியாகக்குவதற்குத் தக்க சொற்கள் இயல்பென்று குறை சொன்னார்கள். இன்று எழுது பள்ளிகளில் கவிதை போதும் முறைகளாகக் கண்டு வருகிறார்கள். கொன்றி விட்டார்கள். தன்னிடத்தில் சிறிது வதனகுப் புத்தகம் படித்தால் சாதாரண மாகுமா? தன்னிடத்தில் இதற்குத் தேவகி எதுவுக் கொள்வதுதான் வழி.

தொழிலாளிகள் சிறு வயதிலேயே தொழிலில் செலுதினார்கள். தொழிற்சாலைகளில் செலும் தொழிலாளிகளில் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்; புத்தாளிகள் இருக்கின்றனர், விஷயங்களைக் கொள்ளுதலையும் கைய் பழக்கத்தாலும் எளிதில் அறித்து கொள்வதற்குத் தொழிலாளிகளுடைய சித்ததை உயர்க்க வேண்டுமானால் தொழிற்சாலையில் உட்கர்த்த பதவிகளை அவர்கள் அடையலாம் என்று எம்பிக்கை உண்டாக வேண்டும். இதற்கு இவர்களுக்கு வசதி இருக்க வேண்டும். இத் தொழிலாளிகளிடையே படிக்கத் தெரிந்தவர்களில் சிலர் தொழிலில் உட்கர்த்த பதவிகளை எல்லாவகையிலும் நினைப்பவர்கள் அளவீடுப்பர் ஆனால் ஓரே ஒரு குறைதான், பட்டதாரியாயிற்று வேண்டியதான் இத்தகை குறைவைத் தீர்க்கப் பண்ணிக் கழாவுகள் முன் வர வேண்டும்.

இவர்களுக்கு அத்தந்தத் தொழில் உடையவர்களைத் தந்துத் தெரிச்சி பெறத் தொழிற் சாலைகள் எடுத்துதெவர்கள் ஓரே கொடுக்க வேண்டும் கங்குலரிகளில் இவர்களுக்கென்று; தனி ரேய் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இத்த ரேய் களில் பாடங்களைச் சொல்ல ஆசிரியர்கள் முன்வரவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பீஸ் வசூலிக்கலாம். வீடுப்பதுடன் கொடுப்பார்கள் தொழிற்சாலை

களிலிருந்தும் சிறி வெட்டலாம். இவர்கள் இத்தகைய தெரிச்சியடைவதால் தொழிற் சாலைகளே கண்ணையடைப்போகின்றனர். சரி, ஓராவது காட்டலில் இத் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரத் இப்பொழுது இவர்களுக்கு கின்றனர். ஓரே மாநிலத் தொழிலில் அறித்துப் போனவர்களுக்குக் கல்வியில் வதனகு பொழுது பெர்க்காகவே முடிந்தனும். இவர்களுக்கடிய கங்குலர்களே உண்டாத்த கல்வி பரீட்சையில் கருத்துச் சொத்துவார்கள் தொழிலாளிகளின் தரம் உயரும், அநேகு தொழிலாளி முதலாளி என்று வித்தியாசம் உட மாநலாம் வேலை சிறுத்தவர்கள் இதனால் குறைபாடு உருகும்.

பாங்கிச் சிப்பத்தினர், குமாந்தர்கள், பீயுக்கள் ஆகியோரைப் பதினெட்டு வயதிலேயே வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் இவர்களுக்குப் பாங்கிப் பரிசாவுகள் போன்ற மேல் படிப்புக்கு வசதி கொடுக்க வேண்டும் கங்குலரிகளில் இத்தகைய மானவர்களுக்குச் சாப்பகால வகுப்புகள் தனிவாக ஏற்படுத்தவேண்டும்.

வேறு பட்டதாரிப் பரிசாவுகளுக்கும் இத்தகைய வசதி இருக்க வேண்டும், கணிக், பெனிக், இராயன் மருத்து உதபத்திரம் சொதனியும் செய்தல் ஆகிய குறைகளிலும் உட வேலையிலிருக்கும் சிறைகளுக்கு வேலையி லிருந்தபடியே பட்டதாரிப் பரிசாவுக்குப் படிக்க வசதி இருக்க வேண்டும். வறக்கொள்ள ஆய்வே போதகு முறையில் கத்துக் கொள்பவர்க்கென்றுக் கொள்ளட்டும் தொழிலில் இருப்பவர்களுக்குத் தமிகைப் போதகு மொழியாகத் விட வேண்டும்.

மானவர்கள் கங்குலர்க்கு வீடுபயாண குறைகளில் பாடல் ரீதங்கள்களைக் கேட்கவோ, கைப் பழக்கங்களை முடித்துக் கொள்ளவோ அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் விதிக்கப்பட்ட கள். ரீதக் கங்குலர்க்கே கேட்ட ரீதகு மானவர்களுடைய இட்டம் போல் பரிசாவுக்கு உட்கர்த்து வேந்தியடைத்து பட்டதாரிகளாக வசதி இருக்க வேண்டும் இத்த ரேய் புதித எட்டடங்கள் எட்ட வேண்டியதில்லை. இப்பொழுத்க் எட்டட்களே போதுமானவை.

கல்வி போதகர்கள் ஒய்வோரு துறை விலும் கடைபெறுவதை முன்னதரவே வேலையிட்டு மானவர்களின் விண்ணப்ப் பத்திரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள பாடங்களில் சிறு சிறுத்தப்பட்ட விதி

புரையணைக் கோட்டத்திற் அத்நாட்டிற் பத்திரங்கள் செர்த்து வைத்துக் கொள்ளுமா? பிறகு இரண்டு மூன்று ஆண்டு களுக்குள்ளாகப் பரீட்சைகளை முடித்துப் பட்டம் பெறப் பங்கிடைக்கும் அது மதிக்க வேண்டும்.

இந்த முறைப்படி மாணவர்கள் பொதுப்பாடல் விருப்பமான பாடல்களைக் கற்றுக் கொள்வார்கள். அவரவர்களுடைய தொழிலிலும் மற்றத் துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களைப் பதவிபெற வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அவரவர் செய்யும் வேலையிலும் கருத்து சேறுதல் அவர்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம். தொழில் தரப் பெரும் தொழிலுக்கும் கல்விக்கும் உதவு விருத்தியாகும். தொழிலாளியின் புத்தித் திறமையை பெரிபாடுகளை வழி வகுக்க வேண்டும்.

கைத் தொழிலுக்கே அதிக மதிப்பு ஏதும் இல்லை. "ஒரு வான் எங்கும் தொழிலில் உலகநாத பதவியை அடைவாராம்" என்று வம்பித் தொழிலாளர் கூங்கத்தட்டன் வேலை சொல்வான். இத்தகைய மாணவர்கள் அக்கமாரும் பொழுது தொழிலிலுள்ள மல் தலிப் படிப்பு பெற்றுப் பட்டதாரிகளாக விரும்பும் மாணவர்களுடைய தொகை குறைவாகும். இது கல்வித் தரத்தைக் குறைக்கச் செய்யும். சோர்ச்சிக்குக்கு இடம் கொடுக்காது. சிறு வயதிலேயே தொழிலில் ஈடுபட்ட மாணவர்களுடைய பதவி பொதுநிலைமையாக அடையும். சோர்ச்சிவிலும் மற்ற வகையிலும் சேர்த்துத் திற அடிக்க மனம் இடத் தர ஏ. விஸ் பொழுது போக்குவதும் குறைவும். காட்டுக்கே இத்தகக் கல்வி முதல பெருமை தரும் வாய்ப்பில் ஈடுபடுகின்ற.

இலங்கையில் இந்திய ஜனாதிபதி

கொழும்பு, ஜூன் 16

இந்திய பூமியின் ஜனாதிபதி டாக்டர் ராஜேந்திரப் பிரசாத் இம்மாதம் 16-ம் தேதி இலங்கைக்கு விஜயம் செய்கிறார். அவர் ஒரு வரலாறு இங்கேயுள்ள, ராஜாபாபுலகை எழுப்பாணத்திலும் மேற்கு மாகாணத்திலுள்ள மட்டக்களப் பூக்கும் அவசியம் அமைத்து வரவேண்டுமென்று தமிழ்ப் பிரஜைகள் பிரதம மந்திரிக்கு அவர வேண்டுகோள்களை அனுப்பி விடுக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்து பிரபலமான ஒருமயோழி தெய்வம் அவர்களைச் சிங்களப் பூமிக்கு வரும் மட்டும் அமைத்துச் சென்று காட்டுவதே வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இது வடக்கு, மேற்கு மாகாணங்களில் உட்கரும் தமிழர்களுக்கு சிறந்த தருவாரவிரும்புதே. இதன் ஜனாதிபதி விஜயத்தின் மொழிதான் தமிழ். பிரதேசங்கள் அவர் சிவப் பிரசாப்பட்டு சிவ வாகனதென்பதற்காகவே தமிழ்த் தலைவர்கள் முன்னதாகவே பிரதம மந்திரிக்கு வேண்டுகோள் அனுப்பி விடுக்கிறார்கள்.

சென்ற வரம் திருவோணமீசிக் கலாசார இளைய ஆதரவில் ஒரு கவி விழா நெப்பாக டைபெற்றது அங் விழாவில் ஆயிரக்கணக்கான மாணவ மாணவிகளும் மற்றவர்களும் உத்தரவத் தொடு கட்டித் கொண்டார்கள். தமிழ் அரசைக் கட்டித் தலைவரான ஸ்ரீ சன், ஆர். ராஜகோபாலம் பேரவைரிக் தந்தியை காண அரசரங்கம் தமிழ் மக்களுக்குப் பல மாதிரியான இன்னங்களைத் தொற்று வித்த பொழுதுதான் கவி விஜயங்களில் வரவது தமிழ் பக்களின் கவி, கலாசார வளர்ச்சிக்கு உதவி புரியக்கூடிய முதலாவிய் கவி விழாவை நடத்து முயற்சித்த பாராட்டத்தக்கதென்றும் அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், "தமிழ் மக்கள்

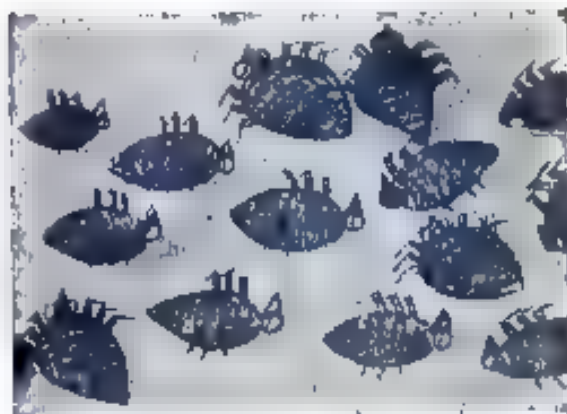
விவற்றதன் படைத்தவர்கள். திட்ட வாய்ப் பண்பாட்டுடன் வாழ்த்துவார்கள், அவர்களுடைய கவிதைகளும் பண்பாட்டையும் என்ற உணர்வோடு விபகித்தே. இந்தப் பெருமையை வளர்க்க மக்கள் மேலும் மேலும் முயல வேண்டும்" என்று கூறினார்.

நெப்பாக டைபெற்ற இயல்புறவிக் காட்டுப் பாடல்கள், காட்டியல் கச்சேரிகள், இளவிலை முதலியவை இடம் பெற்றிருந்தன. இவற்றோட்டி உட்கந்த ஒரு பொருட்டாகட்டில் சிற்ப சித்திரத் திறமைகள்ப் பிரதிபலிக்கும் பல சித்திரம் எனும் கவிப்பாடல் பொருள் எனும் காட்டுக் கவிதைகளுடிகுந்தன.

ரீயப் தேவிகைத் தொட்டப் பகுதி கவித் வரலும் இந்தியத் தொழிலாள கிடைபிக் கொஞ்சகாலமாக சமய மத மனச்சி பெற்பட்டு வருவது வரவேற்கத்தகுத்ததென்று அங்கொருவருக்கிறது. தொழிலாளரது பிரதிநிதிகளாக வந்தாபன் மானி காய்கிரல் இவ்வகை அரசியல் பிரச்சினைகளும் பூமியின் பிரச்சினைகளும் மட்டுமே வணம் சேறுதல் வந்தது. இப்போது தொழிலாளர்களின் கவி கலாசார சமய விஜயங்களிலும் திரையாசர் கமைவு செய்து வருகிறது. கவி சச்சிதரானத்த மோகியாரைப் பல தொட்டங்களும் அடிக்கடி அழைத்து சமயப் பிரசங்கங்களுள் போகப்பிரசங்கம் களும் செல்வச் சொல்லுகின்றது. ஆய் வதிலாடும் தொட்டங்களில் அதிகரித்து வருகிறது. சமீபத்தில் வயக்கலித் தொட்டத்தில் தொழிலாளர் கமரி 10,000 ரூபாய் வகையில் வருவித்து ஒரு மாதியம்மக் கோவிலைக் கட்டிச் சிறப்பாகக் கும்பாடுகளும் செய்தார்கள். அத்தகுக் கவிரல் தலைவரும் பக்கத்தத் தொட்டங்களிலிருந்து பங்காரிக் கணக்கான தொழிலாளரும் வந்திருந்தனர். ராஜா

பூச்சிப் பத்திரிகை

மூட்டைப் பூச்சிகளின் ஒரு காலனியே
ப்ளிட் விஷத்தால் அழிந்தது!

மூட்டைப் பூச்சி சமூகத்தில் பெரும் பீதி!

படுக்கையறைகள் செங்கல் கட்டில்களில் மூட்டைகளில் வசிக்கும் பிரபல மூட்டைப் பூச்சிகளில் ஆவிரக்கணக்கான பேர்களை கொன்று பட்டப்பங்களில் ப்ளிட் ஆயுத பாணி இரக்கமின்றி கொலை செய்ததால் தெரியவருகிறது.

இந்த கொலையுண்டி கொன்றபொழுது மூட்டைப் பூச்சிகளில் பல பேர்களும் அபகித்து தூய்மை கொண்டனர்.

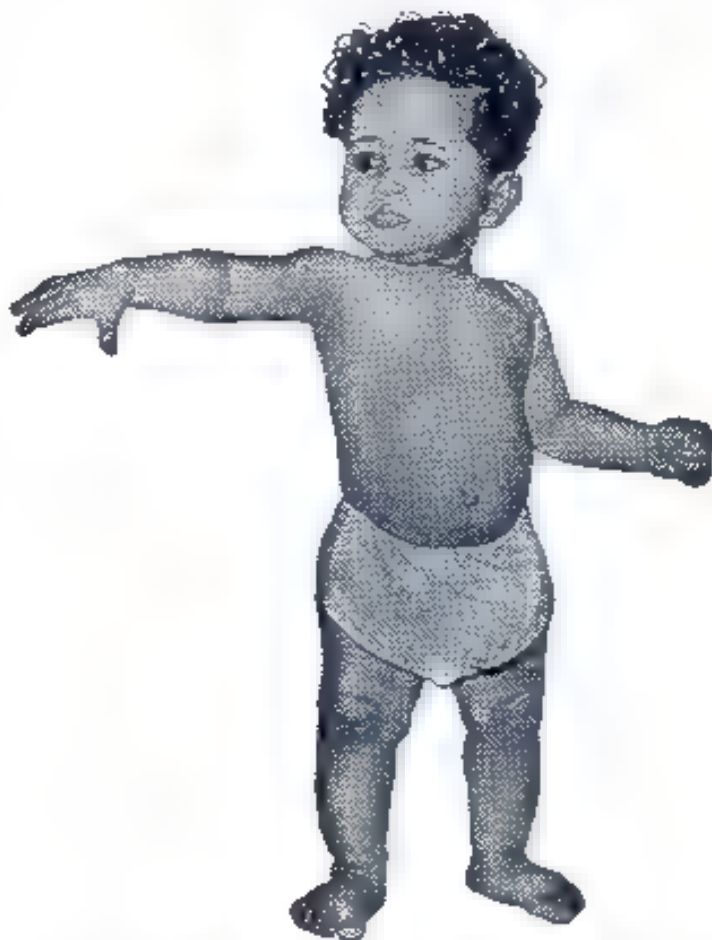
தரக்கள் என்று தெரிய வருகிறது. ப்ளிட்டின் தீவிர சக்தியினால் பனங்கூடம் அழகத்து மூட்டைகூட முடியாமல் போய்விட்டதாம். இந்த சம்பவம் மூட்டைப் பூச்சிகள் சமூகத்தில் பெரும் பீதியைக் கிளப்பி விட்டிருக்கிறது.

தம்ம சீட்டும் கிழிந்தது

பொலத்தான்!

கொண்டலி-கொண்டலி ஆயில் கம்பெனி
(கொண்டலி கம்பெனி, கொண்டலி கம்பெனி, கொண்டலி கம்பெனி)

அவள தாய் அவனுக்கு க்ளாக்ஸோ புகட்டுகிறாள்
அதனுட்தான் தாய்ப்பால் குடித்து வளரும் குழந்தையோல்
அவனும் புஷ்யபுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் இருக்கிறாள். உங்
கள் குழந்தைக்கும் க்ளாக்ஸோவைக் கொடுத்து ஆரோக்
வியமாயும், குதூகலமாயும் இருக்கச் செய்யுங்கள்.

Glaxo

க்ளாக்ஸோ குழந்தைகளுக்குச் சிறந்த பால் உணவு

"க்ளாக்ஸோ குழந்தைத் தந்த புத்தகம்"—
இதன்மூலம் இதன் பெரு விருப்பமெனக்
"க்ளாக்ஸோ" உட்கு ரோடு, கொண்டு—3
மக்த வினாத்திற்கு 30 நாளைப் பால்
தயைன் (நாய் கொலிதவக) அனுப்புக.

க்ளாக்ஸோ கார்பரேட்டர்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட், மும்பாய் . கல்கத்தா . சென்னை . புது டில்லி

கலைநீர் மாவட்டச் சிறுகதைப் போட்டி

முதற் பரிசு ரூ. 200.

இரண்டாவது பரிசு ரூ. 100

★

* ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தை இலக்காகக் கொண்டு இந்தச் சிறுகதைப் போட்டி நடத்தப்படும். ஒவ்வொரு மாதமும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கதைகளில் இரண்டு கதைகளுக்குப் பரிசு வழங்கப்படும்.

* தமிழ்நாட்டின் மாவட்டங்களான கன்னியாகுமரி, திருச்செவ்வேரி, மதுரை, தர்மபுரம், திருச்சி, தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, செங்கி, செலம், கோவமுத்துர், கீழ்க்கி ஆகிய பதின் மூன்று மாவட்டங்கள் இந்தப் போட்டியில் இடம் பெறும்.

* எல்லா மாவட்டங்களிலும் பத்திரிகைகள் போட்டிகளிலும், எல்லா தலைநகரங்களிலும் ஊர்ந்து கொள்ளலாம்.

* கதைகள் பண்பட்ட தமிழ் கையெழுத்து அல்லாத மாவட்டத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு, முழுவதும் அந்தப் பிரதேச மனம் கமழ்வதாக இருப்பதோடு சொந்தக் கற்பனைகளும் இருக்க வேண்டும்.

முதல் பரிசு போட்டி.

நீலகிரி மாவட்டம்

வினாக்கள்

1. கதைகள் நீலகிரி மாவட்டத்தின் குறிப்பிடத்தக்க எல்லா காவலிலும் அமைந்துள்ள அழகுப்படை வேண்டும். நீலகிரி மலைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஊர்கள், பழக்கவழக்கம், தொழில் வாழ்வு போன்றவைதான் கித்திரிக்கும் கதைகளே இப் போட்டியில் இடம் பெறும்.
2. கதைகள் 'கல்வி' இதழின் மூலம் பக்கவாசலுக்குக் குறைபாடற்ற அழகு பக்கங்கள் கிடைக்கும்.
3. ஒரு அழகுத்தாளோடு ஒன்றுக்கு மேற்பட்டும் கதைகள் அனுப்பலாம்.
4. பரிசுக்கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் 'கல்வி' ஆசிரியரின் தீர்மானம் முடிவானது.
5. பரிசுபெறாத கதைகளில் பிரசுரிக்காத தகுதிகளையெல்லாம், உரிய காலமாக அளித்துக் 'கல்வி'யில் பிரசுரித்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.
6. பிரசுரித்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத கதைகளைத் திரும்பப் பெற விரும்புவோர் கதைகளோடு உரிய தபால் பின்புலம் இணைக்கவேண்டும்.
7. கதைகள் எப்பத்தமாக எழுதித் தேர்ப் போக்குவரத்தும் கவனத்துக் கொள்வதற்கில்லை.
8. நீலகிரி மாவட்டப் போட்டிக்கான கதைகள் ஜூன் மாதம் 31-ந் தேதிக்குள் 'கல்வி' காலியாணத்துக்கு வந்து சேர வேண்டும்.
9. போட்டி முடிவு ஆகும் 9 மாத இறுதிக்குள் அறிவிக்கப்படும்.
10. கதைகளின் உயரத்திலும், கதைகளின் தலைப்புகளிலும் "கல்வி நீலகிரி மாவட்டச் சிறுகதைப் போட்டி" என்று குறிப்பிட வேண்டும்.

குறிப்பு - நீலகிரி மாவட்டத்தின் சிறுகதைப் போட்டி முடிவு வெளிப்பாட்டு, இதழிலேயே அடுத்த மாவட்டச் சிறுகதைப் போட்டிக் குறிப்பி விவரங்கள் அறிவிக்கப்படும்.

ஆசிரியர், கல்வி

பக்தி வயல்

41. வேணுகாணம்

மழைக்காலம் ஆரம்பமாகிற்று. கதிரவன் சுற்றிக் கருவட்டம் தெரிந்தது. வானத்தில் இடியோசை முழங்கியது. கருமுகாவல் கிரகங்களுக்கும் கட்சை திரங்கலும் மறைந்து போயின. தன் வேந்தன் குடிக்கரிபட்டுத்து எடுத்த வசியைக் குடிக்களுடைய நன்மைக்கே வாய் இறைத்தாற்போல். கதிரவனும் பூமியில் நின்று வாங்கிச் செமித்து வைத்திருந்த நீரை, தருணத்தில் பன்மடங்கு மழையாகப் போழித் தாள். பின்னலோடுவந்த கார்மேகக் கூட்டங்கள் பெருங் காற்றில் தள்ளாடி, வெப்பத்தில் வாடியிருக்கும் பூமியை பெருமழை பெய்தன. பெரியோர், மற்றவர் துயர் தீர்க்கத் தம் உயிரையே கொடுப்பாராண்டு இளைத்த பூமி செமித்தது. இம் மாறுதல் தவம் செய்து மெயிந்தவன், தவம் முடிந்து கோரிக்கை வைக்கடிவதும் வளர்ந்தோங்கிவது போய் இருந்தது. இரவில் நட்சத்திரங்கள் தெரியவில்லை; ஆனால் மினு

தன்சிறுவரென, மழையைக் கண்டதும் கதிரை வறண்ட ஒளையன், புலங்களை அடக்காதவன் செல்வமெனக் கரைபுரண்டு ஓடின. ஹரி பக்தி மிகுந்தவர் திகழ்வதைப்போல் நாட்டில் வாழ்வேளும், நீரில் வாழ்வோரும் தெளிவுபெற்றிருந்தனர். ஆற்றநீர் பெருகிக் கலந்த

புயல்காற்று வீசிக் கொந்தவிக்கும் கடல், பாரீகத்தை விரும்பிப் பக்குவம் கெட்டுப் பரிதவிக்கும் போகியின் மனத்தை வந்திருத்தது. விஷ்ணுவின்மீடம் சரணடைந்தவர் துயரங்களைப் பொருட்படுத்தாதிருப்பது போல் தம் மீது கொட்டிய மழையை மனங்கள் தாங்கி நின்றன. பானை வெல்லாம் புயலுடைத்து, ஒதாத மழையென மறைந்து போயின. தோன்றி மறைபும் பின்னலும் மேகத்தோடு, விமேயாதரைப்போல் கணநட்பைக் கொண்டாடிவது. வானவில் குண

மினுப் பூசியின் ஒளி தெரிந்தது. தனிமையிலே பதங்கியிருந்த தவனை, ஆகிரிவர் அழைத்ததும் மறை ஒதும் அந்

மற்ற பிரமம், மூக்குணம், வாயிந்த சிருஷ்டியின் தொடர் பற்றிருப்பது போல், ஆகாயத்தில் தோன்றிவது, சத்திரணம், மேகத்தால் மூடுண்டு தன் ஒளி தனக்கே விச மற்றவருக்குத் தெரி

யாது. தானென்ற தன்மைமிக் மறை யுண்ட னீவனென் ஒளிர்ந்தது. கண்ண னைக் கண்டு களிக்கும் மாந்தரைப்போல் மயிவினம் முகிக் கூட்டத்தைக் கண்டு நோகை விரிந்து ஆடியது. மூழ்புத்து நிறைந்து சேறு வயிற்று கரைகள் சூழ்ந்த ஏரிகளில் நாரைக் கூட்டங்கள், சிற்றின் பங்களில் உழன்று வரும் மனிதரைப் போல் வாழ்ந்தன. கலியில் தருமம் தகர்ந்து போவதுபோல் நீரைக் கால்கும் அழுவகள் உடைந்தன.

இவ்வழுவிய மழைக் காலத்தில் கண்ண னும் மரீஞ்சு கோபாலர்களும் பித்தராவனத்தின் அடைந்தனர். அங்கு பேரீச் சம் பழங்கனும் நாகப்பழங்கனும் மலித் திருந்தன. கண்ணனின் குரல்க் கேட்டு, பால் நிறைந்த மடுவின் பாரத்தால் மெதுவாக நடந்து போகும் பகைகள் விளர்த்து சொற்றன. காட்டிலே சென்று கொண்டிருந்த கண்ணன் அங்கு வசிப்ப வர் களித்திருப்பதையும், மரங்களி லின்று தேன் சொட்டுவதையும், மலக் காரணில் சவசவவென நீர் ஒவெனதையும் கண்டு மகிழ்ந்தான். மழை மிகுந்த நேரத்தில் மரத்தடியில் தங்கியிருந்து களிப்பவர்கள். பசி மிகுந்தால் தகிலத் தில் பாறைமீது அமர்ந்து தவிரமுதை உட்கொள்வான். பசும்பூச்சியை பறித்துக் கண்ணாடி அணைபோலும் ஆணைத்தைக் கண்டு கண்ணன் அவவற்று ஆனந்தம் அடைவான்.

இவ்விதம் மழைக் காலம் முடிந்து, மூன் பனிக்காலமும் வந்தது. வானம் பிசுமற்றுத் தெளிந்தது. ஆற்று நீர் கவக்கமற்று ஓடியது. தாமரைகள் மலர்ந்தன. ஐயம்போலு தொன்றிய மொகங்கள், வெளுத்து ஆசையற்ற மரங்கள்

வரப்பை உயர்த்தினார்கள். கதிரவன் கொடுமைமைய வெண்மதி குறைந்தது. இரவில் வானமெல்லாம் தட்சத்திரங்கள் திரம்பித் தெளித்தது. பிருத்தாவளத்தில் வீசும் தென்றல் ஓரளவு மலிதருக்கு வெப்பத்தைத் தணித்தது; ஆனால் காட்டுக்குத் சென்ற கண்ணனைக் காணோமே என்று வீட்டிலிருந்து வரும் தும் கோபிகள் உன்னம் குடுபறித் தணித்தனர். ஆம்பலும், தவிர வெறு மலர்களும் கதிரவனோடு தாழும் மலர் தம் அலங்காரில் பாயி வளர்ந்து கதிர் விட்டது.

காணகத்தை அடைந்த கண்ணன் தன் குழலை எடுத்து வந்ததூற்றான். அதன் இசையழைதப் பருவியகோபியர், அதன் அழையும் பற்றித் தொழியுடன் பாட வேண்டமென்று ஆவலுற்றனர். ஆனால் அவர்கள் மனைத்திலே குறையுதம் கண்ண னின் உருவம் தொன்றவே, ஆசை மிகுத்து தாலொழாது சொரிந்தனர். பிறகு, மலில் பிளிக்கட்டியும் காதினில கர்ணிக் மலையும், நெவியிலே வளையலும், மஞ்சள் பட்டாடைமும் அணிந்து கொண்டு, சிறு கிரல்கள் குழைந்து பாயு இன்னிசை கேட்பு பாயும் பிருத்தாவளம் ஏகம் வர்பெருமானைக் கோபியர் மறைத் திடுகிண்டு பெல்ல மெல்லத் தாழும் பாடினார்கள்.

தன்னித்துத் தவம் கண்ணன் - சிவோ
பிளக்கட்டி பூரையர் - சிவோ
மஞ்சளம் பூரையர் - சிவோ
பூசு பெத்த மக்களும் பாடி - சிவோ
பிளக்கட்டி பூரையர் - சிவோ
தாழும்பெத்தா பூரையர் - சிவோ

நெனக் காரியமின்றி விருந்தன. ஆனால் நுகரவனதை அநியாத மதிவினரைப் போல் நீர் நாளும் பிரானிகள் நீர் குறைவதை அநியாமம் ஆனத்தமராக இருந்தன கடல் அடங்கியது. குடிசை வர் வயல் நீர் வெளியே போகாதிருக்க,

காதிதன் வந்ததொரு போகமா - சிவோ
கண்ணனும் மக்களும் - சிவோ
விந்துவதை சென்றதும் - சிவோ
பெருமானின் புண்ணியம் நென - சிவோ
குடிசைப் போகமா - சிவோ
கண்ணனும் மக்களும் - சிவோ

ஆகவேயும் அனாதைத் தந்திரம் — சர்க்கே
வாயைத் தேய்ப்பது
தீவிரம் கண்டதுடன் (அ)

புறக்கலும் கண்ணுக்குக் கெட்டுமே — சர்க்கே
கோபுரம் அமைத்த
தன் செயலும் மூன்றாம் (ப)

மறுதல்த் தோஷமாகப் போகுமே — சர்க்கே
தூய்மைத் தந்திரம்
அங்கிலும் தூய்மை (உ)

காற்று தோஷம் கெட்டுகா, பிடிக்குமே — சர்க்கே
தூய்மைத் தோஷம்
கெட்டுகா கருத்தாது (ங)

கோய்த்தை மருக்கும்நாள் இனிப்பே — சர்க்கே
தூய்மைத் தந்திரம்
கண்ணுக்கு தோஷம் (ஊ)

காதுத் தீவிரப்படைத் கண்டேம் — சர்க்கே
அவசரம் படுத்தத்
தாங்களே அரைத்தாட்க (ஈ)

இவ்வாறு கண்ணனுடைய வீடுகளைப்
புகழ்ந்து பாடித் கொண்டு கோபிகள்
அந்த வீடுகளிலேயே தங்கள் மனத்தை
இழந்தனர்.

மார்சுழி மாதம் பிறந்தது. குளிர்
காலம் ஆரம்பமாகிற்று. ஆயிர்பாடி
மக்கையர் “காத்யாயனி விரதம்”
என்ற தோண்டை நூற்றனர்.

“தெய்வங்களுக்கும்; பாருங்களுக்கும்
நடக்காது தாடி
கைவிட்டுவதோம்; கைவிட்டு தம்
குடியோம்
செய்யாததைச் செய்வோம் தீக்குறியை
செய்தோமோ”

என்று தம்முள்ளே நினைவம் கொண்ட
னர். விடியலுள் யமுனையில் நீராடிவிட்டுப்
பொழுது புலகும் வேளையில் நதிகரை
யில் காத்யாயனி விரதத்தை, மண்ணி
னுல் உருவாக்கி அதற்குச் சாந்திட்டுப்
பூசுக்குடி நறுமணப் புகை காட்டி
செய்துவந்தியம் பல செய்து தேவியைப்
புணர் செய்தனர்; பாடித் தோத்திரமும்
செய்தனர்.

“காத்யாயனி மகாபாயே |
யோகமம் பெற்றவனே |
தந்திரோயன் குமரன்
நாவுகலும் எந்திரோ
எனக்கும் இச்சிறுக்கு
நம்ம வம் தந்திரோயன்”

என்று பாடி அம்மையை வணங்கினர்.
இவ்வாறு ஒரு மாதம் அவர்கள் தோன்பு
நூற்றனர்.

அதிகாலையில் ஆற்றுக்குப் போவதற்கு
ஒருவரை பொருவார் கூப்பிட்டு எழுப்பு

வார்கள். பிறகு கைகொடுத்துக்கொண்டு
எல்லோரும் கண்ணன் புகழ்ந்து பாடித்
கொண்டு யமுனையை அடைவார்கள்.

தோன்பு முடியும் 4 மார்சுழித் திங்கள்
மதிநிறைந்த நள்ளுள்” என்று வழக்கம்
போல் கோபிகள் தங்கள் ஆடைகளைக்
கரைமீள் வைத்து விட்டு நதியில் நிறங்கி
நீராடித் கொண்டிருந்தனர். கண்ண
னுக்கு அவர்களைத் திருப்தி செய்ய
வேண்டுமென்ற எண்ணம். தன்ப
ரோடு ஆற்றோரம் ஏகினான். மக்கையர்
ஆடைகளை எடுத்துத் கொண்டு கதம்ப
மரத்தின் மீது ஏறித் கொண்டாள்.
தங்கையரோடு கையாண்டி. பேசினான்.
“இங்கு வந்து ஆடைகளைப் பெற்றுச்
செல்லுங்கள். நான் பொய் பேசுவதே
இல்லை. நான் சொல்வது உண்மை
வேண்டுமானால் இந்தப் பையன்களைக்
கெட்டுப் பாருங்கள்” என்றான்.

இதைக்கேட்ட கோபிகளுக்குக் கண்ண
னிடம் அன்பு பெருகியது. ஆனால் நிரை
விட்டு வெளிப்பறத் தயங்கினர். நீரிலே
நடுக்கமுற்று நின்றனர். “சயாமகத்
தரா! நாய்கள் உன் சேடியரன்றோ?
நீ இட்ட கட்டளையை எள்ளளவும்
எதிர்த்து மாட்டோமா. பார்! குளிர்ந்து
நடுங்குகின்றோம். ஆடைகளைக் கொடுத்து
விடு. இல்லையெல், அரசரிடம் சொல்
லாட்டுமா?” என்றனர்.

அதற்குக் கண்ணன், “நீங்கள் என்
சேவகரானால் இங்கு வந்து ஆடைவைப்
பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்றான்.
வேறு வழியில்லாமல் கோபிகள் கரை
மீது ஏறி மரத்தடியில் போய் நிள்
லார்கள். “ஆடைவின்றி ஆற்றில் நீராடு
வது வருணனுக்கு அபசாரம். ஆகவே
நான் உங்களுக்கு இந்த நிலை வந்தது”
என்று சொல்லி ஆடைவைத் திரும்ப
அளித்தான். அவர்களும் தத்தம் ஆடை
களை அணித்து கொண்டு கண்ணனை
நோக்கி அங்கேயே நின்றனர். அவர்க
ளுடைய மனப்பான்மையைக் கண்ணன்
அறிந்து கொண்டார். தன் தாளைத்
தொட்டுத் தண்டிப்பீட்டு முன்வேறவே
இத்தக் காத்யாயனி நோன்பை அவர்கள்
தோற்றார்கள் என்பதை அறித்தான். அன்
பருக்கு அடிமையான கண்ணன் அவர்க
ளிடம் பின்வருமாறு மொழிந்தான்.
“என்னை வழிபட்டு என்னையே அண்ட
நீங்கள் விருப்புவதை நான் அறிவேன்.
என்னிடம் வந்தவருக்கு மற்ற ஆசைகள்
அழிந்து போகும். வறுத்த விதை முளைக்
குமா? இப்பொழுது நீங்கள் வீடு திரும்
புங்கள். வரும் சரத்தகால இரவுகளில்
என்னுடன் கிரீடை செய்வீர்கள். உங்கள்
எண்ணம் நிறையேறி விட்டது” என்
ருள். அவர்கள் தம் வீடு சென்றனர்.

காள் குழுவதும் புத்துணர்ச்சியுடன் இருக்க

கூடியமான மனம், மிகவும் மென்
மையான உட்க, எழுமங்களில்
கொண்டிருக்கும், மிவ்வை நாத்நத்
கதவும் உண்டாகும் கிருமிகளை
தரம் செய்யும், மற்ற உயிர்கள்
பயன்பெறியுள்ள உயிர் தோ
தி பெற்ற தி-11 உயிர்...
இருந்த போதிதும் தோதிதே
உயிர்களைப் பயன்பெறியுள்ள தி
கிட்டு.
தோதிதே தோதிதே தோதிதே உயிர்
கதவிற்கு தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே

தோதிதே

உயிர்களைப் பயன்பெறியுள்ள
தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே

தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே

(★ தோதிதே தோதிதே - தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே)

தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே

8100 தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே

வீட்டு வைத்தியம்

தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே

தோதிதே தோதிதே

தோதிதே தோதிதே தோதிதே
தோதிதே தோதிதே தோதிதே

தோதிதே தோதிதே

தோதிதே தோதிதே

தோதிதே தோதிதே	1-30
தோதிதே தோதிதே	1-30
தோதிதே தோதிதே	1-30
தோதிதே தோதிதே	1-00
தோதிதே தோதிதே	2-00

தோதிதே தோதிதே

59, தோதிதே, தோதிதே

SOLDIN

SOLID PHENTLE
WITH N D T AND CHOS

MANURIN

FERTILIZER TABLETS
COMPLETE PLANT FOOD

INDIA ALKALIES LTD,
8, EASTERN PLACE, SAIGON

பஞ்சாப் சிங்கா என்று பெயர்பெற்ற தேசபக்தர் வாலா ஸுபாசிதாய் 1914-17 ஆண்டுகளில் அமெரிக்காவிலிருந்து போது ஏழு தி அங்கு விட்டு வந்த நூலின் கையெழுத்துப் பிரதானம் மூலமாக கதர் போதுதான் கிவத்தின் நிபாகக் கமிட்டிக்குத் தாக்கீதத்தில் அமெரிக்காவிலுள்ள கமிட்டி இந்திய ஸ்தானிகர் திரு சார் சி சர்க்கா பெற்றுக் கொண்டார்

ஒருவர் கண்ணல் பவரா மனுடனும் மற்ற ஸபையர்களுடனும் பிஞ்சுதாவனத்தில் மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்தான். குடை பிடித்தாற் போல் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த மரங்களைப் பார்த்துக் கண்ணல் தன் தோழர்களிடம் புலையும், மழையும், வெயிலையும் பனியையும் தாம் தாங்கி நம் மீது அவை படாமல் காப்பாற்றுகின்றவ. மரத்தின் ஒவ்வொரு பாகமும் நமக்கு உபயோகமாகிறது. இதுவே வாழ்க்கைக்குப் பயன்" என்றான்

இவ்வாறு பேசிக் கொண்டு அனைவரும் கருவிக் களாகைய அடைந்தனர். அப்பொழுது மாடு மேய்த்துக் கிராப் புற்ற ஸபையர்களுக்குப் பரி அதிகரித்தது. கண்ணலையும் பவரா மனையும் நெருங்கி முறையிட்டுக் கொண்டனர். அதற்குக் கண்ணல் அருகில் ஒரு யாகசாரி இருக்கிறது. அங்கு ஒரு சிலர் அந்தணர்கள் வெவ்வினையுடைய வகுப்பினர், அங்கு சென்று என் பெயரைச் சொல்லி அன்னம் கேளுங்கள்" என்றான். அய்லாநே சிறுவர்கள் யாக சாரிக்குச் சென்று அந்தணரை வணங்கிக் காசுப்பி, "பெரியோர்களே! நாங்கள் கண்ணலுடைய ஆட்கள். பரி அதிகமாக வருத்துகிறது. எங்களுக்கு அன்னம் அளிப்பீர்" என்றனர். ஆனால் வேள்வி செய்யும் அந்தணர்கள் இவ்வேளையிலேகாளுக்கு இணங்க வில்லை. வேள்வி செய்து விண்ணுலகப். செய்வதில் கண்ணலிருந்தனர். ஆனால் வேள்வியும் வேள்விக் கருவி

யும் எல்லாம் விண்ணுவான் கண்ணலே என்று அவர்கள் அறிவவில்லை. மாலிடச் சிறுவன் என்று கண்ணலாக் கருதிய அறிவிலிகள்.

"அந்தணர் ஒன்றுமே சொல்லாது கம்மா இருந்து விட்டனர்" என்று ஸபையர்கள் கண்ணலிடம் வந்து கூறினார்கள். "கண்ணல் நகைத்தான். "மறுபடியும் சென்று அவ்வந்தணர் மலிவையிடம் தான் இங்கு இருக்கிறேன் என்று தெரிவிப்பங்கள். அவர்கள் உங்களுக்கு அன்னம் அளிப்பார்கள்" என்றான். அய்லாநே ஸபையர்கள் அந்தணர் பெண் மணிகளிடம் சென்று தெரிவித்தார்கள். கண்ணலே பரிமால் வருந்துவதாகவும் சொன்னார்கள். உடனே கண்ணலாக் காண ஆவல் கொண்ட மாதர்கள் பரபரப்புடன் எழுந்தனர். அலுவலைய உண்டியைப் பல பாத்திரங்களில் எடுத்துக் கொண்டனர். கடலை நோக்கி ஒடும் ஆற்றைப் போல் கண்ணலாக் காண வினாந்தனர். கண்ணல் தடுத்தும் அவர்கள் கேட்கவில்லை.

யழுகைக் களையில் கண்ணல் ஒரு கோலையில் உலவிச் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். ஒரு கையைத் தன் தோழனுடைய தோள் மீது வைத்துக் கொண்டிருந்தான். மற்ற கையில் ஒரு தாமரை யைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தான். காதில் ஆம்பல் தரித்திருந்தான். கழுத்தில் வன் மாலை அணிந்திருந்தான். எத்தனையோ நாளாகக் கண்ணலிடம் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலை அந்தண மாதர்கள் அன்று தீர்த்துக் கொண்டார்கள்

மாதர்களை அவர்கள் கண்ணலிடம் தடுத்தும் கணாமல் வேள்வியை விட்டுத் தவிர்த்துக் காண வந்ததை அறிந்து கண்ணல் அவர்களுக்குப் பின்வருமாறு புத்திமதி உரைத்தான்! "பெண்மணி களே! அமரங்கள் நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? என்னை நீங்கள் காண வந்தது பொருத்தமே. எனினும் வேள்வி முடிய வில்லை. நீங்கள் அங்கிருக்க வேண்டும். ஆகவே உங்கள் கண்ணலிடம் செல்லுங்கள்" என்றும். மாதர் திரும்பிச் செல்ல மறுத்தனர். "உங்கள் சரணத்தை அன்புணவர் திரும்புவ தென்பதும் உன்மேலே சரணாகையும் மக்களையும் விட்டு உன்மையே சரண் புத்ததோம்" என்றனர். "உங்கள் மனத்தை என் னிடம் அர்ப்பணம் செய்வது சரியே. ஆனால் வாழ்க்கையை விடாதீர்கள்" என்றான் கண்ணல் மறுமுறையும். வேறு வழியின்றி அவர்கள் யாகசாரிக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். கண்ணலும் அவர்கள் கொண்டு வந்த உணவைத் தன் தோழர்களுடன் அருந்தினான்.

பாமாலிவ் இந்தியாவின் மிகமரிசத்திபெற்ற அழகுத் தைலங்களினால் செய்தது

உங்கள் வளப்பதற்காகக் !

கிப்பெரழுது புதுமலரின் பரிமளத்துடன்!

பாமாலிவ், அகிலமகா பெருந்திர துவர் உட்கள் அழகுததை
துவர்ப்பாக உத்தமபிப்பா அகிலத்திலும் அழகுத் தைலங்கள்
உட்கள் அழகுததிரை ஒரு புதிய வளப்பதா உத்தமபிப்பா
மலரின் தழுவலாக வளப்பதென்கொடுக்க உத்தமபிப்பா உட்கள்
உகிலத்திலும் புதிய வளப்பதென்கொடுக்க உத்தமபிப்பா உட்கள்
பாமாலிவின் அழகு தைலம்
உட்கள் அழகுததை மிகமரிசத்திபெற்ற
அழகுததை இவ்வழியாக
இருக்கப்பெய்ய உத்தமபிப்பா

PALMOLIVE

பாமாலிவ் மியூசோப்

கோப்பு மாதிரியில்... ஓர் அழகுததை அழகுததை

Copyright 1938

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

இன்ஷூரன்ஸ்களுக்கு

ஆஸ்திகள் ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம்: பாண்டியன் பில்லிங், மதுரை

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, தாகுரி, கோலாபுர்
ஆமதாபாத், கோயமுத்தூர், கொச்சி

1

வீரப்பன் எடைவில்
கூறுத்தவனாக இருத்
தாலும், உடலியை சேக
சித்துக்கொள்வதன்.

வீரப்பன் மலயத்தத்தில் வெற்றி வீரனாகிருன்

மூட்டாளான ஆவது
எடைய எதிராளியை
தோற்கடித்து வெற்றி
வடைத்ததற்கு காரண
மும் அதுவேதான், வீரப்
பன் க்ளுகோவிடாஸி
ருந்துதான். அமிக வலி
மையையே பெறுகிறான்.
தீங்கன் கோவியிலே
ஆவலது விநாயகாடிகளோ
அமிகமாக உழைக்கும்
போது உடம்பு சந்தத்
துடன் சீக்கோம் கலந்து
கொள்வது அவசியமான
சர்க்கரைமைய
க்ளுகோவிடா
அளிக்கிறது.

★ ★ ★

க்ளுகோவிடாஸை
மலியோ, உடலியிலே,
பாலியோ ஆவலது
கூறுத்த மனமையிலே
யோத்தா அருத்துவதை.
நீரு கடி ஆவலது
மினரலாகது ஒன்று
புத்து ஒன்று
பெருமையானது
க்ளுகோவிடாஸை
கொத்து உடலியிலே
அது வலிதான்
கொள்வதே அது.

அதிக சக்திக்கு
அவசியம் வேண்டியது
க்ளுகோவிடா

இந்தியாவிலான மருந்து நகரம்
காரி அமைதி நகரம்.

காரி நகரம் உடல் கொடுக்கிறதால் (காரி நகரம்) உடல் கொடுக்கிறதால்.

க
ண்
க
ள்

உறங்காவோ?

அந்நியாயம் 10
உறங்காத உள்ளம்

வினா படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு படுத்தாள். அவள் கண்கள் உறக்கம் கொள்ள மறுத்தன. மூட்டைப் பூச்சி கடித்துக் கொண்டே இருந்தால் மனிதர் தூங்க முடியுமா? அவளையும் அப்போழுது மூட்டைப் பூச்சிதான் கடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் உடலைக் கடிக்கவில்லை; உள்ளத்தை!

கிட்டத்தட்ட இருபத்து மூன்று வருஷங்களை வடகாட்டில் கழித்து விட்டுத் தான் நாட்டின் மடியில் மிம்மதியாகப் படுத்துறங்கும் ஆவலோடு அவன் வந்தான். ஆனால் இங்கே வந்த முதல் நாள் முதல் இரவே அவளைத் தூங்க விடாமல் அடித்து விட்டது அந்த மூட்டைப் பூச்சி.

வினா குழந்தையில்தான் பெற்ற தந்தை கூட அவளைக் 'குழந்தை' என்று அழைப்பதில்லை. வளர்ந்த பெண்ணுக்குரிய மரியாதையுடன் பெயர் சொல்லித்தான் அழைத்தார். ஆதலால் அவள் தன்னை அநியாதவன் என்று கருதமுடியாது. இன்றில்லை; நேற்றில்தான்; காலம்

பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்தே அவள் தன்னை அறிவாள். கான் பிறந்தது, வளர்ந்தது, வாழ்ந்தது, வாழப் போவது எல்லாம் அவளுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் இன்றுதான் அவள் தன் வாழ்வின் சிக்கலான பகுதி ஒன்றை உணர்ந்தாள். ஆம். எது இன்று அவளை உறக்

கம் கொள்ள விடாமல் அடித்ததோ, அந்த மூட்டைப் பூச்சி பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பே அவள் உயர்ந்ததில் புகுந்து கொண்டிருந்தபோதிலும் நெற்று வரை அவளைக் கடிக்க வில்லை. அகாலத்து எல்லிதத் தொல்லையும் அளிக்கவில்லை. சாதாரண உறங்கிக் கொண்டுதான் இருந்தது. இன்று அதன் உறக்கம் கலைக்கப்பட்டு விட்டது. உடனே அது தன் குணத்தைக் காட்டத் தொடங்கியது. 'நான் உறங்காதபோது உனக்கு என்ன உறக்கம்?' என்று கேட்பதுபோல் அவளைக் கடித்துக் குதறி ஆரம்பித்துவிட்டது.

வினாவின் உறங்காத உள்ளம் பல ஆண்டுகள் பின்னோக்கி ஓடி, அந்த மூட்டைப்பூச்சி தன்னுள்ளே புகுத்த நாளி நிலத்துக் கொண்டது.

அவளுடைய அந்த கணவோட்டத்தைத் தொடர்ந்து ஒருவதற்குமுன்.

அதற்கு அடிப்படையான விஷயங்கள் சிலவற்றை நாம் முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்தரகாது வயதிலே வாங்கிக் குளிர் பானவன் அவன். அப்போழுது அவனுக்கு அநியாபி பிராயம். ஆகையால் அச்சமயம் யாரும் அக்குறையை அவன் அறிய விடவில்லை. ஒருகால் கைலாசமான் காசிப் பூரிலே தொடர்ந்து தங்கியிருந்தால், ஒரு கால் கையங்கரயி இன்னும் சில காலம்

மாழாவி

உயிரோடு இருந்திருந்தால், ஒருகால் சச்சிதானந்தம் விதியில் * செயலுக்கு மதிவை அடகு வைக்கும் குணம் படைத்தவராக இருந்திருந்தால், அந்தப் பிராயத்திலே வினாவின் வாழ்க்கை இருள் அலாறுவடைய பச்சை உள்ளத்தில் பல வந்தமராகத் திணிக்கப்பட்டிருக்கும்; அந்த இரு விரியே அவள் அமிழ்ந்தும் போயிருப்பாள்.

ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக இறைவன் அவளை அப்பொழுதே அந்தக் கொடுமைக்கும் ஆளாக்கி விடவில்லை, அன்று கப்பல் மூழ்கிப் போனதாகத் தந்தி வந்ததும், எல்லாரும் அவளைக் கட்டிக் கொண்டு அழுதார்கள்; அவளுடைய கெற்றித் திலகத்தை அழித்தார்கள்; கூத்தல் புலா எடுத்து எறிந்தார்கள்; சடை போட்டிருந்த கூத்தலையும் அவிழ்த்துப் போட்டார்கள். "ஏன்?" என்று அவன் கேட்கக்கூடக் கேட்டான். ஆனால் விடை எல்லோரிடமிருந்தும் அழுகையாகத் தான் வெளிப்பட்டது. அவர்கள் அழ வலதுப் பார்த்து அவளும் அழுதாள். ஆனால் அது பிறர் அழத்தால் ஏற்பட்ட அழுகையாக இருத்ததோன்றி, அவள் வலையில் எதையோ இழந்து விட்டு அழும் அழுகையாக இருக்க வில்லை.

இது நடந்து மூன்றுவது நாள் கையல் கொய் உலரவிடுத்து விடை பெற்றுக் கொண்டாள். அன்றும் எல்லோரும் அழுதார்கள். அப்பொழுதும் அவர்கள் அழுகையின் காரணத்தை அவன் வினவினான். ஆனால் அன்று விடை வெளும். அழுகையாக மட்டும் வரவில்லை. "பெத்தவளையும் உருட்டிவிடலாம், அழிக்கும் கேட்டவளோ!" என்று சொந்தையும் அழுகையால் கலந்து வந்தன. அவை அவன் கண்ணாறுகளும் கண்டன. அவ்வளவாகக் கட்டி எடுத்துக்கொண்ட போது கதறி அழுதான்.

இப்பொழுது அவன் இனம் உள்ளத்தில் காரணத்தோடு கூடிய கேள்வி ஒன்று எழுந்தது. "அப்படியானால் அன்று நாள் யாரை உருட்டி விட்டதற்காக எல்லாரும் அழுதார்கள்?" இதை அவன் ஒய்வொருவரிடமும் கேட்டான். ஆனால் அப்பொழுதும் அவனுக்கு ஓர் அழுகையோ, ஒரு விகாங்கலோதான் விடையாகக் கிடைத்தது.

அவர்கள் மௌனம் காதித்து விட்ட போதிலும் அவனுக்கு ஒன்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தது. "இன்று அம்மாதிரி யாரைப் பொய்விட்டதுபோல், அன்றும் எங்கோ, யாரோ பொய்விட்டிருக்க வேண்டும்." இந்தச் சமூகமானமே அந்த இனம் உள்ளத்துக்கு அப்பொழுது போதுமானதாக இருந்தது.

ஆனால் அது அழுகையைப் பொறுத்த வரவில்லாதான். ஆனால் தனக்கு ஏன் அப்பொழுதெல்லாம் தலை வாரி விடுவ தில்லை? சடை போடுவதில்லை? பூசு

குட்டுவதில்லை? போட்டு வைப்பதில்லை? இந்தக் குறைகளை அவனால் கெடு காட்கள் பொறுத்திருந்த முடியவில்லை. பத்துப் பதின்ந்து நாட்கள் விடு ஒரே அழுகை மயமாக இருந்ததாலும், விட்டதுள்ள பெண்டிர் எவரும் தலை வாரிக் கொள்ளலோ, பூசு குட்டிக் கொள்ளலோ இல்லாதவராலும், அவள் கவனமும் அவற்றில் செல்லாமல் இருந்தது. பிறகு அத்தனையைத் தவிர மீதி எல்லோரும் அவங்காரம் செய்து கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். அவன் மனமும் அதற்கு வினாடித்தது.

அன்றெல்லாம் ஏதாவது காரியம் ஆக வேண்டுமென்றால் அவன் உடனே ராணி ஊர்யினா தேவியிடந்தான் போலான். "பெரியம்மா! எனக்குத் தலைவாரி, பூ வைத்து விடு!" என்றும் அவளிடம் சென்றது.

ராணி சிறிது கெரம் தயங்கினான். பிறகு, "அம்மா இறந்து விட்டான் இல்லையா, வீணு? அதனால் இன்னும் சில நாட்களுக்குத் அல்லகாரம் எதுவும் செய்து கொள்கக் கூடாது" என்று சாதுரியமாக அவளைச் சமாதானப்படுத்தி அனுப்பினான்.

அந்தச் சில நாட்கள் என்ற கெடுகலை நெடுகாட்கள் கீடிக் முடிவாக வில்லை. மேலும் ஒரு பத்து நாட்கள் சென்றதும் வீணு மீண்டும் அதே கோரிக்கையுடன் அவரி

டம் வந்தான். இன்று ராணி தயங்கவில்லை. வழக்கம்போல் அவனுக்குப் பின்னிப் பூசு குட்டிப் போட்டும் இட்டு அனுப்பிவிட்டாள். கல்வெணிக் அத்ததைதலைமான் அதற்குள் கூகுக்கு மூட்டை கட்டி விட்டான். இல்லாவிட்டால் அவ்கே ஒரு பெரிய சக்கையே நடந்திருக்கும்.

ஆனால் இப்பொழுதும் அவ்கே சிறிது பரபரப்பு ஏற்படாமல் போய்விட வில்லை. அன்று மாலைச் வீணுவை அவங்கார பூசுகைப்பாகக் கண்ட "சச்சிதானந்தம்" நிற்கவிட்டார். "யார் கண்ணு, உனக்கு இதெல்லாம் செய்து விட்டது?" என்று அவர் உள்ளம் பதறக் கேட்டார்.

"பெரியம்மா."

சச்சிதானந்தம் உடனே அரண்மனை
அந்தப்புரத்துக்குச் சென்றார்.

"ராணி அம்மா!"
அவர் அதற்கு மேல் எதுவும் கூற
வில்லை. ஆனால் ஊர்மீனா தேவி மீறித்
தொண்டினாள்.

அரக்கர்கள்தாம் தூற்றுவார்கள். அந்த
அறிவிலிகளின் கூட தூற்றுவார்கள். கம்
வீணுரை இச் சிறுவனத்தோடு துன்பக் கட
லில் தள்ளுவதா! முடியாது. அண்ணா!
கீழ்க்களிலும், உங்கள் மன்னர் இல்லை,
இந்த ஊர் முழுமையுமே என் செவலைக்
கண்டித்தாலும் அச் சிறுமி
யின் உண்மையில், தான்

"அது பக்கைக் குழந்தை.
ஆனந்த அண்ணா!" என்று
அவள் தொண்டை அடைக்க.

"அது சரிதான். ஆனால் உங்கம்
குழந்தைகளுக்கென்று இவ் விஷயத்தில்
ஒரு தனிப்பட்ட சிபந்தியைப் படைத்
திருக்கவில்லையே! ஊரார் பார்த்தால்
தூற்றுவார்களே!"

"அறிவுள்ளவர்கள், மனித இயற்கையுட
யவர்கள் தூற்ற மாட்டார்கள். அறிவற்ற

குறையிட்டவன் எந்த மிகைப் படியிலிட
மாட்டான்" என்று ஊர்மீனாதேவி.

"ஆயினும் ஏன்மேலும் ஒரு காரன்
அவன் அனை அறிந்துதானே ஆக
வேண்டும்?" என்று சச்சிதானந்தம்.

"அந்த என்மேலும் ஒரு வான் வரும் போது பார்த்துக் கொள்ளலாம். மானிட சிவ குளிப்பதற்குக் காலியிலிருந்தே வெந்திறைக் கொடுத்த கைவந்திக் கொண்டிருப்பது மறியாமலாகும்!"

சச்சிதானந்தம் மனித உணர்வு படைத்தவர். ஆதலால் இவ்விஷயமாக இதற்கு மேல் சாஸ்திரமில்லாத முடிவாகியது. "எம் தனித்துக்கள். எம் பேர்போர் வகுத்த பாகதாயில் செல்ல வேண்டிய வாகம். அதுமட்டும் உங்களுக்கு விளக்கி இருந்தால் போதும்" என்று கூறிவிட்டுப் போய் விட்டார்.

இவ்வாறு வினாவின முத்தகதப் பிராப்தி அவன் தனது குணமைய உணர்ந்து கொண்டாடிக் கழித்து விட்டது. அதுவும் அவன் ஒரு சமயத்தானுற்பதியின் மகனாக வளர்ந்து வந்ததால்தான் சாத்தியமாகியிருந்த சாதாரண மனிதன் ஒருவனின் மனசை இருந்திருந்தால் சமூகம் அவனிடம் போத்துப் பதக்கமிட்டிருக்கும்!

விருஷங்கன் உருண்டன. வினாவுக்கு அப்பொழுது பதிலளித்து வயது, காசிப் பூரிலிருந்த மகாராஜா கல்வாரியில் வளர்க்கப்பட்டுப் பள்ளிப் பிரிவில் அவன் ஐந்தாவது படிவத்தின் படித்துக் கொண்டிருந்தான். சாதாரணமாக அந்தச் சாஸ்திரத்தத்தில் ஆரண்மனையுடைய குத்தகதகளையும், திவான் விட்டுக் குத்தகதகளையும் எந்தக் கல்வி சிவப்பதற்கும் படிக்க அனுப்புவது வழக்கமாகியது. அவர்களுக்குக்கென்று தனியாகப் போதகர்களை வேயித்து அவர் மனையிலேதான் கல்வி புலப்படுத்துவது வழக்கம். மெட்ரிகுலேஷன், பி. ஏ. போன்ற பட்டிப்பாடனை மட்டுத்தான் அவர்கள் மற்ற மானவ மானவியபேரே அங்கு அமர்ந்து எழுதிவிட்டு வருவார்கள்.

ஆனால் மகாராஜா மோகனலிங்கன் ஒரு தனி மனிதர் ஆயிருந்தே! அவர் ஐந்தாவது வகுப்பில் தகுதியை அடைபயம் வகையில்தான் வினாவுக்கு அரண்மனையிலேயே கல்வி புலப்பட்டு ஏற்பாடு செய்தார். அதுவும்கூட அவனுக்குத் தாய்மொழி வாயில் தழிதழிப் பதிந்து ஏற்பட வேண்டும் என்று சச்சிதானந்தம் வினாவினதாலும், காசிப்பூரிலுள்ள கல்வி சிவப்புகள் வந்த தினம் தமர் மொழி மொழிக்கப்பலாத தாறுதல்தான். தழிதழிப் போதகர் ஒருவரைத் தென்னகத்திலிருந்து வரவழைத்து அவரிடமே வினா இதை மொழிவளிலும் பதிந்தி பெற ஏற்பாடு செய்தார்.

ஐந்தாவது வகுப்புக்குரிய தகுதியை அடைந்ததும் இனி அவன் தனித்துத் தானே கற்றுக் கொண்டவான் என்று கூறி வினாவுக்குத் தமது சமயத்தானப் பள்ளியில் சேர்ந்து விட்டார். அரண்மனையின் எங்கு வளர்க்குக்குள்ளே அதிவை எவ்வளவுதான் கைத்துப் புலப்படுத்தும் அது வேதம் எட்டி வாகவே இருக்கும்; பஸ்தோடு கலந்து பழசிப் பெறும் கல்வியறிவுதான் பரந்த அறிவாக இருக்கும் என்பது மன்னரின் தீர்மானமான கருத்து ஆகவாய்தான்

அவர் வினாவைப் படிக்கப் போதுப் பள்ளிக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

வினா இப்போது மெய் தந்தவின் அதிவைவும், தாயின் அழகையும் கொள் கருத்தான். ஆகவால், அரசரின் வளர்ப்புப் பெண் வந்த சலுகைக்கு இட மின்றி மே வகுப்பில் அவன் முதல் மாணவியாக விளங்கினான். அன்பார்த்த வளர்ப்பு, ஆகவாமையுடைய குழக்கம், குறை உணர்வு வளர்க்கை ஆகியவை வேறு அவன் அழகையும் அதிவைவும் விவகாடப் செய்தன. உடனடிக்கும் உணர்வுக்கும் ஒரு தனி மெருகுத்தி விட்டன. இத்திவியில்தான் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது. அவன் மனத்தில் ஸுட்டைப் பூச்சி புகுந்து கொண்டதே, அந்தச் சம்பவம்.

பதிலளித்து வயது, அது இன்னமொன்று மலர்ந்து விளங்கும் பிராவியிலியா? வளர்ப்புவினாவான் வளர்க்கியும் தன்பாடியும் உரிக்கும் பருவியிலியா? என்று மனக் முடிவாத பொற்காலியிலியா?

வினாவின வகுப்பில் விவரம் என்று ஒரு மானவன் படித்து வந்தான். அவன் வினாவைவிட்டு ஒரு வயதுகள் வந்தவன். ஆயினும் பள்ளியில் அவன் எப்படித் குதிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய மானவியாக விளங்கினோர், அவ்வாறே விவரமும் விளங்கினான். இத்தகுத்தமம் மொடு மன்னரும், விவரலின் தந்தை ரகுநாதரும் பல கோழித்தாடுகளில் உட்டாக முதலிடு செய்துத்தமவனாக அவர்கள் குடுப்பத்தாடுகட்டிப் கூட கோவிலிய பழக்கம் இருந்தது. இவை வேல்வந்தர்கள் வானபிரா என்னும், வினாவும் விவரமும் விவரமும் விவரம் முதலாத எட்டிபுலப்புவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் எட்டி இன்று மேதது ஏற்பட்டதன், குத்தகதப் பிராப்தி வினா அரண்மனையிலே படித்து வந்த சம்பவமே ஏற்பட்டது. அதுவும்...

மனசைத் தவிர இருந்ததும் அதுவும் ஒரு வான் மலரத்தான் மலருகிறது. வினா என்ற அந்த முகர முடிவாத மனமும் ஒரு வான் மலர்ந்தது. விதி மட்டும் அந்தச் சேர் விவரபாட்டு விவரபாட்டிரா கல்வி வினாவின மலர்க்கி காசிப்பூர் எங்கும் விவரவாகக் கொண்டாடப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது அவன் மலர்க்கியில் கலடு மிக கோவிலியைக் கையுக்கு மட்டுமே தெரிந்தது சாதாரண கைக்கியாயிற்று. ஒரு கொண்டாட்ட மீயிலும்; கோலாவலிதிலும்; விருத்திலும்; விமலிகையிலும். ஏன்? அந்த மலர்க்கி பெற்ற மலருக்கு ஒரு புத்தாடை கூட உடுத்தப்படவில்லை. அதுமட்டுமா? இது வகர வலியின் வினாவும் அவன் போக்குப்படி விட்டு வந்தவர்கள் மனத்திலேல்லாம், இனி அவனைக் கட்டிக் கட்டிக் வேண்டுமே என்ற வலி முனைத்தது. ஆனால் அவர்கள் அந்த வேலிக்காட்டிக் கொண்டனவிலும், மனத்தினுள்ளே வைத்துக் கொண்டே விழிப்புடன் இருந்தனர்.

ஆம், அவர்கள் மட்டுமேயன்றி வினா உள்பட எல்லாருமே விழிப்போடு இருக்க வேண்டிய காலம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. அதை மத்தவர்கள் உணர்ந்தார்கள்; வினா உணர்விலும் அவர் தன்னை இன்னும் குறுக்கையாகவே கருதிச் சைமான் மரணவியருடன், குறிப்பாக விசுவாசுடன் பழகி வந்தான். முன்போலவே அவரை அடிக்கடி அண்மையிலே அழைத்து வந்தான்; அவ்வது தான் அவன் விட்டுக்குச் சென்றான், உடன் அமர்ந்து படித்தான்; பேசிக்கொண்டிருந்தான்; விவரமாகக் கவனித்தான். மன்னரும் ராணியும், ஏன்? சத்திர ஊத்தங்கூட விழிப்போடு இருந்தபொழுதும், இவர்கள் பழக்கத்துக்குத் திரை விடத் துணியிலிவ்வி, கண்ணாணிப்பு இருத்ததால் எட்டுப்போடு தேவையெனவே போன் விட்டு விட்டான்.

ஆனால் வேரினா இத்தியிருந்து அந்தக் கட்டுப்பாடு வந்தது. மிகக் கனமான இரும்புத் திரை ஒன்று அவர்கள் எட்பீக் கடுவே விழுந்தது. அந்த ஆங்குக் கோடை விருந்தை முடியும் தறுவாயில் ஒருவர் விகால் விவந்துடன் வினா விடம் வந்தது. "போய் வருகிறேன், வினா! இனி நான் ஜோதிஷ்கர் பன்னியில் படிக்கப் போகிறேன்" என்றான்.

ஜோதிஷ்கர் காரிப்பூரிலிருந்து கமர்த்தாது கையல் தூரத்திலிருந்து மத்தொரு சமந்தானம். தவிர, அய்யாப்ப பன்னியிலும் நோக்கமானது. அப்போதே சைமான் படிப்பே சொல்லித்தரமாட்டார்கள் என்பது பிரசித்தம். ஆகையால் விகால் அப்போது படிக்கப் போவதாக அறிந்ததும் வினாவியப்பூதநகரம், "என், விகால்?" என்று வினாவினார்.

"ஏனென்று எனக்கே தெரியாது. நிடரென்று அமராவும், அப்பாவும் இப்படி முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே என் சித்தி-அம்மாவின் தங்கை-இருக்கிறார். அவள் குழந்தையினாடு அப் பன்னியி வேயே படித்து வர வேண்டாமாம். காணியே ஊர்தும், அப்பாவும் புறப்படப் போகிறோம்." விகாலாக்கு நெஞ்சைக் கட்டியது. அவன் கண்ணில் கண்ணீர் தளம்பியது.

இச்சமயத்தில் ஊர்மீனா தேவி அங்கே வந்தாள். அவர்கள் அரண்மனையில் சத்தித்துக் கொள்ளும் போதெல்லாம் அவன் இப்படித் திடீர் திடீரென்று அவர்களைக் கண்ணாணிக் கருவது வழக்கம். "ஏன் அருகிலுள் விகால்?" என்று அவன் கேட்டான்.

வினா வினாவத்தையே கேள்வினா. ஆனால் ராணி இதைக் கேட்டதும் கிரம்புமையில்கூட; அதிர்ச்சியடைந்தாள்.

"நான் இப்பொழுதே அறல்வா மாஸி வீடில் போய்க் பிளா கிறேன். தகுந்திர மாமாவிடம் போய்ச் சொல்லுகிறேன். எத்தகை அவர்கள் விகாலை இந்த வகை பன்னியை விட்டு மெச்சமான பன்னிக்கு அனுப்ப வேண்டும்? எத்தகை வகை இப்படித் திடீரென்று பிரிக்கவேண்டும்?" என்று வினா வேகத்தோடு பேசினாள்.

வேறு ஊப் இவ்வுயரங்கள் ஊப்பா ரேஷன்கோத்திரு ஆர். கோத்திரிக் கும் ரெய்க்கிவதி பிரேமாவத்தும் ஏப்ரல் 27-த் தேதி வேறுதில் விமரிசை ஊக விவரம் எடுத்தது.

"அதென்றால் அவர்கள் குடும்ப விஷயம் வினா. நாம் இம்மாதிரி வினாவக்களில் நிகழிடக் கூடாது" என்று ஊர்மீனா தேவி அவனைச் சமாதானப்படுத்தினாள்.

பிறகு அவன் விகாலிடம் திரும்பி, "எந்தப் பன்னியாலும் என்ன விகால்? உன் ஊப் மோந்து கேட்டிருக்காது கையர்கள் எங்கே படித்தாலும் என்னுள் படிப்பார்கள். போய் வா, நம்பி. வினாவைப் பற்றிக் கவனிப்பாரே. அவளும் இங்கே கன்னுள் படிப்பாள்" என்றான்.

விகால் அவர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டான். ஆனால் வினா வின் மனம் சமாதானம் அடைவதில்லை.

"இரு விகால், காணும் வருகிறேன். உன் அம்மாவிடம் எத்தகை இப்படிச் செய் தார்கள் என்று கேட்கிறேன்" என்று அவன் அவனுடன் புறப்பட முயன்றான்.

ஊர்மீனா தேவி அவன் கையைப்பிடித்து கறுத்தி, சிறிது கோபத்துடன் சொல்லும்: "இதோ பார், வினா. இது அவர்கள் குடும்ப விஷயம்; எம் நிகழிடக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை.....!"

"இவ்வாறு, பேசியவரே! எனக்கு இதன் காரணம் தெரிய வேண்டும்."

"காரணத்தானே? அது எனக்குத் தெரியும்; சொல்லுகிறேன். 1. போய் வா, விகால், என்னுள் படி; என்ன?"

"ஆகட்டும்" என்று தலையாட்டியவிட்டு விகால் போய்விட்டான். அவன் உருகும் மனதையும் காரியில் கண்ணில் வீசு ரோஷப் பார்த்திருந்த வினா, பிறகு ராணி

சென்ற ஏப்ரல் 28-ந் தேதியன்று. பர்ப்பாயத் தொகுதி தாதில் பரத நாட்டியக் கலை விருத்தலித்துப் பல சிறகங்களுடைய பாசாட்டு தங்களைப் பெற்ற குழந்தைகள் சரஸ்வதி, லலிதா, சிதாஸ்டிகமி இம்மூவரும் தானாவில் வளிகளும் திரு சி. வி. சுப்பிரமணியத்தின் புதல்விகளாய், டோம்பில்லி பகுதியி லுள்ள ஈடல ஆசிரியர் திரு எஸ். ஆர். செஷாதிரியிடம்கடனம் பவீனதங்கன்.

விடம் திருப்பி, "சொல்லுங்கள், பெரி யம்மா!" என்றான்.

"அவளை அங்கே அனுப்புவதற்கு தான் காரணம், வினா!" ராணியின் குரல் தழுத்தித்தது.

"காது?"

"ஆமாம்; நீ இன்னும் உன்னைக் குழந்தை என்று கிணத்திருக்கிறாய். ஆனால் பருவம் உன்னைப் பெரிவனாகக்கி விட்டதை நீ அறியவில்லை."

"பருவம் என்னைப் பெரிவனாக ஆக்கி விட்டால் என்ன? அதற்காக அவளை ஏன் இங்கிருந்து அனுப்ப வேண்டும்?"

"அவளும் வயதடைந்த பிள்ளை, சில்கள் ஓட்டுறவுடன் பறகுமிறக்கன்."

"பறகுனுல்.....? பெரியம்மா! எங்க ளுடைய கட்டி தாய் சகோதர பாவம் கிறைந்தது; களங்கமற்றது, பெரிவம்மா!" என்று வினா வெடித்தான்.

"அத்தச் சகோதர பாவத்தைப் பருவக் காற்று திசை திருப்பி விடுமோ என்ற பவும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம்."

வினா அவளை முழுவதும் பேச விட வில்லை. "நினை திருப்பி விட்டால்தான் என்ன? நான் ஒன்றும் பேசுபேய் சகோதர இல்லைவே! அவர்கள் தகுதிக்குத் தாழ்ந்த வனும் இல்லைவே!" என்று வெடுக் கொண்டு கூறினாள்.

ராணிக்கு மற்றோர் அதிர்ச்சி. விருப்பி விருத்தால் அவள் இன்னுங்கூட ஒரு பொய்ச் சமாதானத்தைக் கூறி வினாவின கேளுக்க குறுகுறுப்பைத் தணித்திருக்க முடியும். "ஒருவேளை அவர்களுக்கு உன்னை மருபகாக்கிக் கொள்ள விருப்பமில்லை போலும். என்ன இருத்தாலும் நீ தென் னுட்டவன்; தாய்கள் வடநாட்டவர் என அவர்கள் கருதி யிருக்கலாம்" என்று சோல்லி அவள் வாயை முடிவிற்குக் முடியும். ஆனால் அவளை அவ்வாறு பொய் பேச விடவில்லை. வினாவிடமிருந்து சற்று முன் வந்த சொற்கள், அவை அவ ளுடைய மனம் முதிர்ந்து விட்டதன் முரசொலிபாடுப் பட்டன ராணிக்கு. இனி அவள் உண்மையை ஒளிக்க முடியாது. முன்போது சுயமம் அவள் சகிதாளாகத்த திடம் கூறிய அந்த 'எவ்ருவது ஒருநாள்' இன்று வந்தவிட்டது.

அரண்மனையின் அகன்ற வாயில் திண் கையில் அவர்கள் நின்று கொண்டிருந் தனர். ஊர்மினாதேவி மெல்ல வினாவின கையைப் பிடித்து அருவினிலுந் பெரிய மோடிய ஒன்றில் உட்கார்த்தித் தாளும் அமர்த்தான். வெளியே உள்ள வெயிலில் மண்ணடையைப் பிளத்தது. அதைவிடப் பலநாள் ஊர்மினாதேவியின் உள்ளத் தைப் பிளத்தது அவள் வெளியிட வேண்டியிருந்த செய்தி. எட்டு வகுநிலை களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட சகோதரையை இதை அவள் பாடிக்கப் போகிறாள். அதன் விளைவுதான் எப்படி எப்படி இருக் கப் போகின்றனவோ? நேரதுவரை கலையாத பறவையாக இல்லைப் பூஞ் சோலையில் பறந்து திரிந்த இந்தப் பைங் கிலியின் தலையில் அவள் ஒரு பேரீடி யைப் போடப் போகிறாள். அந்த இடி யை அவன் தாங்கி யிருக்கிறானா? அல்லது.....? தரய்மனையின் கடனாதான் எவ்வளவு கடினமாவது!

வினாவுக்கு அவன் தலக்கம் வேதனை யை அளித்தது. "சொல்லுங்கள், பெரியா! நீ! ஏன் பேச மாட்டேன் என்கிறீர்கள்? விசுவாசுக்கு நான் ஏற்றவனில்லைமா?" என்று அவன் துளைத்தான்.

"நீ வாகுக்குமே ஏற்றவன் இங்கே, கண்ணோ!" என்று தேம்பினாள் ராணி.

"என்ன? ஏன்?"

"உங்களுக்கு ஏற்கெனவே கலியாணம் ஆகிவிட்டது."

வினாவை இதை எம்ப முடியவில்லை. "எனக்குக் கலியாணம் ஆகிவிட்டதா? எப்போது? யாருடன்?"

"உன் அத்தாளுடன்."

"அந்தாதுடனா!" என்றுக்கு மலிக வண்ணாயே கிணவிலை என்னுள் அவ னுடன் தனக்கு கடந்த கலையாண்ம் எப்படி கிணவிலைக்கும்? முறையில் அது கலியாணமென்றே அல்லதுக்குத் தெரி வாதே! என்னு ஒருகால அவலியும் தன்னியும் ஒன்றுகூட உட்காத்தே. பெரிய வர்களை எதோ செய்தது மட்டுத்தான் அவன் கிணவிலை சிந்தது. அதுதான் கலியாணமா? அப்படியானால் அதன் பிறகு அந்த அந்தான் எங்கே எங்கே? எங்கே?

இந்தக் கேள்வி அவன் உன்னதநி விருத்து வாய் வந்தவர்க்கு குறித்தது.

"உன் மருமகனும் குங்குமத்தையும் பறித்துக் கொண்டு அவன் போய்விட்ட டான், வீணா" என்று தொடங்கி ராணி அந்தத் துயரச் சம்பவத்தை அவளுக்கு விவரமாகக் கூறினாள். பிறகு சிறு வயதி லேயே இத்த அவகச் செய்தலை அவன் அறிவிக்கட்டாது என்பதற்காகத் தாயகம் ஒரு மயக்கப் பெண்ணுக்குரிய அவன் கையகளை அவளுக்கு அளித்து வந்ததை யும் சொன்னாள்.

இந்தச் செய்திதான் வினாவின் உன்னத் தின் மூட்டைப்புச்சியாக ஏறி அமர்ந்து கொண்டது. அப்படியானால் அவளுடைய கேற்றத் திவாகமும், உத்தம் மலரும் போலி அவங்காரங்களா? முறையற்ற சிந்தனையா? இப்போது அவளுக்கு விவரமில் பெற்றோர் அவளை இவ்விருந்து துறா கைக்களுக்கு அப்பாவித்த மோச லான பள்ளி ஒன்றுக்கு என் அனுப்பத் துணிந்தார்களென்பது வினவியிவிட்டது.

உடனேயே அவன் தன்னை அணைத் துக் கொண்டிருந்த ராணியின் கரங்களை விவசிகி விட்டு எழுந்தான். அவன் வயக் கை செற்றப் போட்டை அழித்தது; இடக்கை தவிப்புரை எடுத்து எறித்தது.

"ஐயோ, வீணா!" என்று கோகத் துடன் அலறினாள் ராணி.

ஆனால் வினா அதைவிடவும்; ஏதா விடும், அமைதியுடன் கேட்குமாள்: "அந்தே உங்கள் கலையல் இதைச் செய் திருந்தால் இன்று அவாவலியாக ஒரு கையுள் தன் பெற்றோரைப் பிரிவோசை க்காது. அழாதீர்கள். பெரியமமா, என்னை என் தெரிந்து கொண்டுடன். இனி என் காரணமாக எந்த ஆண்மகனுக்கும் எல் லிதக் கொடுமைமயம் ஏற்படாது!"

அன்று தனக்குத் தாக்குத் தாயக விவசியியினிடம் கொடுத்தே உறுதி மொழியை இன்றுவரை அதுவும் பீச கது காப்பாற்றி வந்தான் வினா. என் தென்றும் காப்பாற்றி வரவும் உறுதி கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன் உன் னத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த மூட்டைப்புச்சி இன்று உகப்பப்பட்டு விட்டதே! அது அவன்க்குக்கிட - குக்கிட என்று குகலித்தே!

அதிலும் அது ஒரே இடத்தில் கடித்துக் கொண்டிருந்தால்கூட அவன் போகுட் படுத்திரிக்குக் காட்டான். ஆனால் அது அவன் மனத்தின் இரண்டு தூட்பமான

28 வினா வாய்க்கு

மகான்கள் எல்லோரும் ஆண்ட வனாயே வந்தனர். அவன் புனைப்பு பாடுவது: அவனுக்காக உயே வாய்க்கது; மற்ற எல்லாவற்றையும் துறந்து விடுவது என்று வாழ்ந் தார்தன். வேறு குடும்பக கவலை, வாய்க்கம் அவர்களுக்கு இல்லை. எப்போதும் இடைவிடாமல் அந்தமும் பதமும் அவ்வதமும் ஆண்டவனை கிணத்து வாழ்ந்த னர். அப்போப்பட்ட இறைவனுக் காகத்தானே காலும் வாழ வேண் டும். மற்ற கிணயற்ற போருக் களுக்காக வாழ்ந்து என்ன பயம்? துக்கமும், ஏமாற்றமும் தான் மிச்சம். இதையே தாயுமானவர் உகைமெல்லாம் போய், ஆண்ட வன் அத்வது ஒன்றுதான் உண்மை என்று பாடியுள்ளார்.

—கு. ரெய்லிஸ்டன், ஸுத்ர எம்மேலு கிட்

பகுதியின் மாரி மாரிக் கடித்து, உன் னத்தில் வேறாக நத்தது.

"அந்த வேதனைகளில் ஒன்றை அவன் எதிர்பார்த்துத்தான் இங்கு வந்தான். ஏதக்குறைய பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தான் வாழ்ந்திருந்தான் என்பதை அறித்துக் கொண்டுவிட்ட போதிலும், அந்தோதேற கோயம் பூண்டிவிட்ட போதிலும், அதைக் காசிப்புறிக் வாரும் கட்டிக் காட்டிக் கொண்டு, இருக்க விடும். எனவே கீழ்த்த கோயானி தன் கோயின் வேதனைகளில் தன்னை அறிவா மவோ மறந்து விடுவது போல் அவனும் அதைக் கிட்டத்தட்ட மறந்த கிணயிலே இருந்தான். கர்ணப் போட்டும், வாச மால்களும், கைகையும் கட்டும் இக்கை கிணயே அவளுக்குச் சகலமாகி விட்டது.

ஆனால் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு கிராமத்துக்குப் புறப்பட்ட போது, கர்ணியா தெளி அவளை அணைத்துக் கொண்டு உறிய புத்திமதிகன், சமூகத் தித தான் ஒரு விவசாயப்பட்ட கோயானி என்பதை அவளுக்கு கிணவூட்டினா. ராணி சொன்னாள்: "உன் கிணயை உணர்ந்து கொண்டு, உன் வறழ்க்கோடு ஒத்துப் போனதை இந்தப் பந்தாண்டுக னாகக் கண்டால்தான் உன்னை னுக்கு அனுப்பத் துணியுக்கொண்டேன், வீணா — ஆனாலும் ஒன்று மட்டும் உன் கிணயில் இருக்க வேண்டும். சொன்னவரை கீ கைத் தில் இருந்தாய்." இன்று கிராமத்துக்குப் போய்லாம். கைத்துக் குழங்கி வேறு. கிராமத்துக் குழங்கி வேறு. இது காக சிவம் பெருந்திடும். அதனால் சமூகத் திக் கட்டிவிட்டவர்களுக்கு ஓரளவுதான் மதிப்பு உண்டு. ஆனால் கிராமத்தின்

★ அருள் வாக்கு ★

சகவரலா வேதம் வாணிகையில்
அவருக்குக் கைவிலை, காதிலை;
கண்ணிலை. ஆனால் எல்லாவற்
தையும் செய்பவர்; கேட்பவர்,
பார்ப்பவர் என்று சொல்லிவிடுக்
கிறது. அவருக்கு ஆதியிலிலை;
அத்தமரிலிலை. ஸ்படிக விலகம்
அவரை இன்னும் தெளவாகத்
தெரிவிக்கிறது. காம் எப்படி மீளக்
கிறோமோ அப்படி அவர் ஆயிடு
வார் என்பதையும் காட்டுகிறது.
ஸ்படிக விலகத்தை ரோஜாவிற்கும்
அச்சித்தால் ரோஜாப்பு விறகாக
ஆயிவிடும். விலகத்தால் அச்சினை
செய்தால் பச்சைவாகத் தெரியும்
அவரை மாணும் மழையும் தீக்குற
மும் உடைவாவாக திபாணித்தால்
அவ்விதமே தோன்றுவார். சங்கு
சக்கர கதாபாணிபாக நினைத்தால்
அவ்விதமே காட்சி அளிப்பார்.
—கு சுவாமிநாதர், கங்கை கங்கை நெல்

களில் சமூகப் பழக்க வழக்கங்கள்
முழுக்க முழுக்க ஆட்சி செலுத்தும்.
எனவே உலகத்துக் கட்டுப்பாடுகளும்
சிறிது அதிகமாகவே இருக்கும். அவற்றை
தீ பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”
ராணியின் இந்த அறிவுரை, தக்க முன்
னோட்ட எச்சரிக்கையாக அமைந்ததால்
வினா அங்கே ஓரளவு முட்டைக்கடிவை
எதிர்பார்த்துத்தான் வந்தான். வந்த
உடனே அது அவனுக்குக் கிட்டவும்
கிட்டியது. அத்தை கைவிலை அவனைக்
கட்டிக் கொண்டு அந்த அழகையில்,
பாடியிலே க்கணத்தில், பின்னர் விட்டுத்
தொட்டத்துக்குப் போகக் கூடாதென்று
விதித்த தடையில், இவற்றிலெல்லாம்
வந்த கைவிலை, காதிலை, கண்ணிலை

பென் டன் இரண்டு பெய்வேறு வாழ்க்கை
வாழ்வார்கள். ஒன்று காதல் வாழ்க்கை;
மற்றொன்று கடமை வாழ்க்கை. காதல்
வாழ்க்கையில் அவர்கள் இன்பம் பெறு
வார்கள், கடமை வாழ்க்கையில் கஷ்ட
கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாவார்கள். வினா
வைப்போல் தொழிலிலோ, வேலையிலோ
சடுபட்டவர்களைக் இருந்தால், அந்தக்
கடமைக்காக ஓடாக உழைப்பார்கள்.
ஆனால் அந்த உழைப்பினால் ஏற்படும்
அபாயங்கள் காதல் வாழ்க்கையில் சடு
செய்துகொண்டு விடுவார்கள்.

ஆனால் வினாவுக்கு இருந்ததெல்லாம்
ஒரே ஒரு வாழ்க்கைதான்; கடமை
வாழ்க்கைதான். எனவே காதல் என்ற
சொல்லுக்குக்கூட இன்றுவரை அவன்
தன் உணர்வத்தில் இடம் அளித்ததில்லை.
தன் உடல் தனது கடமை வாழ்க்கைக்
காக மட்டும் படைக்கப் பட்டிருப்ப
தாகவே அவன் கருதிவருந்தான். ஆனால்
அந்த உடலிலே வேறொரு காதல் சக்தி
இருக்கிறது; அது மின்மினிப் பூச்சியைப்
போல் தனக்குச் சத்துருவைத் தானே
அழைத்து விடும் என்பதை இன்று
தானுணர்வையப் பற்றி மாலா கூறிய விமரி
சனத்தைக் கேட்டபோதுதான் அவன்
உணர்ந்தான். “எந்த வீட்டில் எந்தப்
பெண் வந்திருக்கிறாளென்று எப்படித்
தான் அவனுக்கு மூக்கில் வெரக்குமினா!”
என்ற அவன் கூற்றும், அதற்கு ஏற்ற
வாறு அவன் போகும்போது தன்னைப்
பார்த்த பார்வையும், சிரித்த சிரிப்பும்,
இப்போதுதான் தனக்கு முடியாத முட்டைக்
கடியாக அவன் உறக்கத்தைக் கெடுத்தன.

சச்சிதானந்தத்தின் எச்சரிக்கை வேறு
இந்த முட்டைக்கடியோடு அவனுடைய
உணர்வத்தை ஊடுபாக்கி ருத்தியது.
“இதை விடுவதற்குக்கிட்டா என்ன
செய்யுகின்றாய் சொல்ல முடியுமா.....”

ஆம்; அவன் அவளை விடுவதற்குக்
கொள்ளக் கூடாது; கல்வதனாலாவே
உந்துகொண்டே போகும். கைழக்கத்
தாடி கம்பத்தில் கவிழ கட்டி கட்டிபுது
பொருளை விடுவான். அது வரக்கூ

அகலன்

எழுதும்

புதிதாய்

சரீத்திர நாயகர்

வெங்கையன்
மைந்தன்

கல்கி

ஜூலை 5 இடழிவில்

ஆரம்பமாகிறது

நாலை

பழுவத்சன்

“வீரக! இன்னதென்காவது அவனைக் கேட்டாயா?”

“பெரியம்மா, எப்படிக்கேட்பது? இதுவரையில் பத்துப் பன்னிரண்டு பேரைக் கேட்டாகிவிட்டது. எல்லோரும் மாட்டுடன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இவன் மட்டும் சம்மதிக்கப் போகிறானா, என்று?”

“கேட்டுப் பாரேன்! நீயாகவே அவன் சம்மதிக்க மாட்டான் என்று நினைத்துக் கொள்வானேன்?”

“எனக்கு நம்பிக்கையே இல்லை. எதற்கும் கேட்டுப் பார்த்து விடுகிறேன்!”

“பைபிளைப் பார்த்தால் நல்ல இரக்க குணமுள்ளவனாக இருக்கிறான். கேட்டுப் பார், அவனும்தான் பாமாவுடன் நன்றாகப் பழகுகிறான்.”

“இன்றிரவு எப்படியும் அவனைக் கேட்டு விடுகிறேன்.”

“எப்படியாவது பாமா கழுத்தில் ஒரு தாவி ஏறிவிட்டால் போதும்.”

வாக வெளியே கிளம்பிப் போய் விட்டான். அவன் பெரியம்மா அடக்கிய கையில் புகுந்து கொண்டான்.

✱

அவர்கள் வீட்டின் முன்புற அறையில் வசித்து வந்த ரங்கன் அன்றிரவு வெகு நேரம் கழித்து வந்தான்.

உள்ளே வந்து அன்றையத் திறந்தான். உட்கார் பாமாவும் உள்ளே வந்தான்.

“ரங்கு மாமா! நீயா என்னைக் கவி பாணம் செய்துகொள்ளப் போறே?”

ரங்கன் மிர்த்தான்.

“ஏன் பாமா அப்படிக்கேட்டிடுறே?”

பித்துப் பிடித்த பெண்ணை வாரிச் செய்வதற்காக அவள் செய்த தியாகம் பெரிவதான். ஆனால் அந்தப் பெண் செய்த தியாகமோ?

“மின்னே எங்க பெரியம்மா அந்தப் பிள்ளையாண்டாளைப் பாமாவுக்குப் பாரேன்” என்று சொன்னாளை!”

“உனக்குச் சம்மதமா, பாமா?”

“நீங்க பைத்தியமாச்சே! யார் கவி பாணம் செய்து கொள்வார்கள்?”

“தானா பைத்தியம்?”

“மின்னே நானா?” - இப்படிக்கேட்டவள் வாய் விட்டுச் சிரித்தாள்.

“நீ போ, பாமா! எனக்குப் படுத்துக் கொள்ளணும்.”

“ரங்குமாமா பைத்தியம், ரங்குமாமா பைத்தியம்” என்று அவள் அவனைப் பழித்துக் கொண்டே போய் விட்டாள்.

“பாவம்! சித்த ஸ்வாதினம் இல்லாத பெண்! வாக எப்படித்தான் எட்டு வகுடங்களாகச் சித்த ஸ்வாதினம் இல்லாத தன்னை வைத்துக் காப்பாற்றி வருகிறாளு?”

✱

ரங்கன் படுக்கையை உதறிப் போட்டுக் கொண்டு படுத்தான்.

அதேசமயம் வாக அறைக்கு வந்தான்.

“வாங்க, சார!”

“ரங்கன்! உங்களிடம் என் குடும்ப விஷயமாய்க் கொஞ்சம் பேசணும்.”

“தாராளமாக!”

வாக பேச ஆரம்பித்தான்:

“மிஸ்டர் ரங்கன்! என் தங்கை பாமாவுக்குச் சித்த ஸ்வாதினம் இல்லை என்பதை அறிவிர்கள். எட்டு வகுட காலமாக இப்படி இருக்கிறாள், அவள் விஷயம் தான் என் உடலில் புளரையோடிய புணராக இருக்கிறது. இதே பம்பாயில்தான் என் அப்பா இருந்து வந்தார். நல்ல கம்பெனியில் வேலை பார்த்து வந்தார். நானும் பாமாவும் தான் அவர்களின் குழந்தைகள்.

எனக்கு இருபது வயதானதும் அப்பா ஒரு கம்பெனியில் என்னை வேலைக்கு அமர்த்தினார். கம்பெனியின் அடிப் பர ஒரு மரபாட்டியார். அவர் முகத்தில் நான் விழித்தது ஒரு பெரிய அதிர்ஷ்டம். இன்று நான் அதே கம்பெனியில் முத்துறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் மாணேஜர்.

என் தங்கை பாமாவுக்கு அப்பாவுடனான பன்னிரண்டு வயது நடந்து கொண்டிருந்தது. சில காலமாகவே என் அப்பாவின் டோக்கில் ஒரு மாறுதலை அம்மாவும் தானும் கண்டோம். கடைசியில் என் அப்பா சில மாதங்களாகவே விட்டைத் திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை.

விஷயம் இதுதான்.

அப்பாவுக்கும் ஒரு குதிராத்திப் பெண் மணக்கும் தொடர்பு உண்டாகி எத்தேர மும் அவர் அங்கேயே இடந்தார்.

அம்மா முட்டிக் கொண்டாள்: மோதிக் கொண்டாள். அப்பாவின் காவில் விழுந்து கெஞ்சினாள். பவன் அப்பா விட்டுக்கு வருவதற்கு திறத்தி விட்டார். விட்டுச் செவவுக்கு மட்டும் பிழை மூலம் பணம் அனுப்பி வந்தார்.

பத்து வருடங்கள் முன்பு இதற்கு அம்மாவுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து. இன்று வருடங்கள் கழிந்து

இறந்து விட்டாள். அப்போழுதுகூட அப்பா திரும்பிப் பார்க்க வில்லை. நல்ல வேளைவாகக் கிராமத்தில் இருந்த என் பெரிவம்மா இங்கு வந்தாள். பெரிவம்மா இது வயறவெயே கணவனை இழந்தவன். கையில் கொஞ்சம் காசு உண்டு. அவள் தான் இதுவரையில் எங்களைப் பாது காத்து வருகிறாள். மறுவருடம் அப்பா வும் காலமானார். அம்மா இறக்கும் போது பாமாவுக்கு வயது பதின்மூன்று.

'பாமா! என் கதி உனக்கும் வரக் கூடாது. அம்மா! நல்ல கணவனாக வந்து உன்னை நன்றாக வைத்துக் கொள்ள வேணும். அனாதை கண்ணால் பார்க்காமல் போகிறது. வாக! அவளை நல்ல கணவனாக, மனைவியை விட்டுப் பிரிவாத கணவனாகப் பார்த்து மனம் சேய்ந்து கொடு' என்னாள்.

பைத்தியமா யிருந்தாலும் சாரும் போது கயபுத்தியுடன் பேசினாள்.

அம்மா இறந்து விட்டதும் சில காலம் பாமா பித்தப் பிடித்தாற் போல் இருந்தாள்.

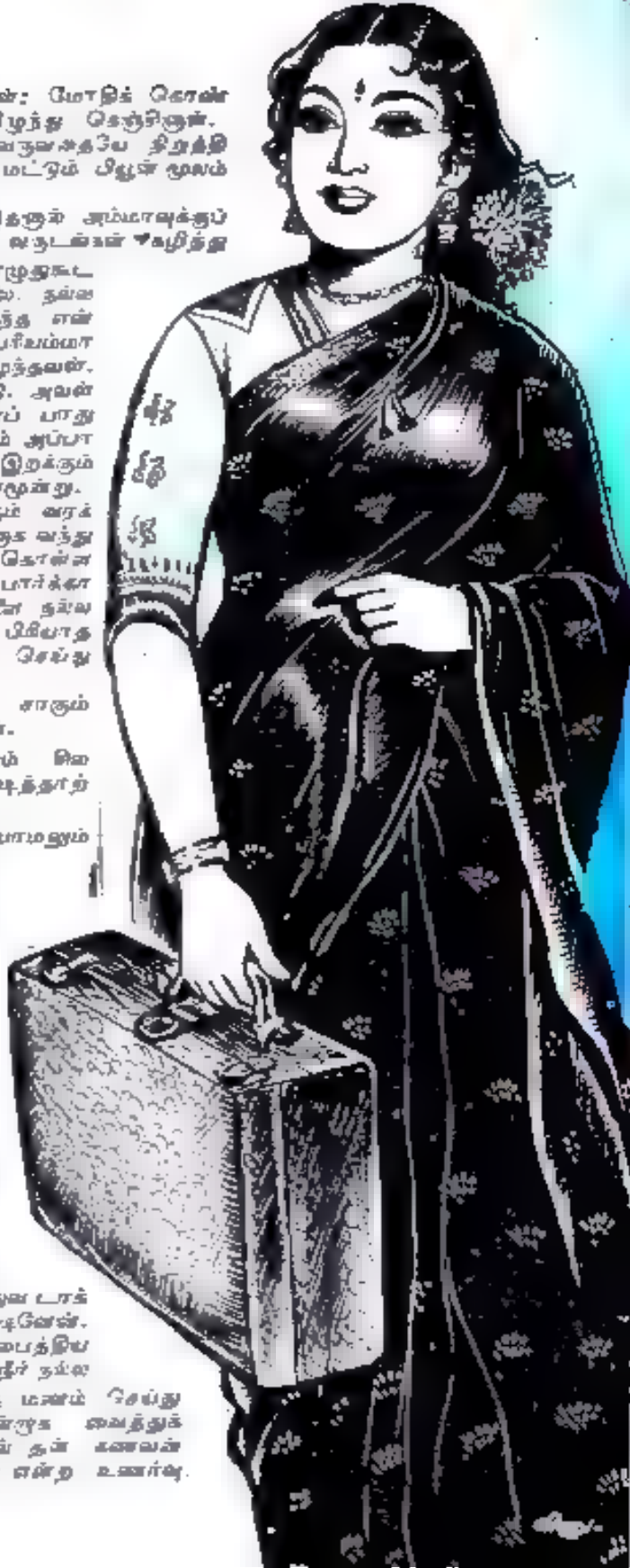
விவரம் தெரித்தும், தெரியாமலும் இருக்கும் பருவம் அல்லவா?

அப்பா அம்மாவை நன்றாக வைத்துக் கொள்ளாத தால்தான் அம்மாவுக்குப் பைத்தியம் பிடித்தது என்பதை அவள் நினைத்து நினைத்துப் பார்த்தாள்.

திடீரென்று 'பாபா என் கணவன்? என்னை நன்றாக வச்சுப்பியா? போடா. போ! கணவனும், உன்னைக் கவி யானம் பண்ணிக்க மாட்டேண்டா' என்று உரக்கக் கூறி இடி இடி பென்று கிரித்தாள்.

அன்று பிடித்த பைத்தியம் வருடம் எட்டாறையும் இன்னும் தெரியவில்லை. மனோதத்துவ டாக்டரிடம் கொண்டுபோய் காட்டினேன்.

'மிஸ்டர் வாக! இது பைத்திய மில்லை. ஒருவித மனப்பிராந்தி. நீர் நல்ல பையனாகப் பார்த்து அவளுக்கு மனம் சேய்ந்து வையும். அவன் அவளை நன்றாக வைத்துக் கொண்டால் அவள் மனத்திற் தன் கணவன் நன்றாக வைத்துக் கொள்கிறான் என்ற உணர்வு.

ஏற்பட்டதும் தன்னுடைய இந்த மனப் பிராந்தி போன இடம் தெரியாமல் மறைந்து போய்விடும்' என்றார்.

'பைத்தியத்தை யார் ஸார் மனைந்து கொள்வார்கள்?' என்றேன்.

'மிஸ்டர் வாசு! கவுண்டராய்க் கேளுங்க, அவனுக்குக் கணவனாக வருபவனிடம் ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட வேண்டும். ஏமாற்றிச் செய்து விட்டால் அனர்த்தம்தான். ஆதலால் நல்ல பையனாகப் பார்த்து அவனிடம் வினக்கமாகச் சொல்லிக் கலியாணம் செய்து வைப்பேன்' என்றார்.

"மிஸ்டர் ரங்கன்! இவ்வளவு வருட காலமாக அவனுக்கு நல்ல கணவனைத் தேடுவதைத் தவிர வேறு எதையும் நான் செய்யவில்லை. நானேயே நண்பர்களிடம் என் நிலையையும் பாமரனின் நிலையையும் சொன்னேன். எல்லோரும் பரிதாபப் பட்டார்களே தவிர, ஒருவராவது அவளை மணக்க முன் வரவில்லை.

அவற்றுச் சலித்துவிட்ட நான் இது பற்றிப் பிரஸ்தாபிப்பதையே விட்டு விட்டேன். ஆனால், மிஸ்டர் ரங்கன்! உங்களைப் பார்த்ததும் என் மனத்தில் ஒருவித நம்பிக்கை உண்டாகி விட்டது. நீங்கள்என்னைக் கைவிட்டுவிடாதீர்கள்."

இப்படிச் சொன்ன வாசு ரங்கனின் கரங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டான்.

ரங்கன் திடுக்கிட்டான்.

"எழுந்திருங்கள், வாசு!"

"முடியாது. கைவிடமாட்டேன் என்று சொல்லுங்கள்."

"வாசு! நீங்கள் நினைப்பதுபோல்..." ரங்கன் மென்று விழுகிறான்.

வாசு ரங்கனைப் பேசவில்லை.

"வாக்குறுதி கொடுங்கள், ரங்கன்!"

"எழுந்திருங்கள். பாமரனைக் கலியாணம் செய்து கொள்கிறேன். ஆனால் ஊருக்கு விவரம் எழுதித் தெரிவித்து, பிறகுதான் கலியாணத்துக்கு தான் குறிப்பிட முடியும்."

"ரங்கன்! நான் பாக்கியசாஸி. நீங்கள் என் குல தெய்வம்" வாசு உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் பேசினான்.

●

ரங்கன் பாமரனை மனைந்து கொண்டு விட்டான்.

ஆறுமாத காலம் ஓடிவிட்டது.

ரங்கன் தன் அன்பு முழுவதையும் பாமரனிடம் காட்டினான். பாமரனுக்குப் புத்தி தெளிந்து வருவது அவன் பேச்சி விருந்து தெரிய வந்தது. ஒருமாதமாக

அவன் புத்தி நன்றாகத் தெளிந்த விட்டது. அந்தச் சமயம்தான் ரங்கனை மறுபடியும் தமிழ் நாட்டுக்கு, அதாவது கடலூருக்கு மாற்றினார்கள்.

அன்று அவன் பூனாவில் உள்ள சில நண்பர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு வருவதற்காகப் போயிருந்தான்.

அன்றிரவு நண்பர்கள் ஏற்புறுத்திய தால் அங்கேயே தங்கிச் சரப்பிட்டு விட்டு மறுநாள் காலைவில்தான் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பினான்.

●

ரங்கன் வீட்டுக்குள் நுழைந்தான்.

"ஐயோ, ரங்கன்! பாமரனைக் காணோமே!" என்று கதறினான் வாசு. அதிர்ச்சி யடைந்தான் ரங்கன்.

"நேற்று நீ போனதும் பாமா உன் பெட்டியை யெல்லாம் ஒழித்துக் கொண்டிருந்தான்.

விடியற்காலம் எழுந்து வந்தேன்.

அவன் அறைக்கதவு திறந்து கிடந்தது.

அவன் அவ்வளவு அதிகாலையில் எழுந்து விட்டாளா என்று பார்க்க உள்ளே போனேன். அவளைக் காணோம்.

மேனையின்மீது இந்தக்கடிதம் இருந்தது" என்று சொல்லி ஒரு கடிதத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான் வாசு.

முத்து முத்தான எழுத்தில் பாமா எழுதியிருந்தான்.

"அதேக நமஸ்காரம், என்னை உத்தேசித்து என் பைத்தியம் நீங்கி தானும் கணவனுடன் வாழ்க்கை நன்றாக நடத்த வேண்டும் என்று என் அண்ணா தங்கள் காலைக் கெட்டியாகப் பிடித்தான்.

மனபிரம்மி என்னை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் நேற்று உங்கள் பெட்டியைக் குடைந்தபோது அசப்பட்ட ஒரு கடிதம்--தாங்கள் என் அண்ணா விலாசமிட்டு எழுதி வைத்திருந்த கடிதம், தங்கள் தியாகத்தை எனக்கு எடுத்துக் காட்டியது.

உங்களைப் போன்ற தியாகத்தை யாகும் செய்யவே முடியாது. அதையும் தாக்கி அடித்து விட்டது தங்கள் மனைவி செய்த தியாகம்.

ஊரில் உங்களுக்கு ஒரு மனைவி இருக்கிறாள். என்னை மனைவி செய்து கொள்வதற்கு ஆறுமாதம் முன்பு அவளை மனைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அவளையும் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மனைந்தீர்கள் என்பதை அறிந்தேன்.

சிதம்பரத்திலே நீங்கள் வேலையில் இருந்தபோது ஒரு குமாரன்தான் வீட்டுக்கு நாலு விடு தன்னிச் குடியிருந்தீர்கள். அங்கு வந்து ஒரு மாதம் ஆனபோது

ஆஸ்ப்ரோவை நம்புங்கள்

அது அபாயமில்லாமல் வலியைப் போக்குகிறது

ஏனெனில்

'ஆஸ்ப்ரோ' மருத்திகளில்
உலகத்திலேயே மிகப்பிரசித்திபெற்ற
அருளும் அபாயமில்லாத வலி நிவாரண
மருத்து முழு அளவில் இருக்கிறது.

நிச்சய நிவாரணம்

தீவிர நிவாரணம்

உலகத்திலேயே
மிகப்பிரசித்திபெற்ற
'ஆஸ்ப்ரோ'
வலிநிவாரண மருத்தியை
ஆரம்பிக்கிறதான்

அபாயமில்லாத நிவாரணம்

'ஆஸ்ப்ரோ'
மிகவும்
மிகுந்தவகை
உலகத்திலேயே
மிகப்பிரசித்திபெற்ற
மருத்தியாகும்

'ஆஸ்ப்ரோ'

தலைவலி • ஜுரம்போன்ற உணர்ச்சி
தொண்டைப்புண் • வலிநோவு • பல்வலி
ஜலதோஷம், ப்ரூ முதலியவைகளுக்கு
நிவாரணம் அளிக்கிறது

குமாரதாஸின் பெண்ணுக்கும் வேறு ஒருவருக்கும் கலியாணம் நிச்சயமாகி அன்று மாப்பிள்ளை அடைப்பு நடந்தது.

பேரின் தொனையில் பெரும் பகுதியை அந்தப் பெண்ணின் தகப்பனுர் கொடுக்காததால் அன்றிரவு சண்டை உண்டாகிக் கலியாணம் நின்று விட்டது. கலியாணப் பெண்ணின் பெற்றோருக்கு இடிவழத்த மாதிரி ஆகிவிட்டது.

கலியாணப் பெண் இதனும் கிணற்றில் விழப் போனபோது தாங்கள் காப்பாற்றி, அவள் பெற்றோரிடமும் சொல்லி அதை முகூர்த்தத்தில் அவளை மணம் செய்து கொள்வார்கள், மணப் பெண்ணும் அவள் பெற்றோரும் தங்களைக் கடவுளாகவே எண்ணி விட்டார்கள்.

அதன்பின் ஒரு மாதம் ஆனதும் நிமிசென்று தங்களைப் பூனாவுக்கு மாற்றி விட்டார்கள்.

என் வீட்டில் அநை வயத்துக் கொண் டார்கள். என் அண்ணா என்னை நீங்கள் மணக்க வேண்டுமென்றபோது தங்க ளுக்கு மணமாகி விட்டது. முடிவாது என்று சொல்லி விட்டால் எனக்கும் அண்ணாவுக்கும் எதிர்பாராத இடியாக இருக்கும் என்று எண்ணி, ஊருக்குக் கூடிதம் எழுதிப் பதில் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். சரிதான். தாயார் தகப்பனுருக்கு எழுதப் போகிறீர்கள் என்று எண்ணினேன். ஆனால் தாங்களோ தங்கள் மனைவிக்கு 'உன்னைப்போல் ஒரு அபாக்கியவதியைக் காப்பாற்ற அவளை மணக்க விரும்புகிறேன். இருவரையும் இரு கண்களாக வைத்துக் கொள்வீன்' என்று சம்மதம் கேட்டு எழுதிவிர்கள்.

உங்கள் மனைவியோ 'எனக்குப் பூரண சம்மதம். அவள் என் தங்கை. என்னைக் காப்பாற்றியது போல் அவளையும் காப் பாற்றுவதில் துள்ளியே. கண்டிப்பாய் மணம் செய்து கொள்ளுங்கள்' என்று எழுதினாள்.

நேற்று வரையில் எனக்குத் தெரியாது இவை எல்லாம்.

இன்று உங்கள் பெட்டியில் அந்தக் கலி அண்ணாவின் விவாதத்துக்கு இருப் பதாகை கண்டேன்.

கடனே புரிந்து விட்டது எனக்கு. ஊருக்குப் புறப்படுமபோது அந்தக் கலரை அண்ணாவின் கையில் கொடுத்து விட்டுப் புறப்பட எண்ணிதான் நடந்த வரையில் விவரமாக எழுதி வைத்திருக் கிறீர்கள் ஏனெனில் அண்ணாவை நீங்கள் ஏமாற்றி விட்டதாக அண்ணா நினைக்கக் கூடாதல்லவா?

தவிரவும் ஒரு மனைவி இருக்கும்போதே என்னைத் தாங்கள் மணம் செய்ய முன் வந்தது பெண் பித்தினால் அல்ல.

என்னை, சித்தம்பரத்தின் இல்லாத வளை, யாருடும் கலியாணம் செய்து கொள்ள விரும்பப்படாத என்னை, என் னைத்தியம் தெனிய வேண்டாமாநால் எனக்கு நல்ல கணவனாக வந்து என்னை நன்றாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக என்பேரில் பரிதாபப் பட்டு என்னை மணம் செய்துகொள்ள முன்வந்தீர்கள்.

அதேமாதிரிதான் தங்கள் மனைவியும், தற்கொலை செய்து கொள்ளப் போனவ ளாக் காப்பாற்றிமணம் செய்துகொண்டு, அவள் வாழ்வை வளமாக்க முன்வந்த உங்களிடம் அளவில்லா அன்பும் நம்பிக் கையும் கொண்டு தாங்கள் என்னை மணம் செய்து கொள்ளச் சம்மதம் கொடுத்தாள் அவள்.

அண்ணாவின் பேரில் பரிதாபப்பட்டு, என் னைத்தியம் தெனிய என்னை மணம் செய்துகொண்டு தாங்கள் கடமையைச் செய்தீர்கள்.

அவ்வாறே உங்கள் மனைவியும் உங்கள் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வச் சம் மதம் கொடுத்துத் தன் கடமையைச் செய்தாள்.

அவ்வாறே அடியான் தன் கடமை யைச் செய்வ வேண்டாமா?

உங்களுக்கு ஊருக்கே மாற்றவாதி விட்டது. நாளைக்குப் புறப்படவேண்டும்.

ஆதலால் கருணை உள்ளம் கொண்ட உத்தமராகிய தாங்களும், விட்டுக் கொடுக்கும் பரந்த மனோபாவம் கொண்ட தங்கள் மனைவியும் ஆனந்த வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு நான் செய்யக் கூடிய கடமை ஒன்று உண்டு.

நீடுநிலில் வந்து புத்த நான் நடுவி லேயே வெளியேறி விடுவதுதான் நான் செய்யும் கடமை.

என்னைத் தேடும் விண் முயற்சியில் காலம் கடத்தாமல் ஊர் போய் மனைவி யுடன் நிம்மதியாய் வாழலர்கள்.

என்பொழுட்டுத் தாங்களும் தங்கள் மனைவியும் செய்த நியாகத்தை எண்ணி என்னுடன் பெருமைப்பட்டபடியே இத்தப் பாரதத்தின் ஏதாவது ஒரு மூலையில் மக்க ளுக்குச் சேவை செய்தபடி இருப்பேன்.

கடந்த ஒரு மாத காலமாக என் புத்தியில் தெளிவு உண்டாகி விட்டது. தாங்கள் அறிந்த விஷயம்.

வருகிறேன் அடியான், பாமர்

விம்மி விம்மி அழுதான் ரங்கன் !

நாட்டு வைத்தியம்

முதுமூலி

106. பரிணாமகூலை

பரிணாமம் என்பதற்கு மாற்றமுறம், தோற்றம் பெறல் என்று பொருள். பசு புலங்குத் தின்றெது. அப்புள் ஜீரணமான பிறகு பற்பல மாற்றங்களை அடைந்து வேறு பொருளாக அல்லது பொருள்களாகப் புதிய தோற்றத்தைப் பெறுகிறது. இப்படி உண்டாகும் மாற்றம், மாநியதொரு தோற்றம் இவற்றைத்தான் பரிணாமம் என்று சொல்வது வழக்கம்.

தன் ஆகாரத்துக்காகத் தானைய மட்டும் நம்? இருக்கும் கைக் குழந்தை ஒன்று. அக் குழந்தையின் தாயார் ஒரு நாள் 'பூண்டு ரஸம்' வைத்துச் சாப்பாட்டிச் சேர்த்துக் கொள்கிறாள். மறுநாள் அல்லம்மையின் கைக் குழந்தையை எடுத்துக் கொள்வோமானால் அதன் வாயிலும், அக்குழந்தை விடும் மூச்சிலும் பூண்டின் நாற்றம், மின்னிக்கவும்-மணம் வருவதை அறிகிறோம்.

"குழந்தைக்குப் பூண்டு கொடுத்ததாயா என்னம்மா?" என்று கேட்டால் அல்லம்மை தானிக் கோலிக் கொண்டு, "இல்லை, உடம்பெல்லாம் சுதும்பும் வலியுமாக இருந்தது. அதற்காக நான் தான் நேற்று சிறிது பூண்டு ரஸம் சேர்த்துக் கொண்டேன்" என்கிறாள்.

தாயார் உட்கொண்ட, பூண்டு அவன் சரீரத்தில் தாதுக்களாக பரிணாமமாகவும், அப்பரிணாமமான நிலையில் பூண்டு அல்லது பூண்டின் அம்சம் தாய்ப்பால்வாடு ஒன்றி இரண்டற்ற தாய்த் தோற்றம் பெறவும் நேரிட்ட தாலல்லவா அப்பாலை உண்ட சிகனின் வாயில் பால் மணத்துடன் பூண்டின் மணமும் கலந்து இரண்டொன்றியதாய்த் தோற்றம் பெற நேரிட்டது.

இதைத்தான் பரிணாமம் அல்லது தாது பரிணாமம் என்று வைத்திய சாஸ்திரத்தில் சொல்வது வழக்கம்.

இப்படிப் பரிணாமமாகும் நேரத்தில் வயிற்றில் டிபு சூலம் ஏற்படுமானால் அனாத் பரிணாமகூலை என்று சொல்வது முடிதும் பொருத்தமானதல்லவா?

ஆகாரம் ஜெரித்து விட்டால் பிறகு பசி எடுக்க வேண்டியதுதானே நியாயம்? இதைச் சூலை - அல்லது வளி என்பாரேன் என்பதென்ன?

பசிக்கும் வளிக்கும் கூடலா சித்தியாசம் தெரியாது? விஷயத்தை நேரிட விளக்கினால்தான் விளங்கும் ஒருவன் சாப்பிடும் ஆகாரம் - அதன் நரத்துக்குத் தக்கபடி ஏறத்தாழ மூன்று மணி நேரத்துக்குள் ஓரளவு ஜீரணமாகி - அல்லது ஜீரணத்தில் ஒரு நிலையை அடைந்ததாய் - இரைபனையிலிருந்து வெளியே (ஒளாமனம் என்னும் பசிய மாஞ்சையத்தின் வழியாகச்) சிறுகுடலில் சேரும். அப்போது ரைப்பையில் அன்னுதிகள் ஒன்றுமிராது, சிறுகுடலில் சென்ற, புதிய தோற்றம் பெற்ற அல்லது நிலையை அடைந்த ஆகாராதிகள் மேலும் சில மாற்றங்களையும் அவ்விடத்தில் அடைந்த பின், அங்குள்ள 'உறிஞ்சி' களால் சத்துப் பொருள்கள் உறியத் தக்கதொர் நிலையை அடையும் அச்சமயத்தில் அதாவது ஆகாரம் புசித்த பின் கமார் மூன்று மணி நேரத்துக்குப் பின் இச்சூலை ஏற்படுகிறது.

வயிற்றிலிருந்து இச்சூலை ஒருவிதமான ஆவி புறப்படுவது போல் 'குபுகுபு' வென்று மேலே எழும். பிறகு சிறிது சிறிதாக மார்புப் பிரதேசத்தில் விகாபிக்கும். முன்னால் மார்புப் புறமும் அதற்கு நேராக முதுகுப் புறத்திலும் மிகக் கடுமையான தோயாக மனிதனை வாட்டிவிடும். ஒரு வேலை செட்டி செர்ய இயலாது, உற்சாகமாகப் பேசவும் மனமிராது. களித்த முகத்துடன் "சள்ளு பிள்ளு" என்று எடுத்ததற்கெல்லாம் கோப்பபுறம் சிடுமூஞ்சியாகி விடுவான் மனிதன்.

இதெல்லாம் ஏற்படுவது எப்போது தெரியுமோ? ஆகாரம் சந்த 3-4 மணி போத்துக்குப் பிறகுதான். இரவில் தூங்கிக் கொண்டிருப்பவரும் விழித்துக் கொள்ளுமளவு ஜீரீர நோவாக இருக்கும். உடலை முறுக்கிப் பிழியலாமென்ற போசனையும் உண்டாகும். அந் போத்தீல் சித்து குடிரை பனம் பருகினால் உடலை இவ்வேதனை எமல் பரும் இதைத்தான் 'பரிணாமகூலை' என்று நமது சாஸ்திரங்களில் சொல்வது. ஆகாரம் ஜீரணமாகி - சத்தான அம்சம் சரீரத் தாதுக்களாகப் பரிணாமமாகத் தொடங்கும், அல்லது ஆகும் நேரத்தில் ஏற்படும் சூலம் அல்லது வளி. இதில் மேற்சொன்ன இரண்டு குறிகளையும் முக்கியமானவை. ஒரு சிலருக்குக் கடுமையான மல பந்தமும் இருக்கும்.

ஆகாரமானது இரைப்பையில் சேர்ந்ததுமே அதை ஓரளவு ஜெரிக்கச் செய்வது

தற்கு இரைப்பையில்லாதது அதுமட்டுமே திரவமும். இரைப்பையில் எந்தப் பொருள் சென்று சேரத்தாலும் சரி, உடனே இந்தத் திரவம் தானாகவே கரக்கும். இந்த மோட்டு வைத்தியத்தில் 'காஸ்டிக் ஓரல்' என்பர். இதில் 'ஹைட்ரோ-க்பிளாசிக் ஆஸிட்' என்னும் அமிலம் இருக்கிறது. ஆகாரத்தினை நீர் வத்துக்குக் கொண்டு வர இந்த அமிலம் பெரிதும் உதவுகிறது. ஆனால் வலியில் வலியைக் களிக் கிவ காறவங்களை யொட்டி இந்த அமிலம் 'எஞ்சியதாய் இரைப்பையில்லைய தங்க நேரிகுறித்து. இந்த அமிலத்தில் எல்லா அமிலங்களிலும் உன்னதப் போலவே அக்னியின் அம்சம் இருக்கிறது. உபயோக எஞ்சி நிற்கும் இந்த அமிலம் இரைப்பையில் இருந்திக் காந்தகம் உண்டாக்குகிறது. உண்டாக் காமம் இருக்குமா? இஹிலையைச் சமாஸிக்க என்ன செய்வது? செய்வது கூடியது இரண்டாவது. ஒன்று அதிகப்படியான இந்த அமிலத்தைச் சமன்படுத்து அமிலத்துக்கு எதிர்த்துணம் பெற்ற, 'ஆல்கலின்' பொருளொன்றைச் சிறிது சாப்பிடுவது. இன்னொன்று அதிகப்படியான அமிலத்துக்கும் ஒர் உபயோகம் உண்டாக்கும் எனவிய் எனதாவது கொஞ்சம் ஆகாரத்தாத் சாப்பிடுவது. இந்த இரண்டாவது உபயோகத்தைத் தான் மேலே குறிப்பிட்டேன்.

இவ்வித நோய்களவர் "சோடா உப்பு" என்னும் பொருளில் ஒரு சிறிய பொட்டலத்தை சதா சர்வகாலமும் விழித சம்புடம் அவ்வது பொடி டப்பி போல் இருப்பில் செருகிக் கொண்டு இருப்பர். வேறு சிலர் சில இட்டிலி அவ்வது ஒரு ரோல் பிள்கோத்து ஒரு பிளாஸ்க் காப்பி இவற்றைச் செய்லுமிட மெல்லாய் சதா சமத்து கொண்டு செய்வர். வீட்டிலிருக்கும்போது உட இரவு போதுணத்துக்குப் பிறகு படுக்கப் போகும்போது ஒரு பிளாஸ்க் வெத்தீர், தளரிகில் புட்டி, 2 டம்ளர், ஒரு ஸ்பூன், சர்க்கரை டப்பி, டார்ச் கிட இவற்றைத் தங்குமிடில் வைத்துக் கொண்டுதான் தூங்குவர். இரவு 1-2 மணி சுமாரக்குப் பின்னும் குடி ஏற்படுமீ! 1 மறாவது உடனே சாப் பிட்டாவல்கவா வலித்துவலி திற்கும். அதற்காக இருப்பில் செருகிக் கொண் டிருக்கும் "சோடா" மாஸில் ஒரு சிட்டிலை யாவை காயினிட்டுச் சிறிது துலத்துட்டு அதுவில்கவாமலொ கிழுகிச் சமனமடைவர் சிவர். வறு சிவர் சாக்லோபாய்க்மொக தளரிகில் கலரத் தும் குடித்துச் சமனம் பெறுவர்.

இதே எத்தனை காலம் அனுஷ்டிப்பது? மேலும், 'சோடா' உப்பு இரைப்பையில் சென்றுதும்.....அதன் காரணமாகவும் சிறிது இரைப்பையில் னறம் கரக்கு மல்லவா? அத்துள்ள உபரி அமிலம்...? மறுபடியும் கரத்தல் சூலம் இவற்றை உண்டாக்குமே! தளரிகில் — அவ்வது காப்பி — 1950கோத்து அவ்வது இட்டிலி. எதுகாருமென்ன? இரைப் பையில் ஏதோ ஒன்று சென்றதோ இவ்விதயோ... உடனே இரைப்பையின் னறம் கரக்கும். மறுபடியும் பழைய கதைதான். எவ் வளவு ஆல்கலின் கொடுத்தாலும் போதாது. ஆகவே ஆல்கலின் பிரயோ கம் பயனற்றது என்றாகும். இதன்...? 'உஷ்ணம் உஷ்ணை சாம்வதி' என்று ஒரு கதை உண்டல்லவா? அந்தையொட்டி "அமிலம் அமிலனை சாம்வதி" என்று அதிகப்படி அமிலத்தைச் கரக்காமல் இருக்குமாறு கொஞ்சம் அமிலத்தையே கொடுப்பது என்று ஒருகாலத்தின் செய்து வந்தனர். இதனாலும் பலன் காணவில்லை. ஆகவே அமிலம், ஆல்கலின் இரண்டை யும் கலத்து ஒரு துவத்தப் பிரயோகம் (Combined therapy) என்ற முறையை அனுஷ்டித்தனர். இதனாலும் பலன் என்ன முடியவில்லை.

இப்படியாகத்தானே வைத்திய நிபு ணர்கள் தங்கள் ஆராய்ச்சிகளைச் சங்க் காமல் செய்துவர நேரயானியும் சாகா மல் பொறுத்துவர கிஞ்ஞானமும் மூன் னேறி வர தானொரு பொட்டலும் தின மொரு மிக்ரோமாய் எண்ணிறத்த புதிய புதிய மருத்துகள் கிற்பனிக்காக வந்து குவியலாயின.

இதனால் உலகம் பெற்ற பயனைப் பற்றிக் கவலியுண்டி. சூல ரோகிகள் கதி என்னவாயிற்று? அமிலத்தினால் ஏற் பட்ட அழற்சி காரணத்தானோ அவ்வது சிவ அபத்தியங்கள் அவ்வித அழற்சிக்கு துணைக் காரணமாக நேரிட்ட காரணத் தானோ. நீரண கொத்தித்க் ரணம் ஏற்பட நேரிட்டது. இந்த ரணம் இரைப்பையில் ஏற்பட்டிருப்பின் அதை காகுட்டிக் அல்லர் என்றும்—இரைப் பைக்கும்-சிறு குடத்துக்குமிடையே உள்ள பச்சாமாசுவத்தில் ஏற்பட்டிருப்பின் அந்த மூலமணல் அவ்வர் என்றும் மோதாட்டு வைத்திய நிபுணர்கள் தாம கரணஞ் செய்தனர். எக்ஸ்ட் முதவான புனைப் படங்களைப் பிடித்துக் குறிப்பாக இன்ன இடத்தில்தான் ரணம் இருக் கிறது என்று கட்டிக்காட்டவும் செய்வர்.

பின்னாலும் என்பது பச்சாமாசு யத்திலுள்ள "மூலமணல் அல்லர்" என்னும் ரணத்தினால் உண்டாகும் வலியாகும்.

**எப்பொழுதும்
இன்பம்
தப்பாது அளிப்பது
பருக பாண்ட
தேயிலையே**

பருக பாண்ட இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட்

புதுப் பெண்

புதுப் பெண்

புதுப் பெண்

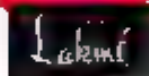

புதுப் பெண்

Lakmé

கருமே
கருமே அலங்காரத்திற்கென
புதுக் முறையிலிருந்து
தயாரிக்கப்பட்ட சாதனங்கள்

கருமே புது பெண் தயாரிப்பு

குறைந்த செலவில் நிகர்த்த புகழ் குறையுண்டார் அவர். நிகர்த்த செலவு செய்தாலும் அழிக்க முடியாத பழியை அல்லவோ கல்வியில் கொடுக்கி விட்டிருந்தான் நிற்பீ!

கீழ்பாணியம் கிராமத்தில் ஒருவர் வெட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் துரிதமாக நடைபெற ஆரம்பித்து விட்டன. கிராமத்து ஜனங்கள் அத்தனைபேரும் பம்பரமாகக் கழன்று வேலை செய்தனர். கோடைக் காலத்தில் கல்பாணியத்துக்கு மூன்று மைலுக்குள்ளாகக் குடிதண்ணீர் எழப்படுமா. மாந்தது ஜம்புவது வருடம் எனக்கு முன் குடிதண்ணீருக்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்ட குளம் தூர்ந்து மண்மேடிட்டுக் கிடந்தது. அதை வெட்டிப் புதுப் பீக்க வேண்டுமென்ற யோசனை வேறு நாட்களாகவே பொது ஜனங்களிடையே திடீர் வந்தது யாவரும் சேர்ந்து அந்த ஜில்லா செல்க்டுக்குப் பலமுறை மனு எழுதிப் போட்டுச் சேர்ந்தது விட்டனர். கிராமப் பஞ்சாயத் துப்போரிடு தலைவரிடம் முறை விட்டும் அவரும் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. கோடைநில் அநேகமாக எல்லாக் கிணறுகளும் வற்றியிருந்தும், அப்போது மேத் தெருவில் தாங்கு மாடி கட்டி விசித்து வரும் வற்றியேறு முதலியார் வீட்டுக் கிணற்றில் தான் திறைவத் தண்ணீரைப் பார்க்கலாம். அவர் தெஞ்சம் சுரக் கசிவற்ற பாலைவனமாக இருந்தாலும், அவர் வீட்டுக் கிணறு எல்லாம் வற்றாமல் இருந்தது. அக்கம்பக்கலாரிடம் ஒரு குடம்

தண்ணீர் வந்து எடுத்துச் சென்று விட்டால், மாம்பூக்கலிற் றைத்து விட்டதா, தரை தெய்த்துவிட்ட தா என்று பார்த்துப் பார்த்து மாய்த்து போவார். எந்த வற்றியிலும் ஊருக்கு விமோசனம் விட்டாமற் போயினே, நுகரிலாருக்கு அடுத்தபடியாகச் செல்வ இனமும் முதலியார் எட்டிப் பிடிக்க முடியாத தவான தெஞ்சமும் கடைத்த கோவீத்தப் பிண்டி எல்பவர் தாமெழும் சின்று கணீசமான பணத்தை முதலில் போட்டுக் குளம் வெட்ட வசூல் என்று ஆரம்பித்தார். மேத்தெரு, மேலத்தெரு, வடக்குத்தெரு, தெற்குத்தெரு தாங்களும் கொஞ்சம் கைப் பணயுள்ள ஆசாரிகள் வசிக்கும் இடம். தாங்கு தெருக்களுக்கும் மத்தியில் ஒரு

சிலக் கோயில், கோவீதுக்கு அருகில் தான் குளத்து வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. கோவீத்தப் பிண்டியின் முயற்சியில் தம்பிக்கை கொண்ட அனைவரும் தக்கனாக இயன்ற பொருளுதவியை மனமுலத்து கொடுத்தனர் சிறிது நாட்களில் பிண்டி எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகவே பணம் சேர்த்து வேலை எல்வித்த தடைபுயிர்ந்தி முன்செறிவது.

தருமம், தன் கொடை எல்லாவிட நான்கு கைம் கிவகிப் போகும் வற்றியேறு முதலியார் மட்டும் குளத்து விஜயத்தில் தலைவிடவில்லை, அவரை நங்கு அறிந்திருந்த கோவீத்தப் பிண்டியும் முதலியாரிடம் வந்து பணம் கேட்கவில்லை.

எவ்வளவுக்காவது அபூர்வமாகக் கோவீதுக்கு வந்துவிட்டுப் போகும் முதலியார்

குளம் வெட்ட ஆரம்பித்ததும், கோவீதுக்குப் போவதையே நினைத்திக் கொண்டார். தம்பிடம் பணம் கேட்டுவிட்டுப் போகிறானே என்ற பயம்.

கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் ஓடி விட்டது. குளமும் அநேகமாகப் பூர்த்தியாகி விட்டது. அந்த வருடம் எதிர்பாராத விதமாகக் கோடைநில் நல்ல மழை பெய்து தண்ணீர் குளத்தின் நான்கு படித்துறைகளையும் தொட்டுக் கொண்டு துளம்பிவது. கிராமத்து ஜனங்கள் அவ்வளவு பேர் தெஞ்சமும் மகிழ்ச்சியால் பூரித்துப் போய்வினது. இத் தாம கைக் கவிழ்த்தை முன்வின்று நடத்தி வெற்றி கரமாகப் பூர்த்தி செய்த கோவீத்தப் பிண்டியை மனமார வாழ்த்தினர்.

புதிதாக
தயார் செய்து

பழைய நகரம்
இரண் டு கோபுர
பேரன் டு பெரிய
மணித் தர கவந்து
கொள்ளாமல் தடிக்
கூம் காசியம் எப்
படிச் சொல்கிறோம்
எல்லா வற்றிலும்
உய்க்குக்கும் பங்கு
உண்டு. ஸார்ப்பன்.

முதலில் குளத்தைப் போய் பார்க்க வலாம். சுற்றிலும் ஒரு துப்பு தூசியின்றிச் சுத்தம்செய்ய ஆட்களை அனுப்பி விடுகிறீர்கள்" என்று கூறி விடாப்பிடியாக முதலியானரைக் குளத்துக்கு இழுத்து வந்த விடையார் மீன்கள்.

முதலியாரின் நெஞ்சம் ஒரு கணம் விம்மி எழுந்தது. ஒரு கருடத்தில் எப்பிரப்பட்ட முயற்சி! நான்கு தேருக் களுக்கும் நடுநாயகமாக அமைந்திருந்த கோயிலும் குளமும் கண்ணொளிராக காட்சியாக இருந்தன. கரையின் தாற் புறமும் நடப்பட்டிருந்த பசும் பூதி யெழுகள் சூடி அசைந்த வரவேற்பளித் தன. மாரிக்குறியவரின் ஒலியில் நித்

நிதியு வென்று தொழித்துக் கொள்
புகுந்த தன்னுக்குள்பட பேதலிநீட்டி
தாமரைமேல் அல்லியும் முறுவலித்தன.
பிள்ளை மிக மலிந்திப்போடு ஆரம்
பித்தலிக்குந்து முடிந்த வரையின் சலிக்
காமல் வர்ணித்துக் கொண்டிருந்தார்.
முத்தியார் அசுவாஸ்வமாத 'உம்'
கொட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

[illegible]

பிள்ளையின் கார்த்திகை ஒவ்வொன்றும்
மூதையாரின் நெஞ்சில் சுருகிப் போய்
ம. ச. இ. சி. ப. பதித்த

விட்டது. குறிப்பாக இவரின் பெயர் படித்துக்கொண்டிருக்கிற கைமிக் கண்காட்சி காய். வெண்கடிக் காய் மனிதர்களின் பெயர் கொள்வார் மீதேத்து சித்தம் போடுகிறது. அவர்..... ன்ருக்கு உயர்ந்து நான்கு மாடிகள் கட்டி வாழ்பவரை யார் புகழப் போகிறார்கள்?

“அப்படியா? கெடக்கட்டி வந்து திறந்து வைக்க இன்னும் ஒரு வாரம் கூட இல்லையே! அதற்குள் கல்வெட்டு வெளியாகலாம் முடிந்து விடுமா? கெடக்கட்டி வருவதற்குள் பச்சையாத்தானை அதுவும் தள்ளுவீடுக்கு?” என்று முதல் முதலில் அப்போது சினிமாவை முதலியார்.

“ஓ! முடித்து விடும் அதற்கென்று விசேஷத் திறமை பெற்ற வாகவிர லென!”

யூரிஸிசுத்து வரவழைத்து விட்டேன். அவரிடம் எழுெட்டு உதவியாட்டாகும் இருக்கிறார்கள். நான்கு தெருக்களுக்குச் சேர்த்து நூறு பேர்களுக்கு மேல் பொறிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று நாட்களில் முடித்து விடுவதாகச் சொல்்கிறார். கூலி விஷயத்தில்தான் நிறுது தாமாது செய்து கொண்டிருக்கிறார்."

முதலியாரின் நெஞ்சில் பிம்மல் மாதிரி ஒரு தீர்மானம் தோன்றி உறுதி மனம் பூண்டது.

"ஆகையால் செயல்படுவதற்கு அவரை வரவிடும் அனுப்பி விடுங்கள். பேரம் எல்லாம் நான் செய்து கொள்கிறேன். இது நான் வாகனக்காரரின் கடைசிச் சொல்லை என்கிறேன். ஏதற்குக் கொள் ளுங்கள்" என்று பணிவோடு வேண்டி டுர் புகழ்மாரர்.

பிளீக்கெட் தாம் காதல் கேட்ட மாரித்தனின் நிஜமாகவே முதலியாரின் விருப்பத்தை வந்தவைதான் என்று உத்தரையார் யிருந்தது. "ஆகா! அதை

கேள்வ? தாராளமாகச் செய்யுங்கள். தங்களைப் போன்றவர்களால் முடித்து வைக்கப் பெறுவதற்குப் பாக்கியம் செய் திருக்க வேண்டுமே!" என்று சமாளித் துக் கொண்டு முகஸ்துதி செய்தார்.

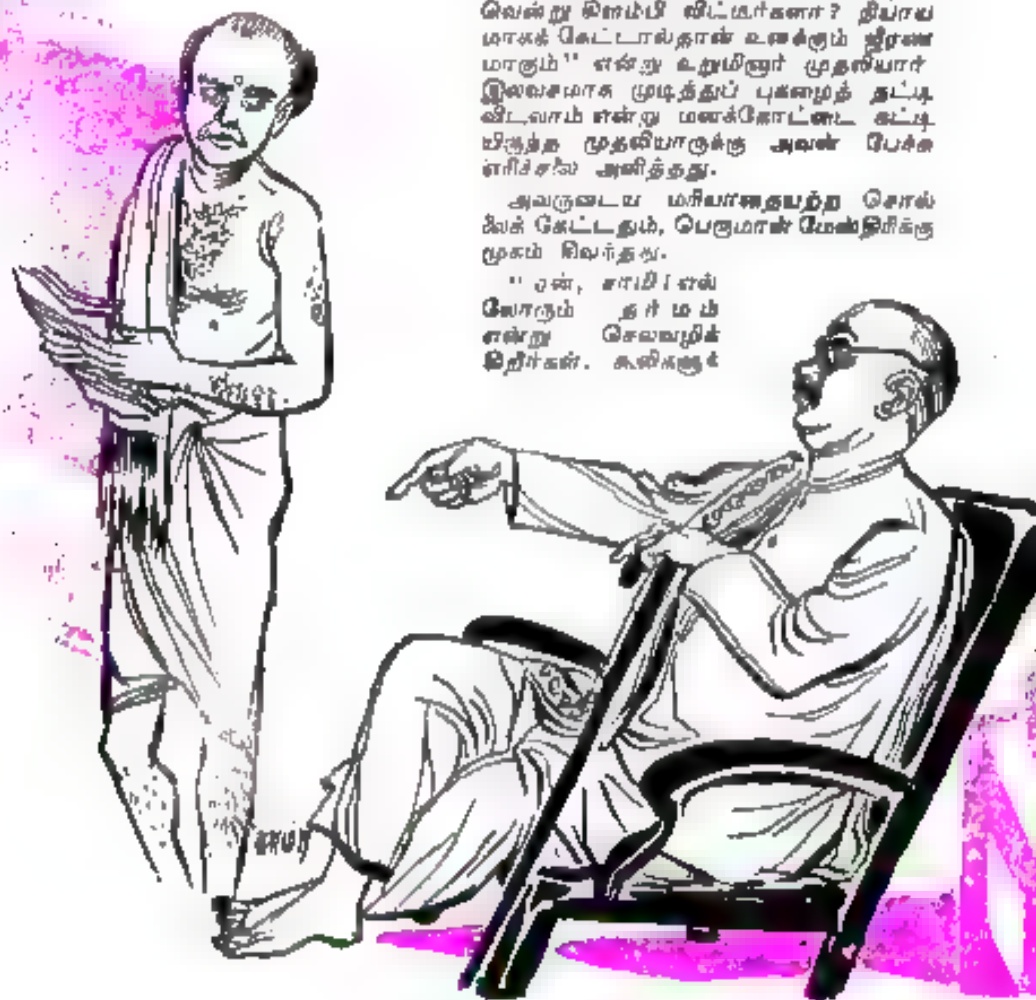
பிறுநான் மாகை பிளீக்கெட் அனுப்பி வைத்த பெருமான் மேஸ்திரி முதலியா ரின் சிலவற்றுக்கு வந்து சேர்ந்தான். அவன் னையின் பணம் கொடுத்தவர் தனில் பெயர்கள் அடங்கிய பட்டியல் இயற்றது. அதை வாங்கித் திருஷ்டி யைச் செய்து சங்கடம் முதலியார், "ஹாம், பிளீக்கெட் வர்கள் எல்லாவு யோரீ நீ எவ்வளவு எதிர்பார்க்கிறாய்?" என்று அதிகாரத்தோடு வினவினார்.

"மொத்தம் மூன்று நாட்கள் வேலை, எனக்கு எட்டு கையாட்களுக்குக் கூலி கொடுக்க வேண்டும். நான் நூற்றி இருபத்தைத் ரூபாய் கேட்டேன். பிளீக்கெட் நூறு தருகிறேனென்றார்."

"என்ன இது? பக்கொன்றை அடிக்க வேன்று கிளம்பி விட்டார்களா? நியாய மாகக் கேட்டால்தான் உனக்கும் சீரன் மாகும்" என்று உறுயினர் முதலியார் இலவசமாக முடித்துப் புகழ்நத் தட்டி விடலாம் என்று மனக்கோட்டை கட்டி யிருந்த முதலியாருக்கு அவன் பேச்சு எரிச்சலை அளித்தது.

அவருடைய மரியாதையற்ற சொல் லைக் கேட்டதும், பெருமான் மேஸ்திரிக்கு முகம் சிவந்தது.

"ஓன், சாமி! எவ் லோரும் தர் மம் என்று சொவதற்கு கிறிகள். கூலிகளுக்கு

சூக் கொடுக்கிறதிலும் கொஞ்சம் தாராளமாகாட்டுங்களேன்" என்று கோத்ததை அடக்கிக் கொண்டு சேட்டான்.

இதுவரையில் முதலியார் ஒன்றும் கொடுக்காததால் கல்யேட்டுச் செல்வை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறதென்று பிள்ளை அவனிடம் தெரிவித்திருந்தான்.

"தர்மம் எவ்வளவு கஷ்டமில்லையோ... பொடிவைத் தூவிப் பதித்துக் கொண்டு போக வேண்டுமென்றிருந்தான். அந்தமாதிரியாவதாவதென்கேள்."

"நியாயமாக எல்லாவது கொடுக்கலாமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறீர்."

"இருபத்தைந்து ரூபாய் வாங்கிக் கொள். அதற்குமேல் என்ன? பிற்பாடு உன் வேலை உயர்த்தாமாறு என்று பட்டால், கூட ஒன்று இரண்டு போட்டுக் கொடுக்கவும் தயக்க மாட்டேன்."

என்று தமது தாராளத்தையும் கூறிக் கொண்டார் முதலியார்.

நிறுவனம் மலத்தையாடிக் கொண்டு வந்தது.

"நல்ல காரியம்; தடவகல் கொள்வாரு. பொய் வேலையை ஆரம்பி. உன்னை உத்தரவையால் எல்லாம் பெயரும் நிலைத்து நிற்கப் போகிறது. மேல்தெரு வரிசையில் பிள்ளை என் பெயரை எழுத மறந்து விட்டிருக்கிறார். பட்டியலில் நான் சேர்த்து விட்டேன். இது தெருப் படித்துறையில் மறக்காமல் என் பெயரை முதலில் போதித்துவிடு. எழுத்துக்கள் கொஞ்சம் பெரிதாகவே இருக்கட்டும்" என்றார் முதலியார்.

"சரி! நீங்கள் இவ்வளவு பெரிய மனிதர் வற்புறுத்தும்போது நான் எப்படித் தட்டுவது? எல்லோரையும் போல் என் தர்மமும் இக்குளத்துக்கு வந்து சேரட்டும். பணமா கூட வரப்போகிறது? புகழ்தான் நிலக்கும். உங்கள் விருப்பப்படியே செய்கிறேன். இப்போதே பொய் வேலையை ஆரம்பிக்கிறேன். காலையில் வந்து பாருங்கள்" என்று பணிவாகக் கூறிக் கும்பிட்டு விட்டு வெளியேறினான் மேல்தேர்.

முதலில் அவ்வளவு கருராகப் பேசியவர் இறுதியில் தாழ்ந்து விட்டதை என்னிடமிருந்தார் முதலியார். அவர் நெஞ்சம் துள்ளிக் குதித்தது. ஆயிரமும், ஐந்துதனம் கொடுத்தவர் களுக்குச் சமஸ்காரம் அவர் பெயரும் படியில் ஒன்றைப் போடுவதை என்னிடமிருந்து நித்திரை கூட வராமல் தவித்தார் வந்தவருக்கு முதலியார்.

மிற நான் விடித்ததும் விடியாதது மாக அறைக் கதவு படபடவென்று தட்டப் படவே வாரிச் சூட்டிக் கொண்டு எழுந்து கதவைத் திறத்தார்

கோவித்தப் பிள்ளை. எதிரே வந்தவருக்கு முதலியார் படபடத்த தோற்றத்துடன் நின்று நின்றார் பிள்ளை வந்த விஷயத்தை. விசாரிப்பதற்கு முன்பாகவே, நீங்கள் சிபாரிசு செய்து அனுப்பியிருக்கீர்கள்! அந்த மேல்தேர் எப்போது வர வேண்டும்? இப்படிப்பட்ட அபாயக்கியதை எப்படித் தேடிப் பிடித்தீர்? இரவோடு இரவாகக் குடிசையைக் காட்டு செய்து கொண்டு ஓடி விட்டார்களே!" என்று மூச்செடுக்கக் கத்தினார் முதலியார்.

"யார் பதறுமா? யார் சொல்கிறீர்கள்? என்ன செய்து விட்டான்? பணம் ஏதாவது கொடுத்து விட்டார்களா? அவன் என்னுடைய நன்றி தெரிந்தவன் தான். கவலைப்படாதீர்கள்!" என்றார் பிள்ளை.

"பணமா, என்னுடைய மானம் மரியாதை அவ்வளவையும் அவ்வளவு காரத்தில் பதக்க விட்டு ஓடி விட்டான்! முதலில் மேல் தெருப் படித்துறையை இடித்து நிரவச் சொல்லுங்கள். ஒரு வாரத்தில் இடித்துக் கட்ட முடியாவிட்டால் நிறைப் பிறகு தெதியைத் தள்ளி வைத்திருப்பதாகக் கவலைக்குக் குத்தி அடிப்புகள். எத்தனை ஆயிரம் செலவழித்தாலும் கவலையிலா" என்று பொழித்தார் முதலியார்.

"படித்துறையை இடிப்பதா? தாங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? என்னுடைய ஒன்றும் விவகாரம் இல்லை!" - இவ்வாறு பிள்ளை.

"குளத்துருவில் பொய் பாருங்கள். எல்லாம் புரியும். அந்த அபாயக்கியதை என்னிடம் அனுப்பி விட்டு நம்மதியாகத் தூக்குவிடுங்கள். பாவிப் பாவம்! என் இரத்தம் கொடுக்கிறது!" என்று புரியாத முறையில் சீறி விட்டு வேகமாக வெளியேறினார் முதலியார்.

கோவித்தப் பிள்ளைக்கு ஒரே புதிதாக இருந்தது. அவரையாக முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு குளத்தை நோக்கி விரைத்தார். படிக்கல் 'பலிச்' சென்ற கல் வெட்டுக்கள் தெரிந்தன. அந்திருவளாக வர ஒரு துறை முழுதும் வெட்டி விட்டான் என்று வியத்த வண்ணம் படிக்கு ஒவ்வொரு எழுத்தாக இருந்ததைக் கூட்டிப் படித்தார் அவர்களில் காணப்பட்ட வாகைப் பிள்ளைமாதிரி:

"இந்தக் குளம் கல்லாக்காயம் மேல் தெரு மாடி விட்டுச் செல்வந்தர் வந்த வேறு முதலியார் அவர்களைத் தவிர, கிராமத்திலுள்ள ஏனைய தயாரான குளம் மூன்று பிரமுக களம் நன்கொட்டையால் பொதுவானவர்களின் உபயோகத்துக்காக வெட்டப்பட்டது. இக்கல் காலணம் ரெட்டிபாளையம் பெருமாள் கோவிலுக்கு இவ்வளவாகச் செய்யப்பட்டது."

கோவித்தப்பிள்ளை ஒன்றும் தோன்றாமல் வந்தபித்து நின்று.

டன்பில்லோ மீது

சிரம பரிகாரம் செய்து

கொள்ளும்படி

உங்களுக்கு

பிரியம் ஏற்படும்

மெந்தைகள்

தலைப்பினகள்

திண்டுதல்

0960-74

தித்திப்புகளைத்
தயாரிக்கிறான் !

துவ்வார்

காபியின் நுகர்வத வளம்பற்றி

[illegible]

தங்கபத்ரா இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட், கர்தூர்

சேவைப்பில்
சிறந்ததென
நிகுபிக்கப்
பட்டது

ஜெரிஸ்டர்

எக்ஸஸ் ட்

குடியேறாத 3 சதவீதம் பாட்டிங் (செட்டிங்) மிஷனெட் டீல்.
 சென்னை, ஆந்திரா, கோவை மற்றும் சாந்பந்தக்கு மக்கள் வசதிக்காக
 தொண்டர் ஈவகட்டிகள் கட்டுப்பாட்டி ஆபம் இன்றியவா
 பிரதேசெட் லிமிடெட் - - சென்னை - 2
 தலைவர்: கோயலத்தூர், பெங்களூர், சென்னைவாழ்

பாண்டிமா தேவி

உன் வந்த வீரர்களும் மறையர் அறிவாயின்
வெள்ளுரை அடைத்து விட்டார்கள்.
அவர்கள் அங்கே சென்ற சேரம் பொருத்த
மாளது. அங்கைப் காட்டுவர் தொடங்கு
வதற்குச் சில நாழிகைகள் இருந்தன. இது தரப்புப்
படைகளும் காத்தில் இறங்கவில்லை. அவரவர்க
ளுடைய பாசறைகளில் தங்கி யிருந்தனர். அதனும்
மேற்கிடுபோடு ஒன்று உடி ஆரவாரம் செய்வு
குமாரபாண்டியன் வரவேற்பதற்கு வரதிரை
இருத்தது பாண்டியப் படைகளுக்கு. கீண்ட
தொலைவு பரத்திருந்த படைகளின் கூடாரங்களில்
தனித் தனியே தங்கியிருந்த வேறு வேறு பிரிவைச்
சேர்த்த வீரர்களெல்லாரும் ஆவனோடு ஓடி வந்
தனர். சித்த மூகமும் இனிய பேச்சுமாகக்
குதிரையிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்த குமாரபாண்
டியன்: பார்த்த போது சில எட்களாகத்
தொடர்ந்து போர் செய்து கொண்டிருந்த வகுத்த
மெல்லாம் போய் விட்டது போல் இருந்தது அவர்
ளுக்கு. குமாரபாண்டியன் வரவேறவு முகமாக

வாங்கினாலும், வேங்கை
யும் வலக் கரங்களால்
உயர்த்திப் பிடித்துவாழ்ந்
தொளிகளை முழக்கிஞர்
கள். முகத்தின மலர்ச்சி

அத்தியாயம் 18
வெள்ளுரப்
போர்க்களம்

வெள்ளுரப் போர்க்களத்
தில் இருந்த பாண்டியப் பெரும்
படைபும், அதற்கு உதவியாக
வந்திருந்த சேரகாட்டுப் படை
பும், குமாரபாண்டியனுடைய
எதிர்பாராத திடீர் வகுக்கையைக்
கண்டு பெருமேழ்ச்சி எய்தின.
இவ்வரசனின் வரவு அவர்களுக்
குப் புதிய எம்பிக்கையையும்,
துணிவையும் அளித்தது. அதே
சமயத்தில் தளபதி வல்லவா
ரதவன் ஏன் இன்றுத் வர
வில்லை என்ற ஐயப்பாடும் ஏல்
லோருடைய மனங்கவிலும்
உண்டாயிற்று. சாதாரண
வீரர்கள் மனத்துக்குள்வேயே
அத்தச் சந்தேகத்தை அடக்கிக்
கொண்டு விட்டார்கள். பெரும்
பெயர்ச்சாத்தனும், அவனுக்கு
அடுத்த நிலையிருந்த சிறு
படைபணிக் தலைவர்களும்
'தளபதி ஏன் போர்க்களத்
துக்கு வரவில்லை?' என்ற
கேள்வியைக் குமாரபாண்டிய
னிடமே கேட்டு விடுவதற்குச்
சமயத்தை எதிர்பார்த்துத்
துடித்துக் கொண்டிருந்தார்
கள். முதல் ஏன் காலை விழி
ஞத்திலிருந்து புறப்பட்டிருந்த
குமாரபாண்டியனும் அவனு

நா. பார்த்தசாரதி

வீரையத் தன் வீரர்களை
கொக்கி ஆரவரத்தைக்
குறைத்துக் கொள்ளு
மாறு கையமர்த்தினான்
இராமசுந்தரன். பெரும்
பெயர்ச்சாத்தனும், படை
பணிக் தலைவர்களும்
அவன் தங்குவதற்கு
அமைத்திருந்த பாசறைப்
பாடி, விட்டுக்கு அவனை
அழைத்துச் சென்றனர்.
"இவ்வரசன் தளபதி
இது வரை ஏன் போர்க்
களத்துக்கு வரவே
இல்லை? ஏன் காலை
மென்றுதெரியா
மன் மனம் கலங்
கிக் கொண்டிருக்கிறோ
ருக்கிறோம் கால்கள்!" என்று
ஏல்லாருடைய
சார்பாகவும் ஏர
வந்த புரத்துப்
பெரும் பெயர்ச்
சாத்தன் அத்தக்
கேள்வியைக்

கேட்டபொது அதுவரை குமாரபாண்டியன்
 ஊரடைய மூகத்தில் நிலவிக் கொண்டிருந்த
 மலர்ச்சி மங்கி மறைந்தது. அந்தக் கேள்
 விற்கு என்ன மறபொழி கூறுவதென்று
 தயங்கிக் கொண்டே பெரும் பெயர்ச்
 சாத்தன் மூதனியவர்களுடைய மூதங்களை
 ஏறிட்டுப் பார்த்தான் அவன். மகாமண்ட
 லேசுவரர் விழித்துக் கதம்பாஸைக்
 கருகில் தன்விடம் தனிமையில் பெற்றுக்
 கொண்ட வாக்முறுமிகள் அவன் மனத்
 தில் தோன்றிப் பவமுறுத்தின. "கரவந்த
 புரத்துக் குறுநில மன்னரே! நீங்கள்
 கேட்ட கேள்விக்கு ஒரு வகையில் குறிப்
 பான பதிலை மட்டும்தான் இப்போது
 என்னால் கூற முடியும். அதற்குப் பேஸ்
 என்னடம் விளக்கம் கேட்காதீர்கள்.
 தன்பதி வல்லாள தேவன் எதிர்பாராத
 நிலை காரணங்களால் இந்தப் போரில்
 கலந்து கொள்ள முடியாமல் போய்
 விட்டது. அதற்காகக் கவலைப் படாமல்
 என்னுடன் போர் செய்து வெற்றியோடு
 திரும்ப வேண்டியது எம் கடமையாகும்"
 என்று பொதுவாகப் பதில் சொல்லித்
 தன்னை அவர்களுடைய சந்தேகக் குறு
 வானிலிருந்து மீட்டுக் கொண்டான்
 குமாரபாண்டியன். அவன் கூறிய மறு
 மொழியைக் கேட்ட பின் அதற்கு மேல்
 அதைப் பற்றி அவனிடம் விசாரித்துத்
 தெரிந்து கொள்ள முடியாது என்று
 மெனமமானான் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்.
 தன்பதி வரவில்லை. இனி வரவும் மாட்
 டான் என்று செய்தி :மெல்ல மெல்ல எல்
 லாய் படை வீரர்களுக்கும் தெரிந்துவிட்
 டாலும் குமார பாண்டியனுடைய வரவு
 அக்குலத்தை ஒருமை நீக்கியது. பின்பு
 அவர்களுடைய போர்க் போர்க்களத்து
 நிலைமைப் பற்றிக் கூற்றி வளங்கித்து.
 அன்று வரையில் ஈடந்திருக்கும் போரில்
 ஏற்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வு விவரங்களைக்
 குமாரபாண்டியனுக்கு விவரித்துச் சொன்
 னார்கள் பெரும் பெயர்ச் சாத்தன் மூதனிய
 வர்கள். அதிகக் காயங்களை அடைந்து
 போர் செய்யும் ஆற்றல் குன்றிப் பாசறை
 யில் படுத்த படுக்கையாக இருந்த சேர
 ளாட்டுப் படைத் தலைவரின் போய்ப்
 பார்த்து ஆறுதல் கூறினான் குமாரபாண்
 டியன். தன் தரப்ப்படைகளின் அணித்
 தலைவர்கள் எல்லோரையும் கலந்து
 சித்தித்தபின் எதிர்த் தரப்ப்புப் படை
 களின் வலுவை மூறியடிப்பதற்கு ஏற்ற
 விதத்தில் இரண்டு விதமாகப் படை
 வீழ்க்கத்தைப் பிரித்தான். கரவந்தபுரத்து
 வீரர்களும், சேர ஈாட்டு வீரர்களும்
 அடங்கிய கூட்டத்துக்குப் பெரும்பெயர்ச்
 சாத்தன் தலைவனான. தென்பாண்டிப்
 படை வீரர்கள் அடங்கிய ஐந்து பத்திச்
 சேனைக்கும் குமார பாண்டியன் தானே
 தலைமை தாங்குவ தென்று ஏற்பாடு
 செய்து கொண்டான். சக்கசேனாதிபதி
 யும் சமூகாட்டுப் படைகளும் வந்தால்
 அப்படியே மூன்றுவது படை வீழ்க்கமாக

எதிர்த் தரப்ப்புப் படைகளோ ஐந்து
 வீழ்க்கங்களாக ஐம்பேரும் தலைமையின்
 கீழ் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன
 என்று குமார பாண்டியன் பெரும்
 பெயர்ச் சாத்தனிடம் கேட்டுத் தெரிந்து
 கொண்டிருந்தான். ஐந்து வீழ்க்கப்
 படைக்கும், மூன்று வீழ்க்கப் படைக்கும்
 ஏற்றத்தாழ்வு அதிகம்தான். ஆனாலும்
 போர்த் திறனும், குறிச்சி வன்மையும்
 இருந்தால் மூன்று வீழ்க்கம் படை வீரர்க
 ளால் ஐந்து வீழ்க்கம் படை வீரர்களை
 ஏன் வெல்ல முடியாது? முடியும் என்றே
 கம்பினான் குமாரபாண்டியன்.

பயணம் கூந்த அலுப்பையும் பேரோடு
 படுத்தாமல் அன்றைக்குப் போரிலேயே
 தானும் களத்தில் தோள்
 டுக்கென்று உறுதி
 செய்து கொண்டான்
 அவன். பாசறைவிலேயே
 காட்டடங்களை முடித்
 துக் கொண்டு போர்க்
 கொலம் பூண்டான்.
 மரத்திலே கவசங்களை

அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது
 அவன் நிர்மானமா யிருந்தது.

வாசியும் கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்ட போதே குமாரபாண்டியனின் கரங்கள் போர்த்துடிப்பை அடைத்து விட்டன. அவன் உடலிலும் உணர்ந்திலும் வீரரேயே உணர்ச்சி பொங்கி எழ்ந்து. பாசறைக்கு வெளியே நின்ற ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் குமாரபாண்டியனைப் போரக் கொலத்தில் காண்பதற்குக் காத்திருந்தார்கள்.

மிக உயரமான பட்டத்து யானையின் பீடரீதியில் அம்பாரி வைத்துப் பாசறை வாயிலில் கொண்டிந்து நிறுத்தியிருந்

தான் பாகன். அரச வேழ மரைய அத்தப் பீழ்மான் டமரன் யானையின் பொன் முகபடாம் வெவ்வேறானியில் பின்னிற்று. அதற்குப் பாகனால் பிடித்து வரிசை நிறுத்தினுற்போக்குகிறதரப் படைகளும், யானைப் படைகளும் அணிவகுத்து நின்

தன. காலாட் படைவீரர்கள் பிடித்த வெடிகளின் றுளிகள் கூரிய கேர கோடு போல் வரிசை பிறைவாடல் தெரிந்தன. அதற்கும் அப்பால் தெர்ப்படைகள் நின்றன. குமார பாண்டியன் போர்த்தேவதேவாடு பாசறை வாயில் வந்து நின்றபோது உற்சாக ஆரவாரம் நிறை முகடு விதை நுழைந்தது.

உடனிருந்த பெரும் பெயர்க்காரத் தன் பட்டத்துயானையில் ஏறிக்கொள்

அணித்தபோது பனம்பர போர்களின் வீரனாகனும், வெற்றி அனுபவங்களும் மனக்கண் முன் தோன்றின. 1

குமரீத் தெய்வத்தையும். தன் அன்னை யையும் நினைத்துக் கண் இமைகள் முடித் தியானத்தோடு கை கூப்பி வணங்கினான். பட்டு உறை போர்த்த வட்டத் தட்டில் வைத்துப் பெரும் பெயர்க்காரத்தன் மரீ பாடையோடும் பணிவோடும் அளித்த

குமாறு வேண்டினான், "எனக்கு ஓது கல்ல குதிரை தூதத்தால் போதுமே! போரக் காலத்தில் இந்த ஆடம்பரங்க ளெல்லாம் எதற்கு?" என்றுக் குமார பாண்டியன்.

"இசுவரீசர் காண்கது உங்கள் வீரப் பம்போல் குதிவர போ, தேவோ எடுத்துக் கொண்டவாம். இன்று கீழ்க்கன் யானையில் தான் கனத்துக்கு எழுந்தருள் வேண்டும்.

தென்பாண்டிப் படைகளுக்குப் போதுப் பண நிலைமையில்லை என்பதென்றே இது மூன்று விடக்குறிவும் படைகவர்களேல்லாம் கீழ்க்கு வந்துவிட்டதைக் காண்டு அதிர்ச்சி அடைபவையேனும். குதிரையோ, தேரோ வயத்துக் கொண்டால் உங்களை வானின் மேல் பார்க்கிறதொழி அங்கங்கு கண்டு அவர்களால் பார்க்க முடியாது. மேலும் உபரமான் இடத்திலிருந்து தாங்கள் காட்சியளித்தக் கொண்டே விரைந்தால் உம் வீரர்கள் பார்த்து உற்சாகமடைய முடியும்" என்று பெரும் பெயர்க்காரத்தன் வேண்டிக் கொண்டான். குமர பாண்டியனால் மறக்க முடிய இல்லை. பாண்டியன் ஏறி அம்பாஸிலில் அமர்ந்து கொண்டான். மறதப் படை முதன்மைபாண்டிகள் குதிரைகளில் ஆரோ ணத்திற் குமுத்தனர். போர் தொடங்குவதற்கு அதிருதியான் கருவிகள் முழங் கின. பாண்டியேவாங்கி வரும் நேரகிற் சென்றபோது குமரபாண்டியனுடைய மூக்கில் வீரம் வீரவியற்குணங்கள் அழகின் விரிவும் தவறித்தது. தென்பாண்டி வீரர்களின் ஊக்கம் அந்த மூக்கைத் தாண்டித்து பார்க்கும்போ தெல்லாம் காங்கு மடங்குகப் பெருகிறது.

எதிர்ப் பக்கத்தில் வடதிசைப் பெரும் படைவும் பெரு முழக்கங்களோடு வந்ததை நோக்கிப் பார்த்து [வந்து கொண்டிருந்தது. ஒன்று டென்து குமுறிக்க கக்க வரும் இரண்டு கடல் விளம்புகனென்று அங்கதரபாத் தோன் டிது படைகளில் வங்கம். வீரர்களின் குரல்கள், வாதங்கள் முழக்கங்கள், ஓடும் ஓசை, கரிப்புகளின் ஓசை, தத்தல் தரப் பின் வாழ்த்து ஓடி, வல்லமாதச் சேர்க்கு கைம் பிசை ஓசையில் நிலைபாடு அடைந் தது. படைக் கடல்கள் ஒன்று கலந்தன. போர் தொடங்கிவிட்டது. வழக்கம்போல் அடர்சியமாகப் பாசாடைகளி வீருந்து கெட்டுப் போர்க்களத்திற்கு வந்து வட திசை மல்கர்கள் ஓங்கும் எதிர்ப் பக்கத் தில் வானியால் ஆரோணைந் சென்று வரும் குமரபாண்டியான் இரகசியப் படைக் கண்ட தகைத்தனர். ருண்டைக் கண்ட ரோழன் கொடும்பாளூராளிப் பார்க்க அகன் கண்டன் அழகின்ப் பார்த்தான். கண்டன் அழுதன் அழு குடைவாளிப் பார்க்க அகன் பந்து குடைவாளிப் பார்த்தான். ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்ட அதற்ப் பார்த்து, "இனி வம் அடர்சியமாக இருப்பதற்காக" என்று தங்களுக்குள் குறிப்பாயே. பெரிக்க கொள்வது போகிருந்தது. ஒரு கணத்தில் விப்பி, திகைப்பி, எல்லாம். போர்க்களத்தின் பிசையத்துக்கு ஒருவே ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டு சிறை நேரம் வது! போரைக் கவனித்து அதில் ஈடுபட்டவர்கள் அவர்கள். புதிரை தனிமும், ஊர்வழிப் போத காணாததால் அகனாக்குப் போரில் தென்பாண்டிப் படைகளின் கைகள்தான் ஓங்கிவிருந்தன. மதுரையும் அதே நிலை. குமரபாண்டியன் வந்த

முக்குவதுதான் காண்போர் தொடங்கி வந்த சமயத்தில் சக்கரோஸுபதியும் சமு ஈட்டுப் படைகளும் வந்து சேர்ந்து கொண்டார்கள். வடதிசைப் படைத் தலைவர்களுக்கு அது இரண்டாவது அதிர்ச்சியாக அமைந்தது. கொதிப்போடு போர் செய்வதன் அவர்கள்.

தென்பாண்டியன் அகனாக்குப் போர் முடிந்து பாசாடைக்குத் திருப்பும்போது குமரபாண்டியனும், சக்கரோஸுபதியும், அவர்களுடைய வீரர்களும் சேர்வும் துபாரமுமாகத் திருப்பினர். காணம்...? என்று கடத்த போரில் கரவந்தபுரத்து அரசனும், மாணியுமாவிய பெரும் பெயர்க்காரத்தன் மாண்பு போனார். எதிர்த் தரப்புப் படைவிலிருந்து கெழப் பழுதுக்கண்டன் அழுதன் குறி வைத்து எதிர்த் தலை பெரும் பெயர்க்காரத்தனின் உயிரைத் குடித்துவிட்டது. அன்று காலை யில் சக்கரோஸுபதி படைகளோட வந்து சேர்ந்து கொண்டிருக்கா விட்டால் பெரும் பெயர்க்காரத்தன் மாணத்துக் குப்பின் தன்னாம்பிகையைவிட இத்திருப்பான் குமரபாண்டியன். அடுத்தடுத்து இரண்டு அதிர்ச்சிகள் தென் பாண்டிப் படைகளைத் தாசாவத்தன. பெரும் பெயர்க்காரத்தன் கனத்தில் போரிட்டு இறந்துபோன அதே தினம் இரவு, படுகாவல்களை அடைந்து பாசாடை யில் படுத்தபடுக்கையாக இருந்து சேர ஈட்டுப் படைத் தலைவரும் உயிர் விட்டு விட்டான். இந்த இரு அதிர்ச்சிகளிலிருத் தும் மீட்டுப் படைகளைத் தாசாய்ப்படுத்த வந்ததாக அன்று இரவு முழுவதும் குமரபாண்டியனும், சக்கரோஸுபதியும் உறக்கமில்லி அகித்து உழைத்தனர். காட்டாண்டத்திற்குத் கரவந்தபுரத்து வீரர்களையும், சேரவீரர்களையும், ஊக்க ஈட்டுவதற்குப் பெருப்பாடு பட்டனர். சேர்வியும், சேரரும் கொண்டிருந்த படை வீரர்களைய பாசாடைக்குத் தானே கடத்த போய்க் கைகளில் உறி ள்குள் இரகசியம். இவ்வகையில் சேர்த பின்பே கைக்கரில்லையில் மதுரகன் வீரத் ததம் கனத்திற் புருத்து போர் செல்வ முடிந்தது அவர்களால், பெரும் பெயர்க் காரத்தன் இறந்து போனதால் பழையபடி படைகள் இரண்டே விபகங்களாகக் குறுக்கப்பட்டன. அப்போது சக்கரோஸு பதிரே அவனைக் கைவைக்கும் அதைக் கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டார். "தலைமை சேர்தகப் படைத் தலைவர்கள் இல்லை யென்று ஏன் படை வீரங்கள் கைக் குறுக்குகிறீர்கள்! தனபதி வல்லாந் தென்கு வரவழைத்து நெருக்கடியைத் தவிர்க்கலாமே!" என்று சக்கரோஸுபதி கேட்டபோது அவருக்கு மறுமொழி உதும்வகையதவாது தயங்கினான் அவன்.

"சக்கரோஸுபதி! அனாத் பந்தி இப் போது உங்களுடைய பெரும் சக்தியைத் தவ ள்கு இருக்கிறேன் ஏன். ஆனால் கீழ்க் குடும்பத்தோடு கொள்ளவேண்டிய சபையி லுமுட்போது அதைச் செய்கிற உக்க

வேர்க்குருகளிலிருந்து உங்கள்
குடும்பத்தினரைப்
பாதுகாத்துக்
கொள்ளுங்கள்

வேர்க்குருகளால் சதா இருந்த
கொண்டே இருக்கும் அசௌகரிய
வத்திற்கு எதிராகப் பவுடர் விரைவில்
எமன் ஈட்டிவிடும். குழந்தைகளுட்
பட குடும்பத்தினர் வரவரும் பவு
டில் சி இதை உபயோகிக்கலாம்.
கவர்ச்சிகரமான தோல், வெள்ளை
திறம் கலந்த "பவர் பேக்" இல்
கொடும்பதால் எதிராக உப
யோகிப்பதற்கு மிக எளிது.
எப்பொழுதுமே எதிராக
விட்டில் வைத்திருங்கள்.

நைஸிஸ் சருமத்திற்கு சிறந்த
பாதுகாப்பளிக்கிறது

விளம்பரம் : டி. எம். ஜெயலக்ஷ்மி (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்.

தலைநகரம் : 1341 பம்பாய்-1

விநாயகம் : கச்சத்தா . கும்பி . மதராஸ்

வழக்கமாக 2-நிமிஷம் பிரஷால் தேய்த்தால்

கால்கேட் தே பவுடர்

மூன்று நன்மைகளையும் அளிக்கிறது!

✓ வாயில் நறுமணம்!

✓ ஒளிலீகம் பற்கள்! ✓ சொத்ததை குளையும்!

வாயுக்குப் பாதுகாப்பும், கத்தபாசை ஒளிப் பற்களும் பெற, பல் டாக்டர் அங்கீகரிக்கும் இந்த முறையில் இனசரி கால்கேட் தே பவுடரை உபயோகிப்புகள்.

- ★ சாப்பிட்டவுடன் கால்கேட் தேபவுடரால் பற்களை 2 நிமிஷம் பிரஷ் கொண்டு தேய்க்கவும்.
- ★ உலவின் நுனி, முன்புறம், பின்புறம் எல்லாவற்றையும் தேய்க்கவும்.
- ★ எப்போதும் சுற்றிச் சென்று பல் நுனி நோக்கித் தேய்க்கவும்.

கைகண்ட முறையை இன்றே கையாளுங்கள்!

பல் டாக்டர் அங்கீகரித்த சிறந்த பலன்தரும் முறை!

புதுமுக பெண்க!
இதம் பெண்க!
சினிமாவில் திரும்புகள்! நிம்மதியும்!

மணமுள்ள சாப்பில் டால்கம் பெனட்ர உபயோகித்த பிள் சிங்கன் பெண்க உணர்ச்சிகள் இவை. சாப்பில் குளுமையும் புது நுணர்ச்சியும் அளிப்பிறது ... உன்னத மனோ ரமிய மணம் கொண்டது.

சார்மிஸ்
டால்கம் பவுடர்

உன்னத, மனோரமிய மணத்துடன்.

விட்டம் சொல்வோன். இப்போது என்னை விட்டுவிடுங்கள்” என்று பதில் கூறிய போது அவரிடம் ஏதோ ஒரு துரமாயன வேண்டுகோளைச் சேர்ப்பது போன்றிருந்தது அங்கு குரல்.

சக்கரேசுவரரிடமும், அவனுக்கும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசக் கூடாதது என்று இரவு அனுபவத்தில் எவ்வளவுமே உறுதியாகச் சொன்னதற்கும் சமயத்தில்

பாண்டியப் படைகளின் பரவலான இருந்த பகுதியில் நிகழ்ந்து ஒரு பெரும் சூழல்படம் உண்டாயிற்று. உட்கூலங்களும், கட்டடமாசைச் சிலர் திறு திறு வேகம் ஒடுகிற ஒலியும், தீப்பந்த வெளிச் சமரமாகக் கலவரம் எழுந்தது. சக்கரேசுவரரிடமும், குமார பாண்டியனும் எழுந்து அது என்ன என்பது பார்ப்பதற்காகச் சென்றனர்.

அத்தியாயம் 19

ஊழிப் புன்னகை

மீனா மண்டலேசுவரர் அந்த மாநிலத்தினர் தந்து பெரிச் செத்தன் அந்தக் குழப்பு கேட்டதிலும், கம்பீரத்தின் சாஸனங்கள் தீர்த்து அமைதியோடு கடிய சாத்தம் எல்லாவற்றை அந்த மாகாணத்தில் அன்றுதான் உண்டாகச் சிலன், புதிது கொள்ள முடியாத புதித்தந்தைமையினத்தின் அந்தக் கண்ணில் ஏக்கம் படர்வதை முதல் முதலாகச் செத்தன் பார்த்தான். சிறித்து அன்று சிலன் மெட்டிப் படர்ந்த அவருடைய செத்தியின் மேதா காவல் மறைத்து எடுக்கக்கூடாதேரித்தான். செத்தன் மனத்தில் அதை யெல்லாம் பார்த்துக் காரணமற்ற பயிற்சன் சிலர்ந்தான்.

“கவாமி! இன்று நங்குண்டிய பெய்கம், நோத்தமும், இந்தக் குழப்பு என்ன என்று விதத்தில் இருக்கின்றனவோ! என் மனம் எதை எதையோ சிலந்து அஞ்சுகிறதோ!” என்று துணிவை வரவழைத்துக் கொண்டு அவரிடமே கேட்டான். அவன் இப்படித் கேட்டதும் அவர் செருக்கு சேர் திரும்பி அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்தார். மெல்லச் சிரித்தார். வாய்ப் புறவைக் காண்பது போல் எய்தித் தென்பட்டது அந்தச் சிரிப்பு. செத்தன் பயப்படுபவனே அந்த முகத்தையும், அந்தச் சிரிப்பையும் பார்த்துக் கொண்டு சின்னும், மெல்ல எடுத்து அருகில் வந்து நம் செத்தக் குழத்தை முன்னதத் தடவிக் கொடுப்பது போல் அவன் முதுகை இரு கைகளாலும் வருடினார்.

“சேத்தா! உன்னைப்போல் என்னிடம் என் விவரங்களையோடு உணர்ந்த மனிதன் வேறுபாடுகளில், உன்னிடம் எதை அத்தரங்கத்தையும் என் மனதக் கெட்டாது. ஆதலும் இப்போது என்னிடம் எதுவுமே தெரிகிறது.....பொலால் என்னுடன் இடைபாத்து மங்கலத்துக்கு வர.” இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும் போது அவருடைய கண்கள் கலங்கிச் சரம் சேர்த்து பண்பாப்பதை அவன் பார்த்து விட்டான். அதைப் பார்த்ததும் செத்தனுடைய மனத்தை ஏதோ ஒரு அவல உணர்வு இறுக்கிப் பிழித்தது. அருகே வந்துவிடும் போலிருந்தது. அப்பொழுது சிறின் பெரிச் தன் உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்டு அவரோடு இடைபாத்து மங்கலம் சென்றான். இடைவழியிலுள்ள

ஊர்க்கிவெல்லாம் போர்க்காலத்தில் சிலவும் பழமும், பரப்பும், சிலவிக் கொண்டு இருந்தன. வேளாண்மைத் தொழில் சரியாக எடைபெறவில்லை. ஊர்கள் கலகப்பட்டு குழந்தை எண்ப்பட்டனர். பறையாற்றில் நீர் குறைந்து காலாக் கடத்து அக்கரை சேர்த்து விடுமளவுக்கு ஆழமற்றிருந்தது. காரையோரத்து ஆமரங்களில் இலைகள் பழுத்தும், கதிர்க்கும் விசாரமாகத் தென்பட்டன. சோகையான பெரிய கிழந்தி ஒன்று வருவதற்கு முன் உத்தரங்கத்தில் அமர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அவளின் சின் அமைதி போக இடைபாத்து மங்கலம் தீயும், மகாமண்டலேசுவரர் மாணிகையின் சேத்தமாயிருந்தான்.

சேத்தனும், மகாமண்டலேசுவரரும், பறையாற்றைக் கடத்து இடைபாத்து மங்கலத்தை அடைபுறப்போது கண்பகலாகி விட்டது. வெய்யில் கண்ணாக் காய்த்து கொண்டிருந்தது. அப்பலவன் வேளாண்மையும், இரங்கிரோடு காவல் வீரர்களையும் தவிர இடைபாத்து மங்கலம் மாணிகையின் வேறு யாரும் இல்லை.

“சேத்தா! இப்போது இந்த இடம் மகாண்டிப்போல் அமைதியாயிடுகிறதா!” என்று ஒரு திண்சொல் சிரித்துக் கொண்டே அவர் கேட்டார். அவன் அதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியாமல் விழித்தான். அந்தச் சமயத்தில் அப்பலவன் வேளாண் வந்து அவர்களை நிரே வணங்கிச் சின்னும்.

“வேளாண்! நீ உடனே அரண்மனைக்கு புறப்பட்டுப் போ. அங்கே மகாசாணி போடு குழம்மொழி நங்கிவிடுகிறது. என் அமைத்துவந்த சென்னதா உடனே அவனை அமைத்துவா” என்று மகாமண்டலேசுவரர் கேட்டான் விட்டார். அவரே குழம் மொழியை மகாசாணி போடு அரண்மனைக்கு அனுப்பிவிட்டு ஏன் இப்போது இவ்வளவு அவசரமாக அமைத்துவந்த சென்னதிரென்று விளக்கலாம் செத்தன் நிகழ்த்தான். அவர் கேட்டான் விடத்த உடனே வேளாண் புறப்பட்டுப் போவிட்டான். மகாமண்டலேசுவரர் செத்தன் பின் தொடர் மாணிகைக்குள் போல் ஒவ்வோர் இடமாக அன்றுதான் புதிதாகக் கத்திப் பார்ப்பவர் போல் கத்திப் பார்த்தார். எந்த

வளத்துக்குப் போய் ஒவ்வொரு சேடி யாக, ஒவ்வொரு மரமாக, ஒவ்வொரு கொடியாக, விந்து கொக்கினார், அவரு டைய கோக்கம் என்னவாக இருக்கு மென்று சேத்தனும் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. கடைசிவாக இடைபாத்து மங்கலம் மாணிக்கயின் மேல்மாடத்து லிவா முற்றத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் ஏறி நாக்கு புறமும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த் தார். அப்போதும் மகாமண்டலேக வரர் சிறு குழந்தையாக இங்கே வண் வலங்கி விந்தாதுச் சேத்தன் கண்டான். அவனுல் போதுகூற முடியவில்லை. சகலத்தைவும் ஆட்டிப்புகைத்துக் கொண்டிருந்த அந்த அறிவாரிவ உணர்வலங்கி விந்தாதக் கண்ணுப் பொதுக்காமல். "கவராயி! மறு படியும் இப்படிக்கேட்டபத்தாகக் காணிக் கண்டாயிடுங்கள். உங்கன் செயல்களை என் னுல் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை" என்று அஞ்சுகாரின் சாணிய பிறந்த சூர லிப் கேட்டான் சேத்தன். மெதுவாகத் திரும்பி அவன் நுகத்தைய பார்த்து நுள் போலவே சிரித்தார் அவர். "சேத்தா! சீ மிகவும் உய்வலன்" என்று அவன் கேட்ட கேள்வியோடு தொடர்பின்றிப் பதில் வந்தது அவரிடமிருந்து.

சிறிது சேத்தன் இருவரும் லிவா முற் றத்திலிருந்து சிறு இடங்கி வந்தனர். "சேத்தா! சீ போய் உத்தவனத்தி லிருந்து எத்தனை வகை மரங்கள் இருக் கின்றனவோ அவ்வளவும் குட்டி வகை யக் கொய்து கொண்டு வா. காள் போய் சீரடி வகுமிறேன்" என்று கூறிச் சேத் தன் சத்தவனத்துக்கு அனுப்பிவிட்டுப் பறையாற்றை கோக்கி கடந்தார் மகா மண்டலேகவரர். குழந்தைத்தனமாக வெகு சேரம் ஆனத்து நுழை நுழை தோடினார். சரம்புரராத ஆடைபோடு இடை யாற்றுமங்கலம் மரங்கையிலிருந்த சிவன் கோயில் வாயிலுக்கு வந்தார். சேத்தன் குட்டி வகையப் பலவற்றை பூக்க வேண்டுமே என்று வந்தான். அவற்றை வலங்கிக் கொண்டு ஆவலத்துக்குள் சென் தவர் வெகுசேரம் வெளியே வரவில்லை. மேலாண்டை அரைவீல் பயப்பிடியோடு கட்டிக் கொண்டு கோக்கி வந்துக் குள் ளுமூத்து எட்டிப் பார்த்தான் சேத்தன். அங்கே கண்ட காட்சி அவனை மெய் சிரிக்க வைத்தது. லிவாங்கத்திலிரு நுள்ளும் மகாமண்டலேகவரர் தியானத் தில் ஆரந்திருந்தார். சற்றே சிறிக்கு வித்திருந்த அவருடைய விழிப் பள்ளங் களிலிருந்து மாலை மாலைவாகக் கண்ணிர் வடிந்து கொண்டிருந்தது. சமீபத்தை அவங்கத்திலுக் கொண்டு இருந்த முடியைக் கழற்றி மலர்க்கொண்டு சிவலங்கத்தின் பீடத்தில் இட்டிருந்தார் அவர். சேத்தன் அதைக் கண்டு மெய்யும், மனமும் குளாத்து. உரோம புளகமெய்திக் கண் ணிற்கும்பி வந்தான். எவ்வளவு சேரம் அப்படி கின்று இரு அவன்? தன்னை மறந்து வின்று கொண்டே இருந்தான். மகாமண்டலேகவரர் தியானக்கூறுத்து எழுந்து வந்தார். அப்போதுதான்

மலர்ந்த செத்தாமகரப் பூப்போய் அவரு டைய நுகத்தில் தேவிகையானதொரு ஒளி மலர்ந்து இலங்கியது. அந்த ஒளி வீச மலர்ச்சியில் அறிவின் அகங்காரம் எரிந்து சார்பலாசிலிட்டது போல் திரு நீது துலங்கியது செத்தியில்.

"சேத்தா! மகாமண்டலேகவரரை, அதோ அந்த இடத்தில் கழற்றி வைத்து விட்டேன். இனி என் தலைமீல் வரும் உன் கொதிய மரட்டார்தான்" என்று சிவலங்கத்தன் பீடத்தைக் கட்டிக் காட் டிக் கொண்டு அவர். அப்போது அவ ருடைய நுகத்தில் மலர்ந்த சிரிப்பில் எருளை பூத்திருந்தது. சேத்தன் போகக் கண்ணிரித்து போய் விள்குன்.

"என்றோடு வா!" என்று அவனைக் கைப்பற்றி அழைத்துக் கொண்டு சிவால வத்து நுள்ளுமட்டிக் கொண்டுபோய் உட்கார வைத்து விட்டுத் திரும்ப எதிரே உட்கார்ந்தார். அப்போது ஒளிமங்கி இருக்கும் ஆரம்பித்திருந்த சாரங்கம். காற்று இடமாகக் குளிர்ந்து விசிக் கொண்டிருந்தது. சிவாலவத்துக்குள் ளிருந்து அகிலபுணையின் மனமும், மலர் களின் வாகனமும் சலந்து வெளிவந்து பரவியது. அந்த அற்புதமான சூழலில் இடைபாத்தமங்கலம் சம்பியின் சூரல் சேத்தனக் கோக்கி உலித்தது.

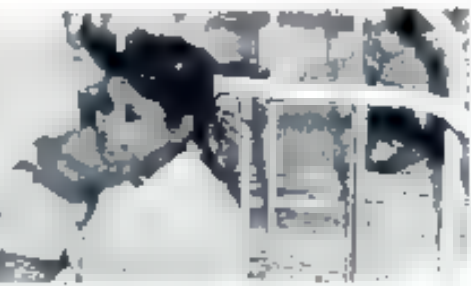
"சேத்தா, சேவர் தீயும் உன் மனமும் எத்தப் பேரறிவின் முன்னால் பணிந்து ளீர வணக்கம் செலுத்தி வருகிறீர்களோ அந்த அறிவு இப்போது அறிந்து விட் டது. அவ்வது தன்னை அறித்துக் கொண்டு விட்டது என்று வேண்டுமா னுல் வைத்துக் கொள். உயிற்றும் கட்டப் பட்டிருக் கையும் காதும ஆறும் மரப்பரவை கயிற்றின் இணைப் பறும்போது ஆட்டமற்றுப் போவது போல் எல் லிவர்களின் கற்றி காலத்தில் அறியும் மனிதனுக்குப் பயன்படுவதில்லை. இந்த உண்மையை தெரிந்து கொள்ள எனக்கு இத்தனை காலம் வாய்ந்து பார்க்க வேண்டியிருந்தது அப்பா! அப்படி அள வற்றுப் பெருகிக் கூர்மையாகும்போது அரை கைக்களிக்கும் தெல்வத்தை கோக் கிக் செலுத்தும் பத்தியாக மரத்திக் கொண்டுவிட வேண்டும், அதை என் செய்வது தவறிவிட்டேன். உத்தியை எட்டிப் பாராதுத்துப் வழிப்பறையானைப் போல் என் அறிவைப் பிறர் அறிகம் கருவியாக்கினேன். அளவற்ற அறிவின் கூர்மைக்கு எதிரேனும், பொருமைப் படுபவர்களும், ஏதேனாறனிருக்க வேண்டு மாளும் அமைப் பத்தியாக மரத்திக் கொண்டுவிட வேண்டும். என் இது மரத்து சேமமரத்து திரிந்தேன். என் உன் பார்வைமால் மனிதர்களை இயக்கி னேன். தலங்கி ஆனை கின்றவளையிள் என் அறிவு பயன்பட்டது. தளபதியும், கழற்கால மாதனும், என்மேல் அரு ணைப்பாத் தொடங்குகிற சமயத்திலேயே என் உக்கிரனின் விளைவு குன்ற ஆரம் பித்து விட்டது.

"என் கிணற்படுத்தியவந்த தளபதி தப்பியதான். என் தந்திரமாக அடக்க எண்ணிய ஆபத்துதலிகள் தலைவனுக்கு சேர்த்து கொண்டான். என் மறைக்க விரும்பிய பகலதின் மரணத்தையத் தளபதியும், ஆபத்துதலிகள் தலைவனுமே கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு என்மேல் கல்வெறித்து விட்டு ஓடினார்கள். உங்கள் கப்பலில் உங்களுடைய தற்கொலாக பரது வேடத்தில் வந்து தன் திரிரால் இறந்து போன பகலதின் குழ்ச்சிசிறிதும் கொல்லப்பட்டாளுள்ளே தளபதி சிறந்து விட்டான். என் கல்வினை கற்றிற் காலம் வந்ததனால்தான் அவன் மனத்தில் இந்த சினைவு உண்டாயிற்று. இப்போது அவனும் கற்றகாலமாதனார் மூதலியவர்களும் ஒன்று சேர்த்து என்னை அழிக்க முயன்று விட்டயிட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். அதை எதிர்த்துக் குழ்ச்சி செய்வ என் அறிவுக்கு இப்போது ஆற்றலில்லை. கல்வினைப்பாடு அது இறந்து விட்டது. ஒவ்வொருவருடைய அறிவுக்கும் 'ஆகம்' (வளர்ச்சி) 'போகம்' (அறிவு) என இரண்டு சினை உண்டு. எனக்கு இப்போது போகம் சிறிது. என் அறிவு இனிமேல் பயன்படாது. என் மூகத்தை கிரித்து பரப்பதற்கே பயன்படுகிறவர்கள் என சொல்லுக்குக் குறி வைத்துக் கத்தியை ஒலியும், தலைவில் கல்வெறிபவும் குணித்து விட்டார்களென்றால் என் அறிவு அவர்களைத் தடுக்கும் கல்வினைத் துணையை இழந்துவிட்டது என்றுதான் பொருள். அதன் விளைவாக இந்தத் தென்பாண்டி காட்டுக்கே தன்பயல்களை வளர்த்து விட்டேன் நான். பக்திவாக மாறாத காரணத்தால், ஸ்ரீராமரூப பழக்காக இயல்பால், எத்தனை பிரிவினாச் சக்தி களை இங்கே உண்டாக்கிவிட்டது என் அறிவு! தளபதியின் மூர்ட்டு வீரத்தையப்

போலவே, என் மூர்ட்டு அறிவும் எவ்வளவு கெடுதலானதென்பதை இன்று உணர்விறேன். ஆனால் இது காலங் கடந்த உணர்வு. மகாமண்டலேசுவரர் என்ற அத்தப்பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட காலத்திலேயே எனக்கு இந்த உணர்வு இருந்திருந்தால் எவ்வளவோ பயன்பட்டிருக்கும்! ஓழுக்கம், கோமை, அறிவின் அகந்தையற்றதென்ப பக்கு. இவற்றை வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இதுவரை இடைபாற்று மயக்கத்துச் சிலன் கோவினன் என் செய்த அத்தனை வழிபாடும் அறிவின் ஆணவத்தோடு செய்ததால், ஏனென்றால் அந்த வழிபாடுகளில் போது என் மனமுருகிக் கண்ணீர் சிந்தப்படுகின்ற. இன்று செய்த வழிபாடுதான் உண்மை என வழிபாடு. இன்றைக்கு வந்த கண்ணீர்கள் என் அறிவுக் கொழுப்பெல்லாம் கரைத்து விட்டது அப்பா! ஒவ்வொரு தனிமூகதலியும் மனிதனுக்குக் காலங்கடந்து புகழ் வருவதால் தான் விதியின் வெற்றிகள் அதிகமாகி விடுகின்றன. சேந்தா! என் மறுபடியும் ஒரு பிறவி எடுத்தால் அறிவாளியாகப் பிறக்க மாட்டேன். பக்திமாறாகப் பிறப்பேன். பாடியும், அழுதும் தொண்டு செய்தும் என்னை அழித்துக் கொண்டு இன்பம் காண்பேன்." இந்தக் கடைசி வாக்கியத்தைச் சொல்லும்போது இடைபாற்று மயக்கம் கைபினை குரலில் அழுகை குழறிப் பாய்ந்தது. குரல் தழுதழுத்துப் பேசுகத் தடைப்பட்டது. இரண்டு கண்ண்களிலும் கண்ணீர் மூத்துக்கன் உருண்டு வடிந்தன. அதுவரை சிவப்பால் உட்காத்தது கேட்டுக் கொண்டிருந்த சேந்தன் வாய் திறந்தான். "கவாமி! இந்த விஷயமே நாய்கன் உத்தரவு கொடுத்தால் நங்கள் எதிர்கண் அறித்தொழித்து விட என்னு

பிரதம மந்திரி ஸ்வாமிநாதன் 'ரேபுது தீக்ஸ்ஸிதான அகில இந்திய வைத்திய விஞ்ஞானக் கழகத் துக்கு பேரமாதம் 21-ம் தேதி ஹித்யம் செய்தார். அஞ்ஞானக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஆல்பத்தரீயில் ஒரு குழந்தை தாய் பாதம் பிரதமர் ரேபுது மகிழ்வுட்டித் தானும் மகிழ்கிறார்.

வாள் முயற்சியைச் செலுத்தேன். தாய்கள் இப்படி ஊதா நுண்மம் புண்பட்டுப் பேசுவது என்னுயில்கு!" இதைக் கேட்டு அவர் பலமாக வாய்க்கீட்டுச் சிரித்தார். "சேத்தா! நீ என் திபுன் ஊழியன். ஆனால் உன் கைகளின் ஆற்றல் விதியின் ஆற்றலுக்கு முன் மிகச் சிறியவை. என்னுடைய எதிர்த்தரால் என்னைவன் சித்திலுகள் வரப் போகின்றன என்பதை நீ உடனிருந்து காணப் போவதில்லை! அதற்குள் ஒரு மரபெரும் சன்மனத்தை நீ களவிலும் எதிர்பார்த்திராத சன்மனத்தை உனக்குக் கொடுத்து உன்விடம் வாய்ப்புடையதும் உன்நிக் கடிகாத்தீர்த்து உன்னை இயக்குத்து அனுப்பி விடுவேன்" என்று.

"கலாமி! அப்படி யெல்லாம் சோக்லி என் மனத்தைப் புண்படுத்தாதீர்கள். என் திபுமில்லை, உடனுமில்லை. இந்த உடல் உலகத்துக்குச் சேர்த்தம். உலகத்துக்கே உழைத்துச் சாவதற்குக் கடமைப்பட்டது" என்று உருக்கமாகச் சொன்னார் சேத்தன்.

"அதெல்லாமில்லை! நான் வதை உனக்குக் கொடுக்கிறேனே. அதை மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்கிறேனென்று சத்தியம் செய்ந்து கொடு. இந்த நாட்டு மகாசாணிகளும், குமாரபாண்டியர்களும் உடல் நான் இல்லவளவு உன்நிக் கடன் படவில்லை. ஆனால் உனக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறேன் சேத்தா!" அவர் கூறியதைக் கேட்டுச் சேத்தன் தயர்வினான். அவர் சிரித்துக் கொண்டே மெலும் கூறினார். "பார்த்தாயா? எனது உயிர்நிப்பாய் நீயே! உலகத்தில் நீ உடல் நான் சொல்கிறபடி கேட்கமாட்டேனென்றிருப்பே!"

"ஸ்யோ! கலாமி! அந்தக் குற்றத்தை என்மேல் சுமத்தாதீர்கள். நான் கீழ்க்க் கொடுப்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் சொல்கிறபடியே கேட்கிறேன்.

இது சத்தியம். இது சீக்கியம்" என்று கைகூப்பிச் சொன்னார் சேத்தன்.

"செய்கோவிய் குறட்டில் உட்கார்ந்து என்னை வணங்கிக் கொண்டே நீ சொல்லும் இந்த வார்த்தைகள் உறுதியானே? எந்தக் காரணத்துக்காகவும் நீ கொடுத்த சத்தியத்தை மாற்றமாட்டாயே?"

"என்மேல் இன்னும் சத்தேகமா கலாமி!" என்று கூறிய அவன் விளக்காக உட்கூடக் கொண்டு போய் அவன் மூகத்தை உற்றுப் பார்த்தார் அவர். சில விசாரங்கள் அப்படியே பார்த்துக் கொண்டே சீண்டினார். "சேத்தா! உன் சத்தியத்தை எப்போதேன்" என்று நீ மனமாய் குரலில் சொன்னார்.

"என் பார்த்தியம்" என்றான் சேத்தன். "இப்போது கேட்டுக் கொள்! அதிர்ச்சியோ உட்கூடமோ அமையாதே. நான் பட்ட உன்நிக் கடிகாத்தீர்த்துக் கொள்வதற்காக என் பெண் குழல்மொழியை உனக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன்!"

"கலாமி! அப்பாரம்... பன்ன வார்த்தை கூறினீர்கள்? மகா மண்டலேகவரரின் செல்கப் புதல்வி எய்கோ! இந்த அடிமை ஊழியன் எய்கோ! நான் அதற்குத் தகுதி பற்றவன், குருவே... மெலும் தலகன் அருமைக் குமார அல்லும் பதிலும் குமார பாண்டியரின் சீராவிலேயே ஏய்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" என்று அவரின் கொள்கை தெரிந்ததோடு உலகமெல்லாம் அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து பற்றிக்கொண்டான் காராலவன் சேத்தன்.

"அவன் குமாரபாண்டியரின் காதலிப் பதை நான் கூறினேன். ஆயினும் என் விருப்பம் அப்போது சத்தேகமென்றும் என் பதனான். இதை மாற்ற முடியாது. ஏழை திரு!" சிரித்தவாறே கூறினார் அவர். அந்தச் சிரிப்பு - அது ஊழிக்காலத்தின் புண்ணைவா? (கொடும்)

சோக்கைத் தமிழ்

பீண்டியாரி பிடிக்க...

சோக்கியின் சோக்கைத் தமிழ் வழக்கு அதிகமாக உண்டு. 'காலாடி, கில்லாடி, வம்பாடி' முதலிய சோக்கை அடிக்கடி கேட்கலாம். காலாடி என்பது சோம்பேறியைக் குறிக்கும். சோக்கை என்றும் அப்பேர்வழியைக் கிரகிப்பதுண்டு. சோக்கைக்கு அருகேயுள்ள திருவொற்றியூர் காலாடிப்பேட்டை என்ற பகுதி உள்ளது. காலாடிக்கூடும் அங்குக்கும் பெயர்ப் பொருத்தத்தைத் தவிர எய்விதப் பொருத்தமும் இருப்பதாகத் தெரிகவில்லை. காலாடித் தெழில் செய்யும் மக்களே பெரும்பாலும் அப்பேட்டையில் வாழ்ந்துள்ளனர். 'அப்படி, வானும் காலாடிப்பேட்டை என்ற பெயர் அதற்கு எப்படி வந்தது!' என்றும் அது ஒரு விந்தையான செய்தி. சோக்கைத் துரைத்தனத்தில் 'காவெட்' என்ற ஆய்க்கியைப் பற்றி ஆண்டுகள் கவ்வாரப் இருந்தனர். தன் பேரை மிகுமாட்டுவதில் அங்குக்குப் பேராளன். திருவொற்றியூர் புதிதாக ஒரு பேட்டையை உண்டாக்கி 'காவெட் பேட்டை' என்று அதற்குப் பெயர் கொடுத்தான். 'பீண்டியாரி பிடிக்கக் குரவாய் முடித்தது' என்பது போல், 'காவெட் பேட்டை' காலாடிப் பேட்டையாகி விட்டது.

— பேராசிரியர் ஏ. சி. சேதுப் பிள்ளை

காசியில் இருக்கும் புதுமலர்ச்சி
நான் முழுவதும் இருக்க

பாண்ட்ஸ்
ட்ரீம்ப்ளவர் டால்க்

நான் முழுவதும் புதுமலர்ச்சியுடனும்
குளுமையுடனும் இருக்க, உங்களைத் திட்டுப்பின்
பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பயுடச்
உபயோகிப்புகள்!

பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பயுடச்
இப்பதமான பரிமாணமுள்ளது; மற்றும்
விபச்சவைய உதற்கும் தன்மைவுகடவது.
அது உங்களுக்கு நான் முழுவதும்
கீழ்த்திருக்கும் புதுமலர்ச்சியை அளிக்கும்!

செல்பேரா-பாண்ட்ஸ் இன்டர்நேஷனல்
(வருவதற்கெல்லாம் பொதுப்பட உடல், அமைச்சர்கள் இங்குப்பெற்றது)

சொகுசாக உங்கள் தினத்தை
தொடங்குங்கள் ...

“ப்ரேம் குடர்” प्रेमकुटीर

மெர்கிரைண்டு மற்றும்
கான்பொரைண்டு செய்வப்பட்ட
கரட்டன், துணிவதும்,
கிடைத்தென்றன. 38" அகலம்
உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட
விதவிதமான கவர்தனும்
கிடைக்கின்றன.

பாம்பே
டையிங்

அண்டு மானுபுலக்சரிங்
கம்பெனி லிமிடெட்

உயர்ந்தரக பஞ்சிலிசுத்து
தயாரிக்கப்பட்ட “ப்ரேம்-
குடர்” உங்களை நான்முழு
தும் எடுப்பான தோற்றத்து
டன் இருக்கச் செய்கிறது.

தேரக்கெனக் கிண்கு கிழ்ப்பட்டிகள் :

சிமன்லால் உமாஜி அண்டு ஸன்ஸ்

27/29, கணேஷ்வாடி, எம். ஜே. மார்க்கெட், பம்பாய்-2

டெலிபோன் : 22491

தந்தி : 'சிமன்'

M.P.C./CBD/S9-2

தில்லை சங்கீத சபா

துவக்க விழா

சென்ற 10-5-59 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை நிருக்கியில் 'தில்லை சங்கீத சபா' வின் ஆரம்ப வைபவம் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. நிருக்கியே சாரதா பீடாதிபதி. ஐதர்க்கு ஸ்ரீ சங்கரச்சேரிய சுவாமிகளின் மூன்னிலையில் அவர்களுடைய அருணாசிகளோடு மெற்படி சபாவின் ஆரம்ப விழா கருகுறிச்சி நிருக்கிய அருணாசலம் அவர்களின் காதல் வரக் கச்சேரியோடு ஆரம்பமாவியிற்று.

ஆரம்பத்தில் ஸ்ரீ சங்கரச்சேரிய சுவாமிகள் "சாரதாமேலக இலக்கியமேலே (சாரதம் இல்லையேல் கலியாணம்) சங்கீதமானது சாரதத்தையதத்து. அதன் மூலம் சௌக்கியத்துக்கு வழி செய்தது. சங்கீதம், ஆத்மவுக்கு அமைதி அளித்து. மனத்துக்கு மெழிச்சி கூட்டுகிறது. பத்தி இல்லாவிட்டாலும் கூட சங்கீதத்தின் மூலம் கடவுள் விசுவாசம் ஏற்படுகிறது. சங்கீதம் சங்கீதத்துக்கு மக்கள் ஆதரவு காண்டு மெழிப்பேன். எல்லா சமயம் இறைவனின் எல்லாருள் பெறலாம்" என்று கூறிச் சபைக்கு ஆசி கூறினார்கள்.

சென்ற சங்கராசாசாசா சங்கீதப் பேராசிரியர் ஸ்ரீ பி. சரம்பமுத்தி தலைமை வகித்தார். "இந்திய சங்கீதம் இந்தியாவுக்கே உரிய முறையில் சாஸ்திரிய அடிப்படையில் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளது. சப்தஸ்வரங்களை ஈ, சி, க, ம, ப, த, நி இந்திய உபவேந்துக்களிலும், சங்கீதங்களிலும் காணப்படுவதே இந்திய சங்கீதத்தின் தேவதீகத் தன்மையைப் புறப்படுத்துவதாகும்" என்று திரு சரம்பமுத்தி அவர்கள் தமது தலைமை உரையில் கூறினார். சங்கீத ரத்னாசர அக்யார்க்கு ஸ்ரீ சமாதுது அப்பயங்கர் சபாமைத்

துவக்க வைத்தார். அரிபக்குடி அவர்கள் தமது தலைமை உரையில், "சங்கீத சபை திறமையான வகையில் செயல்பட அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். சங்கீதத்தின் தூய்மை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டார். நிருக்கியோடு சேகரதீகன் அவமேலு. புஷ்பா பிரகத்த திகை தீதம் பரபு.னார்கள்.

பின்னர் அரிபக்குடி சமாதுது அப்பயங்கர் அவர்களின் கச்சேரி கூடப்பெற்றது. கூடியிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களையும் அவர் தம் இசை வெள்ளத்தில் தினைக்க வைத்தார். பக்கவாத்தியங்கள் ஸ்ரீ பி. என். நிருக்கிய அவர்கள் வயலிலும், ஸ்ரீ பி. கே. மூர்த்தி அவர்கள் மிருதங்கமும், ஸ்ரீ எம். சாதுராமை அவர்கள் கஞ்சிராவும் வாசித்துச் சிறப்பித்தார்கள்.

அரிபக்குடி அவர்களின் சங்கீத மேதைமைப் பரதாட்டி. ஐதர்க்கு ஸ்ரீ சங்கரச்சேரிய சுவாமிகள் அவருக்கு "சங்கீத சாஸ்திர அப்பயங்கர்" என்ற பட்டம் அளித்து. விசியுயர்த்த பொன்னுடை ஒன்றும், ஸ்ரீ சாரதா அம்பிகையின் நிருவுருவம் அமைத்த தங்க முத்திரை (பதக்கம்) ஒன்றும் வழங்கி அவரைக் கௌரவித்தார்கள்.

கருகுறிச்சி ஸ்ரீ அருணாசலம் அவர்களின் வாசிப்பைப் பெரிதும் பரதாட்டி. காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ ராதகவர மேதை சாதுரத்தினம் பின்னர் அவர்களின் வாரிசாக விளங்கி அநில உலகமும் புகழும்படி, சீரழிவாழ வேண்டுமென்று ஆசிரவியித்து. அவரைத் தமது ஆங்காளை விதவானாக சீயமணம் செய்து கொண்டார்கள். தில்லை சங்கீத சபைவர் கருகுறிச்சி அருணாசலத்துக்காகச் செய்திருந்த தங்கப் பதக்கம் ஒன்றையும் சுவாமிகள் தமது நிருக்கிய கரங்காலமேலே அவருக்கு வழங்கியருளினார்கள்.

கூடமேலக ஸ்ரீ கப்பிரமணிய தேசிகர் அவர்கள் வந்ததிருப்பரையில் கூற, தில்லை சங்கீத சபாவின் ஆரம்ப விழா கீழ்க்கிகள் இவ்வித மிறையேறின்.

வேங்கை மரத்து விநாயகர்

பிள்ளை இருதயநாத்

தீவங்களுக்குப் பெயர் போனது தென்
இடு. அதிலும் ஆவையகன் தீவந்தது
தருகை பாவட்டம். இருவருக்கும்
காணக்கும் இடையே சிக்கல் என்னும்
தலம் இருப்பதை அறிபாதவர்கள் இருக்க
மாட்டார்கள். சிக்கல் என்ற பெயரைக்
கேட்ட மரத்திரத்தவேடு சிங்கர வடி
வேயின் நினைவு தானாக வ. த. சி.
இப்பொழுதோடே அவரோடு அவரது
தனையனரும் சிங்கரக்கு வருகிறார். த.
பிக்குத் திருமணம் கடத்தி வைத்தவர
யிற்றே! அதோடு கடல் கடந்து
சென்று தமது புகழைப் பெருக்கிக்
கொண்டவராயிற்றே!

எல்லாரும் பத்திரடன் வழிபடு
இவர் தப்பே. போனம். துருக்கிதான்
முதலிய கால்களிலும் கடல் கடந்து
சுமத்தர, ஸரவா, பாவி, போக்கியோ,
சாயம், இப்போ சேது, சேது, சூப்பன்,
சுமம், தென் ஆப்பிரிக்கா முதலிய கால
களிலும் அள்ளுபிள்ளும் வழிபடு தெய்வ
மாகக் கா. சியலிக்குள்ளே.

பிள்ளையாரை அச்சில் கார்த்திக் களி
யின்னும் காட்டவில் உதவும் எடுத்து
விற்பனை செய்யாதே ஒரு தாய்க்கு. சலி
பனியுடன் பிள்ளையாரைச் செய்து கண்க
லில் குன்றிமணிகளை வைக்கும் கால்கி
வைக் காண்பதில்லை ஆனதும்.

விநாயக துதிக்கு முடித்துப் பிள்ளையாரை
மணியில் மேல் வைத்துத் தூக்கிப்போய்க்
கடலிலோ, கிணற்றிலோ, குவத்திலோ
அழிப்போது கொடிப் பிள்ளைகள் எல்லோ
ரும் துன்புக்க் கூறு விடுவார்கள். பிள்ளை
யார் இல்லத்தையிட்டுப் பிராணம் செய்
கிறார் என்பது பறையடிக்காமலே தெரு

முறவதும் தெரிந்து
விடும். இவ்வியாகப்
பல உருவங்களில் பல
இடங்களில், பல நாடு
களில் பரவிவுள்ள
பிள்ளையார் "விநாயகர்,
பிள்ளையார், கணபதி,
கணேசர், கணபுரன்,
லம்பேரதரர், சித்தி
தாது, ஏகத்தர், குக
ராதா, தோரப்பர்,
செல்லப் பிள்ளை"
என்று பல காரணப்
பெயர்களில் உலகி
நின்ற பவருக்கும்
இயல்பும் தருகிறார்.
இதில் இயற்கை ஒரு
தனி இயல்புபோலும்
தேவராயன் மலை
யில் வாயும் மலையாளி
யின்ற ஆதிவாசிகள்
முறை வேண்டுமா
யின் கணியால் செல்
யப்பட்ட பிள்ளை

வரை எருக் குப்பைக்குப் புதைத்து
விடுவார்கள். மறை உத்த பிந்தான்
பிள்ளையாரை வெளியில் எடுப்பார்கள்.

இந்தியர்களில் சிலர் தங்கன் இயல்பை
தையும், நிராமத்தையும் காக்கும் தெய்வ
மாக இயரைக் கருதுவார்கள். நிராமத்
தன் உண்டாகும் எல்லாத் தொழில்களுக்
கும் இவர் அப்பதியும், பிள்ளைகள்
இல்லாத இல்லத்திலும் பிள்ளையார்
இயல்பால் இருக்க மாட்டார்.

இயல்பைப் பெருமைகள் வாய்ந்த
கணசாதர், சிக்கல் சிங்கர வடிவேல
னுக்கும் மேலாக நிஷத்திய அநியார்
என்று, தெரியுமா?

சிக்கல் ரயிலே சிங்கரத்திலிருந்து
இரண்டு மைல் தூரத்தில் "சிக்கல் பந்து"
என்ற சின்னத்திடு குக்கிராயம் ஒன்று
இருக்கிறது. சிக்கலின் பாதை வழியே
தான் அல்லுரை அடைய வேண்டும்.
அவசரே ஒரு வேல்கை மரம், அதன்
வேரிலே தாமராத் தொன்றிக் காண
வருபவர்களை வெல்லார் களவு வேல்கைத்
துக்கே இழந்துச் செல்லுது பிள்ளையார்,
"இப்படியும் கடக் குமா?" என்று
மக்களை அதிசயிக்கச் செல்லுது.

எங்கும் கடக்காத நீகத்திலொக
வேங்கை மரத்தின் வேர் எப்படித்தான்
விளங்குது உருவத்தாத் தரித்துக்
கொண்டு வளர்க்கிறோ, தெரியுமா? இ
ஆன்றித்தில் வளர்க்கை இயல்பத்திக
கூக்கும் கட ஈழர்க்கை உண்டாக்கும்
வகையில் ஈழர்க்கத்தான் இங்கே தரிசுவம்
தருகிறார். இவர் மேற்குப் புறமாகப்
பார்த்துக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறார்.
மரத்தைக் கத்திரியம்பெரிய பந்தல் ஒன்று

பேரட்டப்பட்டிருக்கி
றது. அடி மரத்தின்
பருமனை பாகத்தில்
மரத்தோடு மரத்தின்
ஒரு பகுதியாகவே,
விநாயகப்பெருமானது
உருவமார் வளர்த்து
வருகிறது. ஆனால்
பார்ப்பதற்குத் தனிப்
பட்ட விநாயகர். மரத்
தில் தனித்து வளர்த்து
உட்கார்ந்திருப்பது
போலிருக்கிறது.

"மரம் வளரவளரப்
பிள்ளையாரும் வளர்த்து
பருமனுகிறது" என்று
கிராம மக்கள் கூறுகி
ருங்கள். பிள்ளையார்
தூர்த்தி இயற்கை அதிக
விசேஷமாகக் கொண்
டாடப்படுகிறதாம்.
ஏராளமான பந்தர்கள்
வந்து தரிசித்த வண்
னம் இருக்கிறார்கள்.

3வது தேவராயன் விநாயகர்

அறிவிப்பு

தனது மதிப்பிற்குரிய
வாடிக்கையாளர்களுக்கு....

வெங்கடேஷ் வஸ்தராலயரின்
முன்னுள் நிரவாக பங்குதாரரான ஸ்ரீ
வி. கிருஷ்ணன் கீழ்க்காணும் பெயரில்
தாம் சொந்தமாக வியாபாரம் துவக்கி
பிடுப்பதை மகிழ்ச்சியுடனும் பணிவன்
புடனும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண
டெக்ஸ்டைல்ஸ்

2, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை - 1

கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக
மரியாதையுடனும் மிகத் திறமையாகவும்
தனது மதிப்பிற்குரிய வாடிக்கையாளர்
களுக்குச் சேவை செய்து வந்ததைப்
போலவே தொடர்ந்தும் சேவை செய்ய
முடியும் என்ற உத்தரவாதத்தையும்
இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ வி. கிருஷ்ணன்
தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்

சொடிப்பு

1/3த்தம்புது மலையைப் போலப் புதுமையும் பொலியும் கொண்டு விளங்கினான் உஷா. அவளுடைய பேச்சிலும் களையிலும் அடக்கமும் மென்மையும் கிடைத்திருந்தன. அவள் பிசுதுவாகத்தான் பேசினாள். அதைவிடக் கனியோடுதான் பார்த்தான். இளம் தென்மரின் அமைதியைப் போலவே அவளுடைய இதழ்க்கடையில் மென்மையு அரும்பி கொண்டிருந்தது. ஆரிலும் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒவ்வொரு விதத்தில் அவள் விடுவதற்கு முடிவாகப் புதிதாகத் தோன்றினாள்.

கனியைப் பருவத்தில் அவளிடம் காணப்பட்ட பிடிவாதக் குணமும் அடமும் இப்பொழுது எங்கே போய் மறைந்து கொண்டனவோ, தெரியவில்லை. குறும்புத்தனமான பேச்சும் பார்வையும் கூட இப்போது இருக்க இடம் தெரியாமல் பதுங்கியிருந்தன. எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லாத பணியும் உறுதியும் அவளிடம் இருத்திருந்தன. எளிமையும் எதற்கும் கைவாகத் தோன்றும் அவளிடம் காணப்பட்டன. அவள் உதாரணத்தை அடைபிடிப் போய்தான்; வெறுப்பை வெறுத்து ஒதுக்கினாள். எந்தவாறையிலும் அவளை யாராலும் எளிதில் வெல்ல முடியவில்லை. அவள் கல்லூரியில் சேர்ந்த பிறகு ரதோ ஒரு கனவுவகையில் சஞ்சரிப்பவளைப் போல் தோன்றினாள். பெண்களுக்குரிய சிறப்புக்களை வெல்லும் அவள். பெற்றிருந்தாள்.

சொன்னும்பாளுக்கு இதுதான் புரியவில்லை தங்கியுயர்ந்து வளர்ந்துவிட்ட உஷாவை அவளால் அடிப்பாடுவெறுத்துத்தள்ளவும் முடியவில்லை. அன்புசெய்து அணைத்துக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. அவளுக்குத் தன்னுடைய சம்பாதிப்பாண்மையில் விசித்திரமாகத்தான் தோன்றியது. காரணமில்லாததற்கெல்லாம் கடுக்குவென்று அவளுக்குக் கொடும் வந்தது. ஆனால் உஷாவின் களங்கமற்ற மூலத்தைக் கண்டு அடுத்த கணமே அவள் தன் தோழத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டி யிருந்தது. பழக்கத்தினால் உஷாவிடம் தன்னுடைய குணங்களில் சில கலந்திருப்பது கண்டு அவளுக்குப் பெருமையாக இருந்தது. ஆனால் அரை அவளிடம் விசித்திரத்தைப் பார்க்கும்போது அவளுக்குப் பொருமையாகவும் இருந்தது.

அவர்களைப் பார்க்க வரும் ஒவ்வொருவரும் உஷாவைத்தான் ஒருமுறைகூடப் புகழ்ந்தார்கள்; கொண்டாடினார்கள். அவள் பெற்றெடுத்த கத்தரியை ஓப்புக்குத் தான் பாராட்டினார்கள்; கட்டிக் கொடுத்தார்கள். இந்த வேற்றுமை அவளுக்கு என்னுதத் தெரிந்தே யிருந்தது. உண்மையில் உஷாவும் தன்னுடைய உயிர்த்தில் தோன்றியிருக்கக் கூடாதா என்று அவளுக்கு யகங்கம் பிடுங்கித் தின்றது. அப்படி நெரவில்லையோ என்ற துன்பம் அவளை உள்முற காட்டி வந்துகூடது. உஷாவுக்குக் கிடைத்த பெருமைகளில் எல்லாம் அவளும் பங்கு பெற்றவாள். ஆனால் அப்படி கொடுமைப் படுத்துக்கு கடிக்க அவளால் முடியவில்லை. ஓப்புக்கோ, மெய்ப்புக்கோ கத்தரிக்குக் கிடைத்த பெருமைமையத்தான் அவளால் சொக்தமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்தது.

ஆனால் எதெல்லாம் பழகி வந்த பொன்னி உட்பட வாரும் இதை விகம்பமாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதை வயதுக்கு மேல் ஐசையாக அருமையாகப் பிறந்த கத்தரியிடம் பெற்றெடுத்த ஒரு தனியப் பரசம் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் இப்பறையாகிய கருதினார்கள். விதியைக் கிடைத்த உஷாவுட இத்தனாகப் பொருமையோ, அருமையோ சிறிதும் கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய இருந்தத் தனியப் பரசத்தில் பங்கு கொள்ள அவள் எங்க வில்லை. அதற்கெல்லாம் மாறாக அவளுக்குத் கத்தரியிடம் அவாதிபாண அன்புதான் உண்டாயிற்று.

கான் வென்ட்
படிப்பு முடிந்த
போது பரீட்சையில்
முதலாவதாகத்
தேறியதற்காக
உஷாவுக்கு ஒரு
தங்கப் பதக்கம்
கிடைத்தது. சுந்த
ரியை மெல்வரூப்புக்
ருச் சும்மாத்தூக்கிப்

போட்டார்கள். சொர்ணுப்பான் அந்தப் பதக்
கத்தை உடனேயே வாங்கி அழித்து, சுந்தரிக்கு
ஒரு தாயத்துச் செய்து போட்டு விட்டான். அதற்
குப் பிறகுதான் அவளுக்கு வயிற்றில் உண்டான
வேதனை அடங்கியது. அதுவரையில் அவளுக்குடைய
பெரங்கிய மனம் அடங்கவில்லை. ஆனால் தங்கப்
பதக்கத்தின் கதிரைய உஷா அன்றே மறந்தாள்.

உஷா கல்லூரியில் போய்ச் சென்ற பிறகு
ஜிஜி வீட்டுக்குள்ளே ஒரு நாள் அவர்கள் 'போர்டிகோ'
வில் வந்து சின்றது. அழிந்து இறங்கி வந்த
ஜிஜியை உஷா சட்டென்று அடைவாளாம் கண்டு
கொள்ளவில்லை. அப்போத்தான் அவள் ஜிஜி என்று
தெரிந்தது. "யார் ஜிஜி? அடையாளமே தெரி
யாமல் அழகாக வளர்ந்து விட்டாயே! வரம்மா,
ஏது இவ்வளவு தூரம் ஜிஜி!" என்று வர
வேற்றார் உஷா.

"உன்னைத்தான் பார்க்க வந்தேன். காலேஜி
லிருந்து வந்திருக்க மாட்டாயோ என்று
யோசனைதான்!" என்று அவள் பக்கத்தில்
உட்காந்துகொண்டாள் ஜிஜி.

"என்னைப் பார்க்கவா, அல்லது என் தங்கை
சுந்தரியைப் பார்க்கவா?"

"சுந்தரி விஷயமாகத்தான் உன்னைப் பார்க்க!"

உஷாவுக்குச் சற்றுத் திக்'கென்று இருந்தது.

"என்ன விஷயம்! உங்கள் கான்வென்டெல்லாம்
இப்போது எப்படி இருக்கிறது?" என்று சுந்தரி
விரைந்துக் கேட்டாள் உஷா.

"சுத்த மோசம்!" என்றுள் ஜிஜி.

"என்ன ஜிஜி, இப்படிச் சொல்லுறா?"

"வர வர மோசமாகக் கொண்டுதான் வருகிறது.
அதனால் சொல்கிறேன்!"

"அப்படியா?"

"அப்படியேதான்! எங்கே, உன் தங்கை சுந்தரி
இருக்கிறாள், உன்னை!"

"இப்போ வருகிறேன் தாய்; நீ விஷயமாக
விஷயத்தைச் சொல்வோம் ஜிஜி!"

"என்ன இருந்தாலும் உன் தங்கை உன்னைப்
போல் இல்லை, உஷா!"

"ஓ-ஹும் ஆரம்பித்து விட்டாயா இப்படி! அது
சரி; என்ன விஷயம் என்பதைச் சொல்லு!"

"நீ படிப்பில் கெட்டிக்காரியாக இருந்து மெட்ல்
எல்லாம் வாங்கினாய். ஆனால் சுந்தரி, உன்னையிட
வேறுவிதத்தில் கெட்டிக்காரி என்பது தெரியுமா
உனக்கு?"

"அப்படி, என்னுள்...!"

"அதாவது வேறு ஒருவர் எழுதிக்கொண்டு
வந்த பாடத்தைக் தான் எழுதியதாக நச்சரிடம்
காட்டி, உண்மையில் அதை எழுதித் கொண்டு
வந்தவனுக்கு அபராதம் வாங்கிக் கொடுப்பதில்
இந்தக் கெட்டிக்காரத்தனம் உனக்கு ஏது?"

உஷா பரபரப்போடு, "ஜிஜி! நடந்ததைச் சொல்
வோம்! என்னமோ புதிர் போடுகிறாயே!" என்றாள்.

"என் தங்கை லீவிலீன் வீட்டுப் பரடோட்டை எப்படியோ எடுத்து, தன் கோட்டுக்குள் வைத்துக் கொண்டு, அந்தப் பக்கத்தை மட்டும் மடித்து உச்சரிட்டுக் காட்டி, மார்ட்டுமன் வாங்கிக் கொண்டு விட்டான் சுந்தரி. ஆனால் என் தங்கை லீவிலீயோ அபாரதம் வாங்கிக் கொண்டு நிதங்குள்."

"அப்படியா நடத்தது? அப்படியா?" என்று உஷா கத்துமுற்றும் பார்த்துக் கொண்டே கேட்டாள்.

"நான் பொய் சொன்னால் அவன் வந்தான் வேண்டாம்!"

"சரி! என் இதை விசாரித்துக் கண்டுகிடுமேன். இதை எங்கள் அம்மாவிடம் போய் சொல்லிவிட்டு, அவள் சொல்படியும் வகுத்தப்படுகாள்!"

"ஆனால் சுந்தரி தீயபடி எல்லாம் சொல்லுமா?"

"இதோன்னபடி நடத்திடுக்தால் கட்டாயம் உடாதுதான். ஆனால் அதுதான் விசாரித்துக் கண்டுகிடுமேன் என்று சொல்லுகிறேனே!"

இந்தச் சமயத்தில் வாரலில் வண்டி வரும் சத்தம் கேட்கத் தொடங்குவே மற்ருகு புறத்திலிருந்து சொர்ணம்பாளும் வகுபது தெரிக்தது. அவன் திவ்வங்கு ரோய் லீவீ சொன்னபடிதான் யெல்லாம் ஓண்ட விரைமல் கேட்டுக் கொண்டுதான் அடுத்த அதையில் உட்கார்த்திருக்கிறான். அவன் முகத்தில் கோபமும் ஆத்திரமும் பொங்கி வந்ததன். முனக்கும்பொதே பீதர் பொருக்தத் திருடி. அதைத் தன்னுடையதாசல் சொல்லிக் கொள்ளும் தன் மகளின் குணத்தினை எண்ணி அவன் பட்டமோதிரை கொஞ்சஞ்சமல்ல. இந்தக் குணம் திவ்வங்கு எங்கிருந்து வந்தது?

சுந்தரி காரிலிருந்து திறங்கி வந்து துணைத்துமே சொர்ணம்பாள் ரோசத்துடன் அவள் தையைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து அவர்கள் முன் வந்ததி. "இ இவன் தங்கை ரோட்டை எடுத்தது உன்னாடா?" என்று கேட்டான்.

சுந்தரி உன்னமையை மறுக்காமல் தலையை அசைத்தான். சொர்ணம்பாளனுக்கு வந்த கோபத்துக்கு ஓர் அளவில்லை. உஷா தடுத்தும் கேட்காமல் அவன் சுந்தரியின் முதுகில் ஐத்தாது அடிசன் வைத்தான். சுந்தரி துடித்துப் போவது போல் அலுவதைக் கண்டு, "எனக்கு யாதாக இருந்தால் என்ன? லீவுப் சரி, அவளும் சரி. எனக்கு ஒன்றுதான். மற்தவர்களுக்குத்தான்? என்னுள் ஒரு மாடிரி; இவன் என்னுள் வேறு மாடிரி! ஒருத்தி ஓரத்தி; ஒருத்தி தாத்தி! எனக்கு அப்படியில்லை!" என்று சொல்லி விட்டு, சுந்தரியைத் தன்னுள் இழுத்துக் கொண்டு போனாள்.

அதற்குமேல் லீவீக்கு அங்கே சிதல்ப் பிடிக்கவில்லை. "உஷா! உங்க அம்மாவும் உன்னப்போல் இல்லை; அவன் சுந்தரியைப் போலத்தான் இருக்கிறான்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வெகமல் போய்விட்டான்.

லீவியும் மிகவும் அந்நபமானதுதான். உஷா மாடிக்குச் சென்றபொது அடிவாங்கிய சுந்தரி அலுவதைக் கண்டவில்லை; அடித்த சொர்ணம்பாள்நான் அத்திருப்பதில் அழுது கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். "சொம்ப உல்லவன் பிரம் வடிக் கிறுயே. சுந்தரி இப்படி எல்லாம் செய்வான், சொய்மாட்டான் என்பது உனக்குத் தெரியுதா? என்னக் குழந்தைகளுக்கு இதெல்லாம் என்ன தெரியும்?" என்று உஷாவின்மேல் அவன் சீறி விழுத்தான்.

உஷா நுங்கும் பேசவில்லை. காரணம் பாரில்டர் பரபரப்பாக அங்கே வாயில் ஒரு கடித்துடன் வந்து ஓர்ந்ததுதான். அவரைக் கண்டதும், சொர்ணம்பாள் தன் அழகையை மறைத்துக் கொண்டு விட்டான்.

"சொர்ணம்பா! விகம்புரிக்குது கன்னபிரான் வருகிறுளும். இங்கே வந்து சில நாட்கள் தங்கியிருப்பான் போலிருக்கிறது. அவன் வந்ததுமே இங்கே எல்லாரையும் அழைத்து விடுத்து நுங்கு வைக்கப் போகிறுளும். அன் அதைக் உஷாவின் நாட்டியாக் கச்சேரிக்கு ஏற்பாடு செய்ப வேண்டுமாம். முத்தையாவே எழுதியிருக்கிறார்!" என்று, வந்து பக்கக் கடித்தின் காரணத்தினால் அவர் கரவெ வரிகளில் கூறிவிட்டார்.

அப்பொழுது இருத்த ஈன் கிலியில் சொர்ணம்பாளனோ உஷாவோ இத்தருப் பதில் உதவவில்லை; பாரில்டர் மீண்டும் உஷாவைப் பார்த்து. "தெரித்ததா, உஷா? ... உட்டுவனுரை காலத்து நாட்கள் வரவருத்து ஏதாவது மற்ததுபோலிருத்த பாயிற் செய்து வைத்துத் கொள். பேசாமலிருத்து விடாதே!" என்று,

உஷா தலையை அசைத்து விட்டுச் சென்றாள்.

அவள் போன பிறகு சொர்ணம்பாள் தன் உணவகைப் பார்த்து, "ஆமாம்; உங்கன் உத்தேசம் தான் என்ன?" என்று,

பரமசிலம் அவன் முகத்தைப் பார்த்தாமலே, "அதற்கு என்ன எங்கிருய்? முத்தையா ஆசைப்பட்டு எழுதியிருக்கிற்போது என்ன என்ன செய்வச் சொல்லுகிறாய்?" என்று,

இப்பொழுதெல்லாம் உஷா நாட்டியப் பயிற்சினைத் தொடர்ந்து பயிலவில்லை. சொர்ணம்பாளனுக்கு அதில் கவராயல் குறைத்து போனதுதான் அதற்குக் காரணம். மேலும் அவன் கன்னுரிப் படிப்பு அதற்கு ஒருவிதத்தில் தடைபட இருத்தது.

"வாத்திலாச் சார்! உஷாவுக்குப் படிப்புக்கே கேரம் போதவில்லை. அதனும் நாட்டியத்தையே தீதுத்தி விடலாமா என்று போசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், இனிமேல் அவன் கத்துக் கொண்டு எங்கே போய் ஆடப் போகிறான்! ஏதோ கத்துக் கொண்டதை வைத்துக் கொண்டு மறக்காமல் இருத்தால் போதாதா?" என்று உஷா கன்னுரியில் செத்ததுமே

இரேட்

ஸிப் கோ

ஸிப் கோ டிக்ஷனரி

மலிவுப் பதிப்பு மலர்கள்

(இங்கிலீஷ்-இங்கிலீஷ்-தமிழ்)

- 4-ஆம் பதிப்பு: 1500 பக்கங்கள்
- ரூ. 7.25; தபால் மூலம் ரூ. 8.90

- 1. ஸ்ரீ மதரா பத்த விலையம் ரூ. 2.25
- 2. விநோத ரச மந்திரி ரூ. 2.25
- 3. பத்மாவதி சரித்திரம் ரூ. 1.80

ஸிப் கோ, சென்னை-17; தாமோதரம் கம்பனி, ஆப்பா பித்தூர், சென்னை-1; தர்க்கின்பாதம், சென்னை-2, ரயில்வே ஸ்டாஷன்; இளங்குளையாடி கம்பனி, தெப்பக்குளம், திருச்சி-2; C. R. நடராஜன், கோயமுத்தூர்; கவிஞர் பதிப்பகம், சாஜா வீதி, கோயமுத்தூர்; சத்தைய்ய செட்டியார், கோட்டை, சென்னை-1; நடனகந்தரம், புதுமண்டபம், மதுரை; S. M. ஜெகதரம், தாகர்லோலி; மற்றும் அநேக இலக்கம், சிங்கப்பூர் உள்ளட) புத்தகக் கடைகள்.

புத்தக உலகில் பிப் கோ பெரும் புகழ்

தரிசி: அங்குதம்

பேரன்: 108

ஆர்ய வைத்திய பார்மஸி (கோயமுத்தூர்) லிட்.

தலைமை ஆபீஸ்: திருச்சி ரோடு, கோயமுத்தூர்-1

உண்மையான ஆயுர்வேத மருத்துவனுக்கும் சிகிச்சைகளுக்கும் சிறந்த இடம்

விநாயகம்: சென்னை (போன்: 85752), கன்னிக்குட்டை, (போன்: 884), கண்ணனூர் (போன்: 82), வர்ணாசலம் (போன்: 484), பாக்காடு (போன்: 184), கோன்னா (போன்: 41), ஆனந்தூர், கஞ்சிக்காடு, கோயமுத்தூர் (ரயில்வே ஸ்டேஷன் சாலை)

தொழிற்சாலை: கஞ்சிக்காடு (தஞ்சை ரயில்வே)

6

மேல்கிரிஸ்தியன்களும் அனாதைகளும் உள்ள வைத்தியர்கள் கல்லை, கிண்களிலும் அமைத்தார்கள். இருக்கிறார்கள். பிதாயலிதான். பிதாத்தூர் அரும் கருவங்களை பிதாத்தூர் வைத்தியர் பெரிசு கவனித்து, மருத்துவனும், கிண்களும் மருவகங்களும் அருதி, அனாதைகள் படுகின்றன. "மருவகங்கள்" மருவிய விருவடி செல்வகம் வைத்தியர் வரின்மையில் தலைமை ஆபீஸிலும் எர்ணாசுலாம், கோன்னா கிண்களிலும் செல்வங்களுக்கின்றன

தமிழ், மலையாளம், ஆங்கிலம் போலிசைக் கெட்டுவோருக்கு கிம் ஸ்பீடா இலகாவை அனுப்பப்படுகிறது

விவரங்களுக்கு தலைமை ஆபீஸுக்கு எழுதவும்

ஆர்ய வைத்தியன் பி. வி. ராமவாரியார்

பிரதம வைத்தியர் க. மாணேஜிங் எஜன்ட்

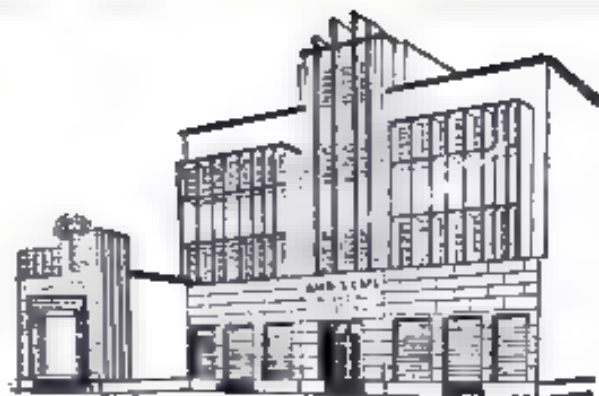
உங்கள் சிறந்த
கொள்கையை

ஒழுங்காக

பய-கொள்கை

உபயோகிப்புகள்

சென்னை
ஜார்ஜ் டவுன்
வட்டாரத்தில்
ஏர் கண்டிஷனிங்
செய்யப்பட்ட

வரவேற்புக் கூடம் ★ சாப்பாட்டு அறைகள் ★ தங்கும் அறைகள்
குளிப்பதற்கான வசதிகள் இணைந்த அறைகள்
மற்றும் எல்லா வகை வசதிகளும் உள்ள முதல்தரமான ஓரே ஹோட்டல்

அம்பீஸ் கபே போர்டிங் & லாட்ஜிங்
(புதுக் கட்டிடத்தில்)
8 & 7, பிராட்வே - - - சென்னை - 1

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமைக் காரியாலயம்: முதல் ஃபிர், சென்னை-1

23 சென்னைக் காரியாலயங்கள் - 113 வெளிநாடுகளைக் காரியாலயங்கள்

கடனும் முன்பண வசதியும்

டெபாசிட்டுகள்

கரண்ட் அக்கௌண்ட்ஸ்
சேவிங்ஸ் பாங்க் அக்கௌண்ட்ஸ்
நிரந்தர டிபாசிட்டுகள்
|| வருட காஷ் சர்டிபிகேட்டுகள்

செக்யூரிட்டிகளை வாங்கியும் விற்கும் தரப்படும்
அங்கிஷ் செலவாணி வியாபாரமும் நடத்தப்படும்

New York Agents: FIRST NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK
London Agents: WESTMINSTER BANK LIMITED

டி. பி. பார்த்தசாரதி, காரியதரிசி

சொர்ணம்பாள் நடன ஆசிரியரைக் கூப் பிட்டுச் சொல்லி விட்டான்.

கட்டுவனுக்கு இதெல்லாம் பெரிய இடங்களில் கிடைக்கும் சகஜமான பாடம் தான். ஆயினும் அவருக்கு இதில் சிறிது வருத்தமோ உண்டாயிற்று. உஷாஸைப் போன்ற மாணவிக்ளுக்குத் திருத்தி எங்கே கிடைக்கப் போகும்? உயிரை விட்டுக் கொண்டு, அசாதத்தா கம்பிக்கை போட்டு அவர்களுக்குக் கற்று வைத்த வித்தகை சொல்லாள் விழைந்த இரைத்த தீரகம் போய்விட்டது. என்ன? அவர் உன்னம் தளர்ந்து போயிற்று. இவ்வளவு பாடுபட்டதெல்லாம் விஜயகாப் போகாத எப்பொழுது மிகவும் போதே அவருக்குத் துக்கம் சொல்லையடைந்தது. அவர்கள் கொடுத்த பணத்துக்காகவா அவர் அந்த தகை அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு அந்த வித்தையைக் கற்றுக் கொடுத்தார்? உஷாவின் மூலமாக அவர் உபாசிக்கும் அந்த அரிவகை மூலமே ஒளி வீசப் போகிறது என்று அவர் களவு கண்டார். இன்று அவருடைய களவு பொடித்து விட்டது. வித்தையின் அருமையையும் பெருமையையும் உணரத் தெரிவாத ஒரிடத்தில் இவ்வளவு தூரத்துக்கு நம் பித்தை வைத்தோமென்று கூட அவர் வருந்தவில்லை. உஷாவைப் போன்ற பெண்ணொருத்தி பிறந்தாளே என்று தான் வருந்தினார். ஆயினும் அவர் மிகவும் சந்தமான் குரலில், "இதுக்கு என்னங்க யோசனை? குழந்தைக்குத் தெரிந்ததை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவோ அபிவிருத்தி செய்துக்கலாமே. இவ்வளவே போதும். அப்படி எதுவும் சந்தேகம்னு வந்தால் என்னதான் எங்கே போதென், தீங்கதான் எங்கே போதீங்க? வண்டியை அனுப்பிச்சா வந்திடலுப் போதென். ஏதோ அதைண்டே உள்ள அபிமானத் துக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தேயோ தவிர, காசு பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டா வந்தென்? ஏம்மா உஷா, சரிதானே காசு சொல்வது? அட, வந்தா, போனா எப்பவும்போல நல்ல குடான திக்குக் கார்ப்பிரை தருவீயோ?" என்று கேட்டு விட்டு அவர் சிரிக்க முயன்றார்.

சொர்ணம்பாளுக்கு அவர் பேச்சின் கருத்துப் புரியவில்லை. அந்தப் பேச்சின் தொழி என்னவோ பிடிக்கவாயில்லை. அதில் ஏதோ ஓர் அம்சம் தங்கியிருக்கா தது போல் அவளுக்குப் பட்டது. ஆனால் உஷாவின் விழிக்கையிலே இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் தேங்கி விளங்கு. உணர்ச்சி வெளிப்பட்டால் கைதேர்த்தவரான சொர்க்குப் பிள்ளை முகத்தை வெறு புறம் நிரப்பிக்கொண்டு விட்டார்.

அவர் போன பிறகுதான் சொர்ணம்பாளுக்கு அவரைக் கொண்டே சுந்தரிக் குச் சொல்லிக் கொடுக்கச் சொல்லாமல் போய் விட்டோமே என்று இருந்தது. மனதில் ஒரு நாள் எவையோ தீவிரத்துக் கொண்டு திடீரென்று சிக்கலில் ஏறி அவர் உஷாவைப் பார்க்க வந்தபோது

"காரை மரத்தில் மோதினது நீர் தானே? காரை ஓட்டி வந்த கரும் நீர் தானே ஸ்பா?"
"ஆமாம்! அவங்களுக் கெல்லாம் கார் ஓட்டத் தெரிவாதுங்க!"

தமாஷ் சபாஷ்!

"பேஷ்! ரீஸ்கூட் கங்குல இருக் கிறதே! அப்போ கமக்குத் தேவ் காய் வரும்படி மிதைய இருக் குன்னு விளக்கிடுமே!"

சொர்ணம்பாள் மறந்து போகாமல் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான்.

கட்டுவனார் சொர்க்குப் பிள்ளை தாயைச் சாயலாகக் கொண்டிருந்த சுத்தநியை ஒரு மூளை பார்த்து விட்டு, "இதுக்குங் களை! அதுக்கென்ன சொல்லி வைச்சாப் போச்சு!" என்று கூறிவிட்டு கிடை பெற்றுச் சென்றார்.

அப்பறம் ஒரு நடனவா, "என் நம்ப உஷாவை விட்டே சொல்லிக் கொடுக்கச் சொல்லாறாங்களை!" என்று தட்டிக் கறித்தார். இன்னொரு நடனவா, "சொரம்பா நாளாகக் கொல்லிக்கிட்டிருக்கீங்க. ஆகட் டுங்க பார்க்கலாம்! கொஞ்சம் போகட் டுமி!" என்றார். பிறகு ஒரு நாள் உஷா வின் வித்தை எந்த மாதிரி இருக்கிறது என்று பாசப்பதற்காகச் சுத்தநியைச் சாக்கிட்டுக் கொண்டு வந்தார். அன்று அவருக்கு உபசாரமெல்லாம் பல்லாக நடத்தது. சொர்க்குப் பிள்ளையும் எத் தனியோ மூவந்து பார்த்தார். கடைசி யில் அவர் களைத்துப் போய், "பாவம், குழந்தையை ஏம்மா போட்டுக் கஷ்டப் படுத்தச் சொல்லீங்க?" என்று காகுக் காசுச் சொல்லி விட்டுப் போனார்.

"இதற்கு என்ன அர்த்தம்?" என்று சொர்ணம்பாள் தன்னையே கேட்டுக்

கொண்டான். என்ன போசித்தும் அதன் பொருள் அவளுக்கு விளங்கவேயில்லை.

ஒரு நாள் உஷா வண்டியில் தம்மைத் தேடி வந்ததும் கட்டுவனுக்குப் பரவசமாகப் போய் விட்டது. "வாம்மா, குழந்தை! ஏது இவ்வளவு தூரம்? எங்கே இந்தப் பக்கம்?" என்று பெற்றோருக்குத் தந்தையைப் போல் மகிழ்ச்சி கொண்டனர். "அண்ணாக்கு வந்திட்டு வந்தேனே, அப்பறம் அம்மா எதுவும் சொன்னாப்போ? குத்தலா எடுத்துக் கிட்டிருப்பாக்களோ?" என்றார்.

"அதெல்லாம் ஒன்றும் பேசவில்லை, ஸார்!" என்றான் உஷா. பிறகு, சிங்கப் பூர் கோமுகவரர் முத்தையாவின் கடிதத்தைப் பற்றிச் சொன்னான்.

"அந்தப் பிள்ளையாண்டான் வந்ததுக் கா கிருந்து கடத்தலுக்களாமோ? அந்த விருத்துக்கப்பறம் உன் டான்ஸ் வைக்கிறாக்களாமோ?"

"ஆமாம்!" என்று அழகாகத் தலையை அசைத்தான் உஷா.

"எங்கே, பேசுடாவிலே 'யாருக்காவிலும் பயமா?' என்று அடிக்கு அபிசயம்

பிடி, பார்க்கலாம்.....என்ன தானம்னு கிணவிருக்குவோ?"

"இருக்கு சார், சாபு!"

"ம்...எங்கே — யாருக்காவிலும் பயமா?"

எடுக்கும் குரலில் கட்டுவனார் அந்தப் பத்தின் முதலடியைப் பாட, கை தாளம் போட, உஷா சிறிதும் தயக்கமின்றி, கேள்வி கேட்பது போல் அபிசயம் பிடித்துக் காட்டினான். கண்ணும் கழுத்தும் இடையும் பிடியும் சொன்னபடி கேட்டன. கட்டுவனார் முகத்தில் மத்தளாசம் தவழ, "ம்...க இல்லை பிள்ளா! சரி, போ குழந்தை, துமாய்ச்சிப்புடுவோம்!" என்று அவளை உற்சாகமுட்டி அனுப்பி வைத்தார். வாசல் வரையில் வந்து வழிபனுப்பிவைத்த ஆசிரியரின் அளவற்ற அன்பை எண்ணி உஷா மனம் செழிந்து போனாள். வண்டியில் செல்வதாகவே அவளுக்குத் தோன்ற வில்லை. வானத்தில் பறப்பது போலவே இருந்தது அவளுக்கு. உஷா முகமலர்ச்சியோடு வந்து இறங்குவதைக் கண்ட சொன்னம்பாள் யாருக்கும் தெரியாமல் கழுத்தை கொடித்துக் கொண்டு உன்னே திரும்பிச் சென்றாள்.

அதிகாரம் (10)

வினா பதிலு

கண்ணபிரான் வருவதற்கு இன்னும் சில தினங்கள் இருந்தன. வீட்டில் அவன் வருவதைப் பற்றியே அடிக்கடி பேச்சாக இருந்தது. இது விஷயமாகப் பரமசிவத்துக்கும் சொன்னம்பாளுக்கும் அடிக்கடி விவாதம் எடுத்துக் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியது. ஆனால் அவர்களிடையே இது குறித்துக் கருத்து வேற்றுமை இருப்பதாகத்தான் உஷா ஊகித்துக் கொண்டாள்.

கண்ணபிரான் கறுப்பா — சிவப்பா என்றே அவளுக்கு கிணவில்கூட. அவன் முத்தையாவின் தம்பி மகன் என்பதும் அவ்வற்ற செல்வத்துக்கு அவளுக்குப்பின் அதிகாரியாகப் போகிறவன் என்பதும் அவளுக்குத் தெரியும். அதற்காக வரப் போகிறவனிடம் அவளுக்குப் பெரு மதிப்பு எதுவும் உண்டாகி விடவில்லை. அவன் தன்னுடைய காட்டியத்தைக் கண்டு சொக்கிப் போகவேண்டும் என்பதும் அவளுக்குடைய கோக்கமல்ல. அவன் கிலக்காலே கலையை நேசித்தான். கற்றுக்கொண்ட வித்தைகளை முதலில் கற்று வைத்தவர் மனம் குளிரும்படி செய்துகாட்ட வேண்டும் என்பதே அவனுடைய ஸ்டம்பமாக இருந்தது. பயிற்சி எடுக்கும்போதெல்லாம் சொக்குப் பிள்ளை 'சபாய்' போட்டு உற்சாகப்படுத்துவார். ஆனால் மேடை என்று ஏறி விட்டால் பிரதான் 'சபாய்' போட வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்ப்பார். ஆகவே, சபையிலிருப்பவர்கள் ரசிக்கும்படி ஆட வேண்டும் என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

ஒவ்வொரு கிடைத்தபோதெல்லாம் அவனுடைய உடலும் உள்ளமும் வெளித்தன. செவ்விய உதடுகள் ஐதில்வரங்களையும் பத வர்ணங்களையும் முணுமுணுத்தன. மேல்விய தெய்வியின் அசைவில் உடல் அவனுடைய மேனியெல்லாம் சிவிர்த்துக் கொடுத்தது. உள்ளத்திலேயே ஒலிக்கும் லய கருதியில் அவனுடைய அங்கமெல்லாம் தோய்ந்திருந்தன. அங்கிகா பாவத்தை அங்கயற் கண்கள் பயின்று வந்தன. ஏதோ ஒரு துடிப்பும் பரபரப்பும் கொண்டு அவன் விளங்கினான். புலனுக்குப் புரியாத, கிண்கிண்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டே விருந்தது. பிரேமநதியின் மோன இயக்கத்தில் அவன் மயங்கிக் கிடந்தான்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமைவா தளவ் அவளுக்குக் கல்லூரி கிடைவாது. வெய்யிலின் கிறக்கத்தில் எல்லாரும் மாடியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் உஷா மட்டும் விசிறியைச் சுற்றிவிட்டுக் கொண்டு கீழே இருந்த அறையில் ஆடிக்களைத்துப் போய் உட்கார்ந்திருந்தான். எண்ணமெல்லாம் கற்பனைகளாகவே இருந்தன. ஏதோ ஒரு சொர்க்கபுரியை மீர் மாணித்து, அதில் அவன் மட்டும் தனியே உலகிக் கொண்டிருந்தான்.

"உஷா!"

அவன் சட்டென்று கிணங்குதாரை விட்டுப் பட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். அங்கே பாபுதான் கின்று கொண்டிருந்தான். அவன் வந்ததோ, கைகளை மணியை அடித்ததோ அவளுக்குத் தெரியவே தெரியாது. அவன் விக்கென்று துள்ளி

செய்த காலத்திற்
செய்திருவின
செய்தியினின்று
விடுபடுங்கள்

Kemp's

கெம்பீஸ்
வேர்க்குரு பவுடர்

— 200 —

★
 1. അനുഭവം എന്നാൽ അനുഭവം
 2. അനുഭവം എന്നാൽ അനുഭവം
 3. അനുഭവം എന്നാൽ അനുഭവം

Kemp & Co Ltd

என்பதால் - சென்னை⁺ - கங்கைத்தா - இடம்பாதி

"Holland of Quality"

ஆபீஸ் மற்றும்
லீட்டிற்கான
ஆல் - ஸ்டீல்
உபகரணங்கள்

புதுப்புன் வேளாறு :
மக்களான தோற்றம்.
வேலை செய்ப செய்கரிய
மானது. ஆபீஸ்களுக்கு
உபயோகமானது.

விடாண்டிப் பிரேசு :

மடக்கும் நூற்கூண் :
அழகானது, தம்பமாக மடக்கி
சுமரலது, மதிரும் உறுதிரானது.

அ.ஸான் & கோ., (பிரைவேட்) லிமிடெட்
மதராஸ் - - - - - பெங்களூர்

மாடாக்கிண்டுடன் : திருவள்ளூர் கோ. சேலம் ஓ தாண்டவராயன் கோ. சேலம் ஓ கோ. சே. குந்தாங்கோடு கோ. குமாரசாமி ஓ கோ. சாலைமேல் மாவட்டம் இரா. கி. கோ. சேலம். திருவள்ளூர் பரிசீலனை கோ. சேலம் ஓ ச. சாலைமேல், அங்கு கோ. சேலம்.

ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

குழந்தைகளின் கால், குறைக்கட்டி, விபாதிகளுக்கு

மாதாந்திர விஜயம்

எமது வாடிக்கையாளர்களின் நலனையும், சௌகரியத்தையும் முன்னிட்டு எமது டாக்டர் சிறக்கண்ட இடங்களில் ஒவ்வொரு மாதமும் குறிப்பிட்ட தேதி களில் விஜயம் செய்கிறார். அப்பொழுது அவரை நேரில் கவந்து ஆலோசிக்கலாம்.

உலோகனை நேரம் 8 காலை 9 முதல் 11 மணி வரை - மாலை 3 முதல் 5 மணி வரை

இடம்	தேதி	விவரம்
தஞ்சாவூர்	17 காலை 8 மாலை	ராஜா சத்திரம் (ராஜா ரெஸ்ட் ஹவுஸ்)
பட்டுக்கோட்டை	18 காலை	விசாரிக்கவும்: மருகன் மெடிகல் ஹால், பட்டுக்கோட்டை டிரக் ஸ்டோர்ஸ்
திருத்தாழைப்பாளி	18 மாலை	டி. வி. சத்திரசேகரம் பிள்ளை மெடிகல் ஷாப்
மன்னார்குடி	19 காலை	மீனா கிளினிக், காந்தி ரோடு
திருவாரூர்	19 மாலை	விசாரிக்கவும்: சுப்பையா மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ், திரு மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ், சனத்தவா டார்மனி
தரகப்பட்டினம்	20 காலை	எஸ். பி. சௌந்திரராஜ பிள்ளை & சன், கெமிஸ்ட்ஸ்
கன்னியம்	20 மாலை	ஜி. எஸ். ராஜன் & ஆர். ஆர். சாமி ஜெனரல் மெர்ச்சண்டைஸ்
மாயவரம் டவுன்	21 காலை & மாலை	ராமகிருஷ்ண வைத்தியசாலை, தெ. 1, கிருஷ்ணராயர் சந்து
சீகாழி	22 காலை	எஸ். நடராஜன், வாய்க்காங்கரைத் தெரு
விருந்தாசலம்	22 மாலை	ஸ்ரீ நடராஜா மெடிகல் ஹால்
சிதம்பரம்	23 காலை & மாலை	ஸ்ரீ நடராஜா டிஸ்பென்சரி, கெமிஸ்ட்ஸ்
கடலூர் என்.டி.	24 காலை & மாலை	கமலா & கோ., கெமிஸ்ட்ஸ், புதுப்பாளையம்
பாண்டிச்சேரி	25 காலை	ஆனந்தா எம்போரியம், குப்பை தெரு
திண்டிவனம்	25 மாலை	விஜயா மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ்
விழுப்புரம்	26 காலை & மாலை	வாசவி வித்யா, கிளை, போர்டுஸ் & ஸ்டாப்திஸ் பாண்டி ரோடு
காஞ்சிபுரம்	28 காலை & மாலை	86, காலைத் தெரு, பெரிய காஞ்சிபுரம்
வேலூர்	29 காலை & மாலை	வி.பி. சிவம் & கோ., கெமிஸ்ட்ஸ், காசிபுரார்
ஜாம்பேட்டூர்	25 காலை 9 to 11 மாலை 4 to 6	கிட்டி கெமிஸ்ட்ஸ், சாக்கி
சாக்யூர்	4 காலை 9 to 11 மாலை 3 to 5	யுனைடெட் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ், கெமிஸ்ட்ஸ் அண்டு டிரக்ஸ்ட்ஸ் என்.டி. எ. 155, ரயில்வே மார்க்கெட்
ஐயப்பூர்	15 காலை 8 to 12 மாலை 3 to 5	மாடர்ன் ஓட்டல் (அய்யங்கலாபாயி & சன்ஸ் எதிரில்), ஆந்தேர்தேவ், போன்: 346
செய்யூர்	16 காலை 8 to 12 மாலை 3 to 5	சி. பி. மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ், சதாந் பதார் - போன்: 118

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்

சென்னை - திருச்சிராப்பள்ளி - கும்பகோணம்

ஆயுளுக்கு தந்தி

".....இந்த உதவியை எனக்கு வேண்டிச் செய்தீர்கள் எனக்கு ஆயுள் உன் எனவும் மறக்க மாட்டேன்!"

— ஒரு சண்டெய்க் கடைக்காரர்

மேகங்கை!

பாட்டர்: எப்ப பார்த்தாலும் உமக்கு தலதொடிமதான். சிலன் தலைபிலே கங்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ! எனக்குத் தெரியாது. உம்ம தலைபிலே கங்கை கிராமம் இருக்கு!

வாழ்கை தம்பாதே!

"மூன்றுக்கு வருவதற்கு மேல் நிலைய எம்மின்டு இருந்தென் னார். அவர் தம்பாது இதைப் போய் விட்டார்! அதனுடைய இப்போ உங்களைத் தான் எம்மின்டு இருக்கென் னார்!"

"ஐயோ! வேண்டாமுங்க, தவறுசெய்து எங்கை உம்பாதே!"

ஒந்து'மை'

"என்ன சங்கமர இருக்கீங்க?"

"ஒரு பெரு வாய்க்கிளை. அது என் ஆயுள் உன் வரையில் உதருக்கும் என் உன் சொல்லி வித்தூர். பருக்கன். இரண்டு வாரா பெருவும் எழுதக்கி; எனக்கும் உடம்பு ஒரு மாதிரி இருக்கு. அதுதான் பயமா இருக்குங்க!"

'தங்க மருத்து'

பாட்டர்: அநீரணம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சிலன் தொஞ்சாங்கைக்கு ஆகாரமே எப்பிடக் கூடாது.

வந்தவர்: அடப் பரவமே! என் தொஞ்சாண ஒரு தொங்கைக்காக உன்னுளிர்தம் இருந்து விட்டு வந்திருக்கிறேன். எங்கிறப் போய்!"

கருணைப் பெருக்கு

ஆதரின் மூழ்கித் தத்தளித்த ஒருவரை மறநெருவர் காப்பாற்றினார்.....அடடா! எப்போப்பட்ட வீரச் செயல். என்ன கருணை! உமக்கு எப்படி இந்தத் தைரியம் வந்தது! என்று எல்லாரும் கேட்டார்கள். காப்பாற்றினவர் சொன்னார்: "எனக்கு மூத்தது குரால் அவர் கடன் தர வேண்டும் என. என் பணத்தை விட்டுவிட எனக்கு மனம் ஆகவில்லை!"

பாட்டோட்டம்!

"என் மகனிடக்கு ஒரு பிடிதும் எனக்கு ஒரு பாட்டோட்டா காக்கிதும் வாய்க்கினேன்."

"பிடி வாய்க்கியது சரி; பாட்டோட்டா காக்கின் ஏதற்கு?"

"என் மகனின் பிடி வாய்க்கிக் ஆரம்பித்தவுடனே பட்ட, பட்ட, பட்ட என்று பாட்டோட்டா காக்கினில் ஏறி வெளியே சென்று விட்டதான்!"

எழுத்து. "என்ன பாபு. ரொம்ப காலாக எங்கே உங்களைக் கண்ணிலேயே பார்க்கிறேன்?" என்று கேட்டான். பிற பருத்தியை அவன் உபசாரமாகத்தான் கேட்டு வைத்தான்.

ஆயினும் அவனுடைய நோற்றதும் குரலுமே அவரை ஏமாற்றி விட்டன. அந்தக் குரலில்தான் எத்தனை தாயம். அவனுடைய நோற்றத்தில்தான் எத்தனை பரவமம்!

பாபு சிரித்துக்கொண்டே, "அடிக்கடி இங்கே வர முடியுமா. அம்மா? ஏதாவது வேலை இருக்க வேண்டாமா?" என்று கேட்டான்.

அதுவகையில் அப்படி ஒரு காரணம் இருந்ததான் அவன் வரவேண்டும் என்பது அவனுக்குத் தென்பாது. அவன் அதை எடுத்துக் காட்டிய போதுதான் அவனுக்குத் தெரிந்தது.

"ஆனால் இப்போது ஏதாவது வேலை உடன்தான் வந்திருக்கிறதா?" என்று கேட்டான் அவன்.

"ஆமாம்; மூன்று ரொக்கி வீடுத் தொன். கீளைவிருக்கிறதா?"

அதையுக்கு ஏதாவது அவன் சொல்லி விடுப்பதாக கீளையில் இங்கு. ஏதோ ரொக்கி விருக்கையாம்; அதை கீளையில் வைத்திருக்கக்கொண்டிருக்கிறபடியாக அவன் என்னாவதின. "மூன்று என்ன ரொக்கி வீடுத்தாய். பாபு?" என்று கேட்டான்.

"புத்தகங்கள்! வாய்க்கி! (கொண்டு போனபோது ரொக்கலிக்கியா?)"

"அதுதான் என்ன கொள்ளல்? கீளை விக்கியோ!"

அவனுக்கு அந்த சம்பவத்தின் கிழத்தி ஒன்று மட்டுமே கீளையில் இருந்தது. அவன் வாய்க்கி உட்கும்மூன் வாய்க்கியது வித்தித். கொள்ளும்கள் அவரை என்னவோ விவரித்ததும், பிறகு உன்னை வந்ததும் மூலத்தைக் கொடியாக வைத்துக் கொண்டு தன்மீடம் பேசாமல் போனதும்தான் இன்று கீளையில் தெரிவிருந்தன. அதைத் தொடர்ந்து பொன்னி வந்ததும் அவன் தாயை அழைத்து வந்ததும் பின்னும் கிழத்தி சம்பவங்களை, அதை கீளைத் போதே அவனுடைய அழகிய முகம் மருகிச் சிலந்தது.

"எங்கள் தொட்டத்துச் சங்கரத்துக்கு ஒருவர் வரவேண்டும் என்று அப்போது என் சொல்லிக்கியா?"

அவனுக்கு என்ன போதித்தும் அப்படி அவன் கேட்டுக் கொண்டதாக கீளையே

இல்லை. "சரி, இருக்கும்; சொல்லி விடுப்பாய்! அதற்கு என்ன?" என்று.

"அதைச் சொல்லத்தான் இப்போது வந்திருக்கிறேன்!"

"ஐயையோ, நானா? உங்கள் தோட்டத் துச் சங்கத்துக்கா? எத்தனாகா? என் அங்கே வந்து என்ன செய்யப் போகிறேன்?" என்று சொல்லும்போதே அவனுடைய சம்மதரின்மை தெளிவாகத் தெளிந்தது. பிறகு அவன் மனம் வகுத்தப் போகிறதே என்று எண்ணியவளாய், "நான் வேண்டுமானால் மூப்பு சொன்ன படி ஏதாவது உங்களைக் கொடுத்து விடுகிறேன். ஆனால் உங்கள் சங்கம் என்னுடைய கடைபிடித்ததா இப்போது?" என்று கேட்டான்.

"வாசகசாலைத் திறப்பு விழாவுக்குத் தான் உங்கள் அழைக்கிறேன். நீதான் முதல் முதலில் புத்தகங்கள் கொடுத்தாய். அதனால் உங்களை அழைக்க வேண்டும் என்பது எவ்வாறு உடைய விருப்பமும்."

"சேசே...அதெல்லாம் என்னால் ஒரு காலம் முடியாது; நான் மாட்டவே மாட்டேன். இதென்ன விளையாட்டாக இருக்கிறதா உனக்கு! வாசகசாலையை நீங்கள் திறந்து வைத்தால் திறந்து கொள்ளாதே! நான் எப்படி அங்கேய் லாம் வரமுடியும்! அம்மா போகச் சொல்லுவது அப்பறம் இருக்கட்டும்; அங்கே வந்து ஒரு வார்த்தை கூட எனக்குப் பேசத் தெரிய வேண்டாம்!"

பாபு அவனுடைய பதற்றத்தைக் கண்டு மெனமமாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"என்ன சிரிக்கிறாய்?"

"நான் எங்கே சிரித்தேன்?"

"மேன்மே என்னையே இப்படிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயே!"

"பார்க்கக்கூடக் கூடாதா, உஷா?"

"பாரேன்...ஏன் பார்க்கக் கூடாது? என்னுடைய பாரேன்!" என்று சொல்லி விட்டு, அவன் கதவின் மகாநிலப் பேரம், திரைபரம்மதத்துக்கொண்டு சீக்கான்.

வெகு சேரம் போதுத்து அவன். "சரி திறப்பு விழாவைப் பற்றி நான் இனிப் பேசவில்லை. ஆனால் சாதாரணமாக ஒரு நான் வந்து பார்க்கக் கூடாதா?" என்று.

"அது வேண்டுமானால் பார்க்கலாம்."

"இன்றைக்கே போகலாமா?"

"இன்றைக்கா?" உஷா பரிசுரமும் பயமும் கலந்த குரலில் பெரிதாகக் கைத்து விட்டு, "எல்ல கதைதான், போ! என்னை ஸல்லாம் எத்தனாக அங்கே உப்பிடுகிறாய்!" என்று கேட்டான்.

"அதற்குக் காரணம் இல்லாமலா இருக்கும்?"

"என்ன காரணம், சொல்வான்..."

பாபு அதுதான் சொன்னது. "அதெல்லாம் இப்போது நான் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டேன். நீ ஒரு நடையை அங்கே வருவாய் மாட்டாயா, அதைச் சொல்லி விடு, போதும்!" என்று கேட்டான்.

உஷா குரலில் சிறிது மாற்றிக்கொண்டு, "அதற்கு உனக்குக் கோபம் வந்துவிடுகிறதே! ஆனால் நீசயம் இன்றைக்கு என்னுடைய படி வரமுடியும்?" என்று.

"மனசிருந்தால் வரவா முடியாது? உஷாவா குப்பனிடம் கேட்டுக்கொண்டு தான் நான் வந்திருக்கிறேன். நீ வருவதாக இருந்தால் அவர் அழைத்துக் கொண்டு வருவார். இது ஏன் உனக்கு உஷா?"

"சரி; பார்க்கிறேன். ஆனால் அதை நீசயமாக எடுத்துக் கொள்ளாதே. இந்த ஓரளவு இல்லாவிட்டால் அடுத்த ஓரளவு எப்படியாவது வந்து விடுகிறேன்!" என்று உறுதியாகச் சொன்னான் உஷா.

"அதெல்லாம் என்ன பேச்சு; இன்று எப்படியும் உன்னை அங்கே எதிர்பார்ப்போம்!" என்று சொல்லிவிட்டுப் பாபு விடுவிடனைத் திறம்பிச்சென்றான். அப்போது மாடிப் படிகில் யாரோ வந்து வரும் காலடியொசை கேட்டது. அவன் பசுவையும் உஷா நீசயத்தையும் பார்த்துக் கொண்டே சொன்னும்பான் மேடு இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தான். (தொடரும்)

நவமணி களிம்பு ஸான்டலக்ஸ் சதை, சரும உபாதிபகன்கு	சித்யலிக மருதிபத்திரிகை அமிர்தவசனி சுவாசகம், சுவாசிகப்பதிகள்	விநாயகநகரம், உதயபுரம் காவ்மீர்-குஸம் என்விஜனரியல் கௌரவையுங்கன்
நட்சன்கு-பல்பாடி மருந்துகள் மருந்துகள் விபரம் வேண்டியவர்களுக்கு		
சத்திமானது யூனிகாசு தேன் இயற்கையானது	சென் சைன்ஸ் யூனிட கன்னன் செ. நகரம், சித. மகாநிலை, காவ்மீர், கோவம்	தஞ்சாவூர் சேவல் செ. நகரம், சித. மகாநிலை, காவ்மீர், கோவம்

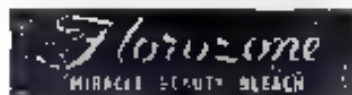
குழந்தைகளுக்கு: காகம், கிதம், பாக்கம், கிசாகம்

புளோரோஸோன்
கருமையான் சரீரத்தை
வெண்மையாக்குகிறது

புளோரோஸோன் உங்கள் கருமத்தை
இதேபோல் வெண்மையாக்கி, ஹகப்
பருக்கள் முதலிய கருமக் கொள்கை
களை ஆரவோ போக்கி, நெனிக்கு
மல 4 ரெபர்ஸ் நெய் ஹாலையும்,
தடித்த அழகையும் அளிக்கும்.
புளோரோஸோன் கேஷன் ஒரு பாட்டில்
விலை ரூ. 4.25 8 1/2 மீட்டர் புளோரோ
சோன் 3 1/2 ஓன் பாட்டில் ரூ. 5.50
வி. பி. சாரிஜ் தனி

கெய்ரினோஸிடமும் தைலிஜி கி. க்
கிசர் இன்ஸ்டிடியூட், த. பெ. 1102
பம்பாய்-1 சிஸாத்திதும் பெருவரும்

Distributors of Madras
R. L. SOWDER & Co., 59, Brindley St., Madras

ஹெடன்ஸா

**மூல
நோய்க்கு**

எங்கும் கிடைக்கும்

பர்மாவுக்கு டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்கள்

சந்திரம் அண்டு கம்பெனி

359, மொகல் தெரு, ரங்கூன்

**சியவனப்
பிராசம்**

நெடுநாள் பட்ட இருமல்
ஆஸ்த்மா, நெஞ்சு வலி இவை
களை நீக்கி உடம்புக்கு பலமும்
புஷ்டியும் அளிக்கும் லேகியம்

*

ஆரிய வைத்திய ஆசிரமம்

குமரன் வீதி - திருப்பூர்

கிளை : செல்வாப்பேட்டை, சேலம்-2 - பிரதான வைத்தியர்; பி. ஜி. வாரியர்

தாங்க நகரம்

அகிலன்

5. தங்கும் இடம் எங்கே?

பெரியார் லாபுக் கிடைத்துச் சென்று போன மல்லிகாஷம் சத்திரமும் தேசே சத்திரத்திற்கும் போய்க் கொஞ்சம் தூரில் தங்குகிறார்கள். மீறது சாம்பாட்டி வேலை வந்தது. கட்டிமும் கடிமது. சேறு போட்டு தொடம்பிவடிவன் தெருக்கி அடித்துக் கொண்டு ஒருவர் மேல்ஒருவர் கிழித்தடித்துக் கொண்டு ஓடினார்கள்.

சத்திரமும் மல்லிகாஷம் அவர்களைப் பார்த்தனர்.

தொண்டுகள், முடிவர்கள், குதுரிகள், ஸாஸ்கர்கள், தோயாளிகள் பசியால் கொவித்தவர்கள், இப்படி எத்தனையோ பேர் அத்தக் கட்டத்தில் இருந்தார்கள்.

இவர்கள் எல்லோரும் ஏரிக்கக்காரர்களாக அங்கே இருந்தார்கள். அவர்களிடையே பிச்சைக்காரக் கோலத்தின் ராஜ குறியைத் தழைத்தனர் இரண்டில் நத்தன்! பாஸம்! அத்தக் குழந்தைகளுக்கும் தாங்கள் விளைபாட்டாகச் செந்த டிரைரி, விளைபாட மரம் போன்ற தென்மேலுதல்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை.

சத்திரத்துக்கு வந்து சென்ற சத்திரமும் மல்லிகாஷம், பிச்சைக்காரக் கட்டத்தொடு இருத்தும் புடைத்துக்

கொண்டு உள்போயோ போக முடியாமல் தவித்தார்கள். கடைசியில் எம்மடிபோ ஒரு லாபுபாக அவர்களுக்கும் சாம்பாட்டி கிடைத்தது. சாம்பாட்டி அது?

கொச்சைக் கொட்டிகள் மரத்தி

சாதங்கள் மீறிதாக இருந்தன. மிளகாய்க் காரம் கண்களில் நீரா வசூலித்தது. ஒரு மீழ்ச் சாதத்தில் ஐந்து கந்தைக்குக் குறைவாக இருந்தது. அப்படியே நத்தும் அத்தச் சாம்பாட்டி இந்த இரண்டு நூறந்தை களுக்கும் போதவில்லை. ராஜ மார்த்த தாண்டன் சாம்பாட்டி அளவை இரண்டி பங்காக உபாத்தி இருந்தாரல்லவா? அம்மடி உபாத்திக்குந்தும் அத்தச் சாம்பாட்டி மிகக் குறைவாகத்தான் இருந்தது. நூறந்தைகளுக்கே பற்றவில்லை யென்றும் அது எம்மடிப் பெரிவவர்களுக்கும் போதும்? எம்மடித்தான் இத்தப் பிச்சைக்காரர்கள் காலத் தள்ளுகிறார்களோ?

சாம்பாட்டி நோமாகி விட்டது. கால்வலி இரண்டு பெருக்கும் பொறுக்க முடியவில்லை. யகல் பொழுதில் அங்கத்த அங்கசல் கிண்பாக இருந்தது. சத்திரத்து நிறுவல் தங்களுடைய ஐயுள் மூட்டையையும் தவிர்த்துமே வைத்துக் கொண்டு பறித்தனர். சற்று நேரத்தில் நல்ல நூக்கம் வந்து விட்டது. அமர்த்து தாங்குகிறார்கள்.

கிசென்றது லாபி கட்டிடி எழுந்தான் சத்திரர். பொழுது சாப்பிட்டு விட்டது. விளக்கு வைக்கும் வேளை. அவனுக்கு அண்ணாள் நினைவு வந்தது. இந்தேரம் அவர்கள் இரண்டு பேரையும் காணாமல் எங்கெல்லாம் தேடுகிறார்களோ! அதிக தாழ்வுக் ஆகி விட்டதே! தெரு விளக்குகள் போட்டு விட்டார்களே! அம்மடியும் அப்பாவுக் என்ன பாடி படுகிறார்களோ!

"மல்லிகா, மல்லிகா" என்று தங்கையை எழும்பினான் சத்திரன். உண்மைத் துடைத்துக் கொண்டே மல்லிகா எழுந்தாள். இந்தத் தேரமும் அவள் அம்மாவையும் அம்மாவையும் பற்றித்தான் சோய்மம் கண்டு கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு உடனே அண்ணாளைக்குப் போக வேண்டுமென்று தோன்றியது. பொழுது இருட்டிப் கொண்டு வந்தவுடன் அவளை பறிபாடு மயம் அவளைக் கள்ளிக் கொண்டது. எழுத்து கற்று முற்றும் பார்த்தாள். கண் கிண்பல் லல தரம் துடைத்துக் கொண்டு பார்த்தாள். பக்கத்தில் வைத்திருந்தது ஐய் மூட்டையாக் காணும்!

ஆமாம்! அவர்களுடைய நலகைதும் உதிர்ப்பும் வைத்துக் கட்டியிருந்த மூட்டையாக் காணும்! மாரிசு திருடிப் கொண்டு போய் விட்டார்கள்! அண்ணாள் உதிர்ப்பும் பறிபோய் விட்டது!

"அண்ணா, நீ பார்த்தாயா மூட்டையைய?" என்று கேட்டான் மல்லிகா.

“இல்லையே!” என்றான் சத்திரன்.
 “ஐயமோ! இனி நாம் என்ன செய்வது? எப்படி உளளே போவது?” என்றான் மல்லிகா.

சத்திரனுக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. பெரிய குழப்பமாக இருந்தது. ஏதோ பயங்கரமான ஆபத்தில் அவன் அகம் பட்டுக் கொண்டதாக உணர்ந்தான். இருந்தாலும் எதிர்ப்பத்தைக் கை விடவில்லை.

“வா போகலாம்; கவலப்படாதே; நான் இருக்கிறேன்” என்று சொல்லி அவனை அழைத்துக் கொண்டு அரண்மனை வாசலை அடைந்தான். அப்போது நள்ளாக இருட்டி விட்டது. வானை பக்கத்துப் பெரிய கிளக்குகள் சத்திரனைப் போல் பிரகாசித்தன.

இந்த இரண்டு ‘பிச்சைக்கார’க் குழந்தைகளைக் கண்டபின் வாசல் பக்கம் துயமாக்கியுள்ள நின்ற காவற்காரன் முகத்தைக் கவித்தான். அவனுக்குத் தமிழ் தெரியாது. அவன் வடக்கத்திப் பேர்வழி; நல்ல முரடன் “ஜாவோ!” என்று கோபமாக உறுமினான்.

“நாங்கள் ராஜா ராஜமார்த்தாண்டவரின் குழந்தைகள்; எங்களை உளளே விடு” என்றான் சத்திரன்.

அவனுக்குச் சத்திரன் பெரியது விளக்கவில்லை. தள்ளியும் வலிந்து மேலம் ஒரு ஏழைச் சிறுவனைக் காண அவனுக்கும் பிரமாதமான வெறி வந்து விட்டது. தாறுமாறாக உளறினான்; துயமாக்கி முன்கைய நீட்டிப் படிமறுத்தினான். அதில் நீட்டிக் கொண்டிருந்த கத்தியால் சத்திரனைக் குத்தி விடுவான் போல் இருந்தது. மல்லிகா, ‘வீல்’ என்று கத்திக் கொண்டு, “வா, அன்றாட! இங்கே நிர்ஹேய வேண்டாம். நாம் எங்கேயாவது போவோம்!” என்று சத்திரன் கையைப் பிடித்துப் பரபர வென்று இடித்துக் கொண்டு போனான். அவரந்த அழுத கையை அடக்க முடியவில்லை. கோவென்று கத்தி விட்டான். அவர்களுடைய சொந்த வீட்டுக்குள்ளேயே அவர்களால் போக முடியவில்லை. மேலே போதும் ஆடம்பரமான துணி இல்லாததால் அவர்கள் அங்கே நடுத்தெருவில் தின்றார்கள்.

பசி, களைப்பு, மயக்கம், மயம் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டது. மல்லிகாளை வெறுமனாகத் தன் தோள் மீது சாய்த்துக்கொண்டு சத்திரன் திரும்பவும் சத்திரத்துக்கு அழைத்தும் போனான். அங்கு பகலில் மாத்திரம்தான் எப்பாடி. இரவில் ஏன்றும் விடையாது. இருந்தாலும் பரீய்ப்பதற்காகவாவது இடம் கிடைக்காதா என்று சொன்னான்.

ஆனால் அந்த நேரத்தில் அங்கு ஒருவரையும் காணவில்லை. சத்திரத்துக் காவல்காரன் மட்டும் இருந்தான். “யாரது இங்கே வருகிறது? போக்கன். இங்கே ராத்திரி

யில் யாரும் படுக்கக் கூடாது. விளக்கு வைத்த பிறகு இங்கே உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? போக்கன்!” என்று கத்தினான்.

வேறு யாழ்? எங்கே போவது? இரவு நேரத்தை அந்த இடத்தில் கூழிப்பது! யாசரவாலது கேட்டு மென்றாலும் ஒரு வரும் தென்படவில்லை.

மேலே வானம் கருகும் என்று இருக்கிற கொண்டு வந்தது. காற்று வீர வீர என்று சீறிக் கொண்டு சுழன்று கழன்று விசியது. மின்னல் கண்களைப் பறித்தது.

வானம் ‘கட புடா திடு புழம்’ என்று சத்தம் போட்டுக் கொண்டு இடிமுழங்கியது. மழை ‘சோ’ என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டு திடீரென்று மேகத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு கொட்டியது.

மழை பென்றால் மழை! மின்னலென்றால் மின்னல்! இடியென்றால் இடி; காந்திரென்றால் ஒரே மேகக் காற்று! அப்பாடா! பிச்சைக்காரர்கள் வேஷத்தில் வந்து, இப்போது பிச்சைக்காரர்களாகவே ஆகி விட்ட ராஜாவின குழந்தைகள் அந்தமழையில் தெய்வமாக நின்றது விட்டார்கள்.

‘எங்கே போய்த் தத்துவது?’ என்று கேள்வி மல்லிகாவின மனத்தில் எழுந்தவுடன் அவள் ‘கோ’ வென்று வாய்விட்டுக் கத்தி அழுதாள். (தொடரும்)

முடிவுமா ?

இந்தக் கடிதார்த்தம் ரூப வட்டத்தை ஆறு பாகமாகக் கிடைக்கும். ஒரு பாகத்தில் இரண்டு இலக்கம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பாகத்

தின் கூட்டுத் தொகையும் சமமாக இருக்க வேண்டும். முயன்று பாருங்கள். விடை அடுத்த இதழில்.

ஞானநிருஷ்டி

★ ஒரு துண்டுக் காகிதத்தில் ஐம்பதுக்குள் ஏதாவது ஒரு வக்கத்தை எழுதி மடித்து அந்த உங்கள் கண்பனிம கொடுங்கள். அதைப் பிரித்துப் பார்க்கக் கூடாது என்று சொல்லுங்கள். இனி அவனை வேறு ஒரு காகிதத்தில் ஐம்பதிலிருந்து தூறுக்குள் ஏதாவது ஒரு எண்ணை எழுதச் சொல்லுங்கள். அதை கீழ்க்க பார்க்க வேண்டாம்.

கீழ்க்க காகிதத்தில் எழுதிய எண்ணை 30-லிருந்து கழித்து வரும் விடைகளைச் சொல்லி அந்த அவன் எழுதியுள்ள எண்ணேடு சேர்த்துக் கூட்டச் சொல்லுங்கள். கூட்டி வந்த வக்கத்தில் இடப்பக்கமுள்ள முதல் எண்ணை மீதமுள்ள வக்கத்தோடு கூட்டச் சொல்லுங்கள். கூட்டி வந்த தொகையை முதலில் அவன் எழுதிய எண்ணிலிருந்து கழிக்கச் சொல்லுங்கள். இப்போது உங்கள் கண்பனிப் பார்த்து "உனக்கு வந்துள்ள விடை என்ன சொல்லப்படுமா?" என்று கேளுங்கள். அவன் உங்களால் அதைச் சொல்ல முடியாதென்ற கணப்போது "எங்கே சொல் பார்க்கலாம்" என்று பான். "சொல்லுவது கூட இல்லைப்போ, நீ போடப் போகும் கணக்குக்கு என்ன விடை வருமென்பதை என் மூன் கூட்டியோ என் ஞானநிருஷ்டியால் அறிந்து நான் கொடுத்த அந்தக் காகிதத்தில் எழுதித் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பிரித்துப் பார்" என்று சொல்லுங்கள். கீழ்க்க முதலில் மடித்துக் கொடுத்த காகிதத்தில் அவன் போட்ட கணக்கின் விடை இருக்கக் கண்டு அப்படியே அவன் அசத்து போய் விடுவான். — கௌகின்.

★ என் மனைகள் போங்கி வழிவதி னால் உருதி வரும் போருள் சாம்பலா ரும் கூடலவா? அந்தக் சாம்பலின் குடு குளீவதற்கு தாது வருஷங்கள் ஆகுமாம்.

★ உலகிலேயே மிகமிக உயர்ந்த காடு எது தெரியுமா? திபேத்து தான். கடல் மட்டத்திற்கு 16,000 அடிக்கு மேல் உலகின் உயர்ந்த மலை மடிகளால் சூழப்பட்டுள்ள காடு இது. இந்த காடாகிய வுகத்தில் கூட இந்தக் காட்டுக்குச் செல்லக் கூடப் பாதைகள் இடையாது. உவ்வ ஒன்றிரண்டு பாதைகளும் மோசமானவை. திபேத்துக்கு அடுத்த மதானத்தை வடிப்பது பெரிசியா என்ற காடு. இது கடல் மட்டத்துக்கு 12,500 அடிக்கு மேலுள்ளது.

★ தக்காளிப் பழம் என்றால் உனக்கு ரொம்பப் பிடிக்குமே. இல்லையா? ஒரு தக்காளிச் செடிதான் வளரும் காலத்தில் பூயிலிருந்து எத்தனை கைர எடுத்துக் கொள்விறது என்று தெரியுமா? 30 காலன் தண்ணீரை அது உறிஞ்சிக் குடிக்கிறது.

★ கடலின் ஆழம் எவ்வளவு என்று தெரியுமா? கீழ் மட்டத்திலிருந்து 8½ மைலுக்கும் அதிகமான ஆழம் இருப்பதாகக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். பிப்பைபன் திவுகளை அடுத்துத்தான் இத்தகைய அதிக ஆழமுள்ள இடங்கள் இருக்கின்றன.

★ கரையின் மிக விடைய மதிப்புகள் எது. இதன் ஒவ்வொரு பாகமும் பயன்படுகிறது. இதன் அருப் பக்கமாகச் சேருக்காரர்கள் சிறந்த

ஆகாரமாக விரும்பிச் சாப்பிடுகிறார்கள். இதன் பற்கள் கடைச் செப்பல்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. இதன் குடலும்கொழுப்புத்தான் கரக்கு 'ஷார்க்லிவர் ஆயில்' என்ற எண்ணெயைக் கொடுக்கின்றன. இதன் எலும்புகளிலிருந்து கால் கடைகளுக்கும் பற்கைகளுக்கும் உணவு தயாரிக்கிறார்கள். இதன் தலையிலிருந்து பல ச தயாரிக்கிறார்கள். உடலின் மேல் பாகமும் வயிறும் 'ஷார்க் ஸ்கின்' என்ற உயர்ந்த தேவையாகிறது.

எக்லா

தென் கிந்தியா விரும்பும் டால்க்!
தெம்பூட்ட, மணமளிக்க தனிப்பட்ட தயாரிப்பு

இந்த பாத நாட்டியக்காரியைப் போல், நீங்களும் தென்னாட்டின் அதி உய்ணா நிகையிலும்கூட குளுமையும் இதழும் பெறலாம்... மனோரமிய மணம் பெற்ற எக்லா டால்க் உபயோகித்தால், குளுமை யான துண்ணிய கைத்தத்திற்கு இந்த ஒப்புவற்ற டால்க்கை அடிக்கடி தாராளமாக உபயோகியுங்கள்

மெல்லிய எக்லா ஒரு
கட்சிய முடிப்பது
ஒம் கூட

கால்கேட்
எக்லா
டால்க் பவுடர்

REJDA

அழகு மிகுந்த நீண்ட
அடர்ந்த கூந்தலுக்கு

பாமாலிவ்

வெம்பூட்ட கோகோட் தேன் ஆயில்

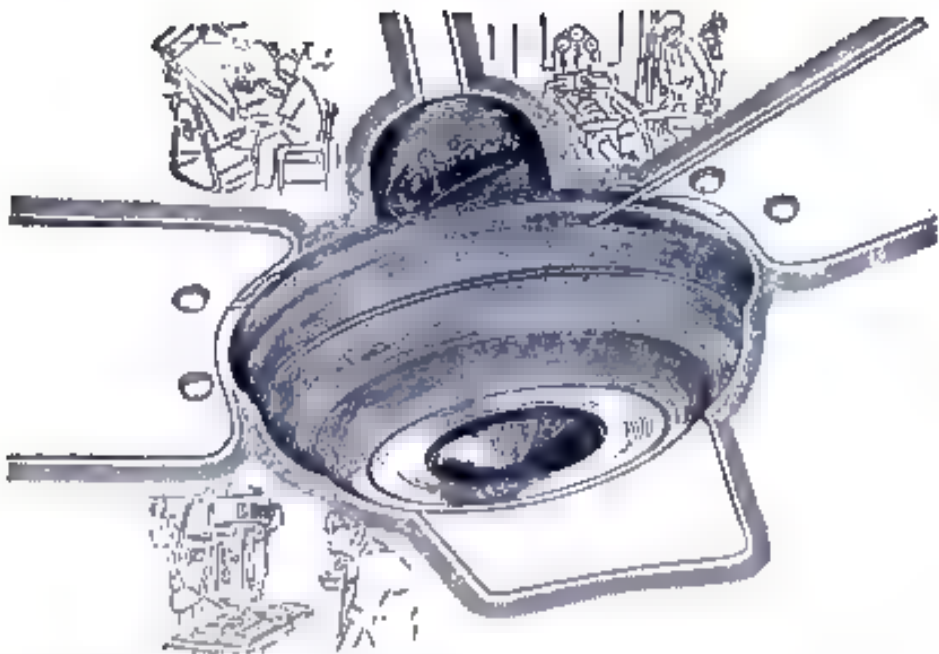
குரும்பம் முழுவதற்கும்
யிகக் உகந்தது!

பெரிய எகாணம் அளவு புட்டியிலுல்
பணம் மிச்சமாகிறது! மூன்று வித
விதமான வாசனைகளில் கிடைக்கும்:
லவண்டர், மல்லிகை, ரோஜா.

REJDA'S 764

விசிறிகள் அமைப்பில் மேன்மையான நூதன ரிகை

ஒருவர் எதிர்பார்க்கும் கைம், சேவை, சீண்டகால் உழைப்பு ஆகிய குணங்கள் ஒருங்கே திரண்டு விற்கும் விசிறி இந்நோ இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக ஏராளமான ரிதிகளைச் செலவிட்டு இன்னிடியரிங் கம்பென் நூதன முறைகளைத் திரட்டியதன் பலனாக பல நூதன விசேஷ அம்சங்கள் கொண்ட ஓரியன்ட் விசிறி தொழில் நுட்பவத்துவத்துடன் விளங்குகிறது.

அதன் பிரஷர் டை கான்ட், முழு டை கான்ட் கேஸிங், கடின ரோடர், சென்ட்ரல்ஸ் கிரவுண்ட் லாப்ட், ஸ்டோல் எஞ்ஜெல் பெயின்ட் ஆகியவைகளே இந்த விசிறியின் பெச்சத்தக்க சேவைக்கும் நிகரற்ற வேலைத்திறனுக்கும் காரணங்களாகும்.

ஓரியன்ட் தொழில் நுட்பவர்களான டெக்னிலியன்கள் அவர்களுக்குப் பக்க பலமாக விற்கும் நவீன டிஸைனரஸ், சேவ் இம்ஜினியர்கள் மற்றுமுள்ள தனித்திறப் பாணிகள் எல்லாகும் சேர்ந்து உற்பத்தி செய்யும் விசிறியானது நம் நாடு முழுவதிலும் வெளிநாடுகளிலும் உபயோகிப்பாளர்களின் கண்டிப்பான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றது.

ஓரியன்ட் விசிறி-

தேற்றத்திலும் சேவையிலும் பல வகுப்புகள் முன்னதாக விற்கிறது.

ஓரியன்ட் ஜெனரல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்,
5 கோர்ட் பி ரோட், கல்கத்தா-11

இலக, கார, சத்திரத்துக்கு, எத்து பூது விட்டபொழுது காட்டினது

[illegible][illegible][illegible]

சென்னை

[illegible][illegible]

மருத்துவமனையில், சமூகத்திற்கு செயல்படுவதற்கு முடியாத நிலை, இதுமட்டுமல்லாமல், மருத்துவமனையில் பிணைப்பு - நேரம் 1994 மார்ச் இரண்டாம் நாள்.

சிறந்தவர்களைத் தேர்வாகத் தடவிக் கொண்டு சிவபூசை முடிவடையுமாறு செய்து, பின்னர் கயங்கோட்டை வரிக் கொண்டு விட்டான்.

தங்கம் சங்கீர் இரத்தியோவா ஸபிற்றுக்குத் தத்தி
ரத்தியுச் சோறு ஸபிர் லோ தத்தது. அது மத்தியோவா
யோவா மனத்துக்குக் காணச் சோறு லோ தத்தது.

“கவரைய ஆரபித்து ஈரப்பீடமாய்,
இப்போது எங்கே இருந்து எங்கே போதல்?”

“பண்டாரத்துக்கு ஊரேது. பேரேது போக
கிடமேது? சோறு கண்டாய் சொர்க்கம். ஒரு
கவரை சோறு இங்கே தெரம் கிடைக்கா இது
தான் போக்கிடம். அதை இதைச் செஞ்சி
கிட்டுக் கிடந்துடுவான்.”

தவசிப் பிள்ளைக்கு ஒரே போச்சு. ஆனால்
பார்த்தாய் கனமதுவதி மாதிரி இருக்
கிறான். எந்த வேலை வைத்தாலும் தாங்க
வான்? கவரைய பாத்திரம் விளக்குகிற காத்
தாரை இருந்தேன் போதாது “தயவுசெய்து”
நான் உபயோகம், மிகை பதம் இதை
சோறு கிடைக்கிறதே — அது போதாதாம்!
திரை அடித்துக் கொண்டிருக்க! சோறு
கொடுத்தால் துழைக்கிறாய் என்று சொன்
னாற்படி கொடுத்தால் கடுங்கிப்போக என்கிறான்.
சோறு குடித்துக் கொடுத்தால், இவ்வளவு
தாவிடு, என்னை? இவன் கும்பிட்டுக் கா
மல் புதிதில் சிப்பாய்? கவர தாங்கியால்
வந்திருக்கிறான்! ஒரு கவரை சோறு கவர!
இன்று ருபாய் மிச்சம்!

மறுநாள் காத்தால் கிட்டு முன்னதில்
பிள்ளை கிழிக்குப்பாடு விட்டது. கிங்கல்
கட்டிக்கு அந்தப் பதவி அளிக்கப்பட்டதென்ற
விஷயம் தெரியவே தெரியாது. சேர்த்துக்
கொடுத்த திரை கள் கவரால் அங்கே வேண்
டாம்! ஒரு மணி நேரம் பாத்திரம் தேய்த்தால்
பண்டம் கருவிக் கொடுத்தால் புண்ணியம்!
தாங்குகிறாய் உழவார்க்குண்டை வைத்திருக்க
கிறாய்? பெரிய அறிஞர்ப்படம் அடித்துவிட்ட
தாம் கிங்கல் கட்டிக்கு அதிக மிடிக்கி, தவசிப்
பிள்ளையும் தனக்கு அடிக்கடம் அடிக்க
தென்று திணுத்துக் கொண்டான்.

வந்த புதிதில் எல்லாப் பேரும் இருந்தனர்.
ஒரு கவரை கிடை. ஆகையே இரண்டு வேலை
யும் ஏற்று தாங்கு கவரம் உடைத்து
விட்டால் மணம் துள்ளுதாய் பாத்திரங்கள்
கார்ப்பிரகத் தேய்க்கப் பெற்றுப் பண்ணியாக
இருந்தனர். அதனால் தாங்கிக் கொண்டுரை.
மனிதன் என்மான் தாக்கிலே நாளாக தன்
ஆள் கிடைப்பது ஒரு கவரப்படிதான். “சத்தி
ரத்த வேலைக்குத் தான் புண்ணியம்! காத்தான்
என்மான் தாக்கும் கவிக்காரன்களையாம்!”
என்று தூட்டி அடித்துக் கொண்டிருக்கான்!
அப்பாடா என்றிருந்தது தவசிப் பிள்ளைக்கு.
நினை எப்பிட்டுவிட்டே சத்திக்குத் தென்பா
யில் கிங்கல் கட்டி படித்துக் கொண்டேபோது
ஆயாள் என்று சொல்லிக் கொண்டே. குரல்
வாகப் படுத்துக் கொண்டான்.

அந்தாடு விஷயம் போய்விட்டதில்லை. சத்தி
ரத்தில் வந்து போகிறவர்கள் கிங்கல் கட்டி
கைப் பாராட்டாமல் போவதில்லை.

“தங்க ஆறு! பதிமான்! தான் தவருமல்,
மணி பிசகாரம் நிறுத்துகின்ற பக்கை
தேய்த்துத் துணி தளவத்து விட்டுப் பட்டை
பாயத் திருநீரிடக் கொண்டு பிடிக்கே
தூய்மைப் பார்த்துத் தவருமல் சாய் செல்
விற்பே. அது ஒன்றை போதல்! இத்தமாதிரி
ஆனால் பார்த்தே அதே ஆரவரமாதிரிக்”
என்று கிங்கல் கட்டி கவரம்.

ஆனால் இத்தக் கிரிவகளை கிங்கல் கட்டி
கவரப்படிப் படுத்துவதில்லை. அதற்குரியல்
படிப்படிக்கிப்பு என்று கிங்கல் கட்டி கொத்த

வேதமும் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஒருகால்
கிங்கல் கட்டி கவரம் என்று சொன்னால் இருக்காது
கவரப்படி என்று பட்டும் பேச்சு தருகிற
புத்தகமான். அதை நம்பினாலு இங்கிலா
என்று கேட்டால் அவனுக்கே சொல்லத் தெரி
வாது. கிங்கல் கட்டி கவரம் கவரப்படி
பண்டாரமாவபோது கவர அறிவு ஒன்றை
வும் கவரப்படித்துக் கொள்ளவில்லை. கிங்கல்
கட்டி கவரத்தில் கட்டி கவரத்தில் மட்டும்
கொண்டு செல்லுவதாய் கவரப்படி கவர
கவரம் சொன்னிக் கொடுத்த விட்டுப் படிப்பி
வும் பாதம் கவரம் இருந்தமட்டும் கவர
பக்கை. பிடிக்கே போ கவரப்படி. அன்று
முதல் கொண்படி செல்லுவதற்கு வந்த
தானே புதிதத் தன் கிரிவகையுமல் மணத்
தவர்ப் பிண்டம் கவரப்படி என்று அவருக்குத்
தோன்றவில்லை. இரண்டு மூன்று மணி
தேர் காண்போனபடி என்று கவரப்படி கவர
படிவா சத்திரத்துக்கு வந்து போகிறவர்க்
கவரப்படிவா இரண்டிலு தாவலு கொடுத்
தால், அதை மறுப்பதில்லை. மறுக்கவேண்டும்
என்று தோன்றவில்லை. அதற்கு மாறாகக்
கவரத்தெய்வமாக இருந்தால் கவரப்படிப் படித்
வாசலக் கொடுக்கல் என்று கேட்டு வாக்வித்
கொண்டு கவரப்படி இருப்பில் கொடுக்கிக்
கொண்டுவான்.

இந்த எட்டு ஒன்பது மாதங்களாகுதல் புது
விசைத்தமாத தேவ ஆரம்பித்து விட்டது.
கிங்கல் கட்டியில் பெரிதில் எல்லாத் கவரப்படி
மிகில், தவசிப் பிள்ளையோ பெரிய போவதிரி
தானாக ஆக கிங்கல் கட்டியில் கவரப்படி ஒரு
கவரம் இருந்து வளரம் கவரப்படி ஆரம்பித்
து. தெரன் கவரப்படி கவரப்படி கவரப்படி
கவரப்படி சத்திரத்துக்கு வந்தவர்கள் அறிமுகம்
கொண்டு விட்டார்கள். போல் இருக்கிறது
என்று திணுத்துக் கொண்டார்கள்.

கவரப்படி ஆப்பிரகாம் இங்கிலா என்னதும்
அவர்க் கவரப்படி கவரப்படி இரண்டொரு
தான் பக்கை வந்ததுக் கொண்டிருந்தான்.
புண்ணியம் தவரம் பக்கை விருத்தியுள்!
ஒரு கவரம் குறைத்து போனால் கவரப்படி
பாதம் என்ற ஒருதான் இரண்டு தான் திணுத்
துக் கொண்டான். மறுக்கவில்லை. மறுக்கவது
இதன் மருக சத்திரத்துக் கவரப்படி கவரப்படி
பிறகு கவரப்படி, கவரப்படி. மருக்கவா
புத்திர மருக பக்கையிட்டால் கவரப்படி
அங்கல் போல் சாப்பிடுவதென்ற கவரப்படி
படித்திக் கொண்டான். கொல்லத் தன்மனி
கவரப்படிவாகக் கவரப்படிப்பட்டால் கவரப்படி
போல் கவரப்படிவாக பார்த்துவிட்டு வந்த
தான்! அங்கல் கவரப்படி இரண்டொரு ஒன்று
கவரப்படி.

கிங்கல் கட்டிக்குக் கவரப்படிவது என்று
தெரிக்கவந்ததால் தவசிப் பிள்ளை தேய்
பிறை மருக கவரப்படி புத்திக் கவரப்படி
தான். சத்திரத்தில் பண்டாரத்துக்கு விந்தா
கவரப்படிவான்! கவரப்படி புண்ணிய காரியத்தில்
அப்படி கிங்கல் கட்டி இருக்கும் என்று
கவரப்படி கவரப்படி கிங்கல் கட்டி கவரப்படி
கவரப்படி என்று ஒருதான் கவரப்படி விருவான்.
“கவரப்படிவாக கவரப்படி கவரப்படி கவரப்படி
சாப்பிட்டு. கவரப்படி!” என்று கவரப்படி
கவரப்படி தவசிப் பிள்ளை.

எச்சரிக்கை !

ஒரு பார்சல் ஒருவருக்கு வந்தது. பெற்றுக்கொண்டவர், "யாரோ நமக்குச் சாமான் அனுப்பி இருக்கிறார்" என்று பார்சலை ஐயத்துடன் திறந்து பார்த்துத் திணைத்தது. போனார். அதில் ஒரு பழைய ஓட்டை டப்பாதான் இருந்தது. அதனுடன் ஒரு கடிதமும் இருந்தது. அத் கடிதத்தில் எழுதுப்பட்டிருந்தது இது தான் : "இந்தமாதிரி ஓட்டை டப்பாக்கள் உங்களுக்கு உபயோகம் இல்லாவிட்டால் என் தோட்டத்தில் விட்டுவிட்டு விடுங்கள். இவ்வகையான எச்சரிக்கைகள் இவ்வகையில் அச்சுறுத்திவரும். இவ்வகையில் அச்சுறுத்திவரும். இவ்வகையில் அச்சுறுத்திவரும்."

அனந்தராமன், எம். பி. டி. என். பி. டி.

12. முக்கியப் படிப்பினைக்குத் தீர்மானம்.

..

“அதாவதல்லா சிவன்ச் செயலுக்குப் பெரிய

அப்பா, பயன் மாபெரியதேன்" என்று
இருப்பிவிட்டான்.

கருத்துப்போக்கு இன்மையால் ஏதோ சிவலகா.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்: இப்பொழுது நான் சொல்லுவது - அங்குள்ள அந்தஸ்து மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தைப் பிரயோகித்து,

12. 'മതം' അർത്ഥം: 'മതം' എന്ന പദം 'മതം' എന്നർത്ഥം വരുന്ന 'മ' എന്ന അക്ഷരം 'ത' എന്ന അക്ഷരത്തോടുകൂടി ചേർന്നുണ്ടാകുന്നു.

Journal of Management Education 36(7) 809-824

பாரதத்துக்கும் கொடுக்கிற கவனத்தில் ஏற்றம் உள்ளும் ஏற்படவேண்டிய.

தெற்குப் பிறகு நான் குமாத்தூர் போகலாம். சிலகாலம் கட்டிவிட்டுத் திரும்பிவந்து நூதன கிராமம் வந்தது. "தயார்! திரும்பியேன்" என்று சொல்லித் துக்குப் போகவென்று சொல்லுவார்கள். போகவிட்டுக் குடி வரவென்றிருக்கிற வந்திடிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப்போகலாம்.

“புறத்திரிபி எல்லாமிடம் அறிவிக்கப்படுமா?”

உள்ளுள்ளார். இது குறித்து விவரம் கீழ்க் கட்டியிருக்கிறேன்.

பாட்டு எரிப்பால், ஒரு வாரம் எரிக்கப்பட்ட
செல்லாலை. பொழுந்த ஓட்ட போஷ்ஷிய
என்று கவிதை கொண்டு, தவிர்ப்பதென படிக்க
போனால் ஒருவரால் எவ்வ கணக்கில்
கொண்டு படித்தால், தீர்வென்று திரும்ப
படிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு.

“நாளை விவரம் அ’டியா ?”

⁴¹ அந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றி வரலாற்றுச் சான்றுகள் 711 மிகுது.

¹எல்லா பரிசுடாராயி? விங்கம், சங்கிலி

‘ஆமாம்’

¹ 'ஐம்மத்துப் பேராளிகள்'.

[illegible]

* இராஜாஜி பாரததேசம் முத்திரை நான் தரேன்

[illegible][illegible]

¹ மாவட்டாட்சிப்பாதுகாத்து
மலைமேலிருப்போர்க்குத்
தேவநாயக்கால் ஏதுவாக — அமைப்பாய்

இவ்வாறு ஒரு பாட்டுப் பாடினது, அப்படி
மெய்மறந்ததே போயிட்டேன். பொது
பாட்டே காலில் கீழங்கல்.

“அப்படித் தெரிவிப்பு வந்தப்போ என்னைத் துறந்து பார்க்கிறேன். சிறித்கு வேலுத்து விட்டிருந்தது. இருமீதா அதுமட்டும் அந்தப் பாட்டுக் என்னை அப்படி அமைப்பு விட்டிருந்தால் தூக்கம் இன்னும் நினைக்கப்பட்டபோது ஒரு சிறிதும் பிரதந்து. அருந்தென்னவோ

தமிழக அரசு

13 4 1 1 1 1

2000 2001 2002

2008年10月，中国铝业公司（以下简称“中铝集团”）与俄罗斯铝业联合公司（以下简称“俄铝”）签署战略合作协议，共同开发俄罗斯铝土矿资源。该协议是中铝集团与俄铝在俄罗斯开展合作的重要里程碑，标志着双方在铝土矿资源开发领域建立了长期稳定的合作关系。根据协议，中铝集团将负责在俄罗斯投资建设铝土矿开采项目，而俄铝则提供必要的技术支持和当地资源保障。双方计划在未来几年内，在俄罗斯多个地区开展铝土矿勘探和开采工作，以满足中国铝业公司对优质铝土矿资源的需求。这一合作不仅有助于提升中国铝业公司的资源保障能力，也将对俄罗斯铝土矿资源的开发和利用产生积极影响。

தனது பிள்ளைகளைப் பற்றி
அவர்களுக்குள் - அந்த
தனது பிள்ளைகளைப் பற்றி
அவர்களுக்குள் - அந்த
தனது பிள்ளைகளைப் பற்றி
அவர்களுக்குள் - அந்த

EPHRILIME
எப்ரிலிம்

தீண்டாமை நிரம்பியிருப்பதால், மிகக் கூடுதலாகத் தடுக்கப்பட வேண்டியது மிகக் கொள்கை. ஆய்வினை முதலிய நேரங்களில், ஒர் சிந்தனை வரவில்லை என்ற மருத்துவம்.

புனியன் டிரக் கம்பெனி, லிட்.

மகதாஸ் பட்டினா :

2. கீழ்க்கண்ட கேள்வி : மதுரை-1

ஷங்குமணி மகாத்மியார்
தமிழ் வாய்ந்தது

சத்தமாய் ஷட்டுகளைத் தயார்
தரவும் மிகவும் கீழிய அளவில்
ஆனால் பிரமாத சக்தி வாய்ந்த
தன உயர்ந்த முறையிற்
தயாரிக்கப்பட்டுப் பிறகு மாந்
தனை வடிவம் ஆக்கப்பட்டிருக்
கிறது. உபயோகிப்பதற்கு மிக
வும் கனவம். மற்ற மகாத்மையர்
கலா வித் சக்தி வாய்ந்தது.

☞☞☞

14 மாதநோக்கம்

தலைப்பு: பட்டாபிம் இரும்புக்கல்தா
(7 மணி அளவுகள்)

0★0

பெங்கால் கெழிகல்

கல்கத்தா - பும்பாய் - கான்பூர்

சென்னை சாலை வுண்டிப்பிடிபட்டார்கள் :

ஆர். எஸ். வெங்கடர் & கம்பெனி
68, பத்தர் தெரு - சென்னை-1

ஆகதிர ராஜ்ய குண்டிபிழைட்டிகள் :

செய் நாராயண பரிமலி
 தஞ்சை, கிழவயாட-15 கிழவதகம்

சோடை வெப்பத்திலும் குளுமை அனுபவிக்க

சோடை காலத்திலும் குளுமை உண்டாக ஊட்டுபவை என்று இந்தியாவின் கைத்தறித் துணிகள் பல தூற்றாண்டுக்காக விசேஷப் புகழ் பெற்றவை. சந்திரிப் புடவைகள், மிகுதுலாள் மல்லிகன், கவர்ச்சிகரமான கெட்டிச் சரபத் துணி கைங்கன், டோசியாக்கள் மற்றும் அணியச் சுவை பருத்தித் துணிகள் என்று உருவக்கோடை ஆடை களுக்கும் பல கைங்கள் உள்ளன.

விநாயக மலிவாகி விரும்பப்படுபவை—

உலாழம்புச் சிறப்பால் உயர்வாக மறிக்கப்படுவவை

இன்னும் சிறிது காலத்தில கைத்தறித் துணிகள் தாம் குறிப்பிடப்பட்டு, மதனாழிள்ளன முத்திரையும் இடம் பெறும். விவரங்களுக்கு தயவுசெய்து விசாரியுங்கள்.

அகில இந்திய கைத்தறிப் போர்டு
கார்ப்பரேஷன், லிட்டில் கோடு, மும்பை-1.

லோகம் இருந்தது. தொடர்ந்து தடவிப் பார்த்தேன். விடவமா செழிவு ஒன்றையும் காணேன். வாரோ தூங்கிச் கொண்டிருந்தபொழுது அடிக்கக்கிட்டுப் போயிட்டார்கள்! சத்திரத்தின் நிர்வாகியில் இருந்தவர்களை ஒவ்வொருவராகப் பார்த்தேன். திருடி இருப்பார்கள். என்று அவர்களைப் பார்த்தால் நோணவியல்,

‘என்ன பாக்குறியே பண்டாரம்’ என்று நிர்வாகியில் இருந்தவர்கள் விசாரித்தார்கள்.

‘நான் நடந்ததைச் சொன்னேன். அவர்கள் சிரிக்கார்கள்.

‘சாதி எடுத்துக் கிட்டுப் போயிருக்கும். நூணப்பால் சூடுகிற வேளும்?’ என்றார்கள்.

‘எனக்குச் சறுக்கென்று பட்டது. ‘விங்கத் தூக்குப் போல் மட்டியாதிருந்த தங்கச் சங்கிலி

செழிவேனோ? கைத்திவக்காரத்தனம்!’ என்று நினைத்துக்கொண்டே ஊருக்குத் திரும்பி வந்து விட்டேன்.

‘நூணப்பால் கிடைக்கப் போகா.’

‘அப்பறம்?’

‘தான் போறேன்.’

‘எங்கே?’

‘இப்படியே தீனமா.’

‘பின்பே என் வழிதே?’

‘‘எம்பலம் புகுந்து வேறு ஆள் பாதை வச்சுக்கொண்டு சொல்ல வழிதேன்.’’

‘‘அடப்பாதி! தெசமாகவே நூணப்பால் கிடைச்சிடுறா?’’

விங்கம் பட்ட படுகி சொல்லவியல், மழுக்கிய தரிசைத் தடனிக்கொண்டே தெருவில் இறங்கி விட்டான்.

படித்துப் பாருங்கள்

அவதாரமும் கம்பமும்

இராமன் அவதார வாயனோ என்பதைக் கவியப்பதின் அகச் சான்றுகளைக் கொண்டு விளக்குவதே இத் சிறு தாளின் நோக்கம்.

கம்பராமாயணப் பரவிரத்தலிருந்தும், துறக்கமுன்னிக்கும், ஆசிரியர் காட்டும் சான்றுகள் இராமனுடைய அவதாரத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன இதில் உண்மையைத் கம்பராமாயணக் கட்டுரைகளிலும் ஆசிரியர் தாம் எடுத்துக் கொண்ட கருத்தைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கும் முறைப்போற்றத்தக்கது. பாடல்களுக்கு அரும்பதச் சூறிப்பு அளித்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும்.

ஆசிரியர்: ம. இராமச்செல்லையன்; வெளியீடு: அல்லவன்ஸ் கம்பெனி, மயிலாப்பூர், சென்னை-6; விலை கு. 1-76.

‘51 13 தமிழ்நாடு’

தமிழில் கீண்ட நாட்களாக இலக்கியக் கட்டுரை எழுதி வருபவர்களில் திரு. பி. ஸ்ரீ. அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர். பரமரணுக்கும் புரிறு எளிய முறையில் பாடல்களை விளக்கும் தன்மையைச் ‘கட்சக தமிழ் நாடு’ என்ற இத் தொகுதியிலுள்ள அவருடைய எட்டுக் கட்டுரைகளும் சிறப்பிக்கின்றன. ஆழ்ந்த துருவியப் பார்க்கும் ஆராய்ச்சி வம்புகளெல்லாம் அவருடைய கட்டுரைகளில் அடங்கியிருக்கின்றன. அனுபவத்திற்கும் கையதான் அவருக்கு முக்கியம். எளிமை தான் முக்கியம். ‘எல்லாக் கலை’ என்ற கட்டுரையையும், ‘சூழ்நிலைத் தமிழ்’ என்ற கட்டுரையையும் படித்தால், இலக்கிய அழகைப் புரிந்து கொள்கிறோம். மற்ற கட்டுரைகளும் படிக்கச் சுவையாக இருக்கின்றன.

ஆசிரியர்: பி. ஸ்ரீ; வெளியீடுவோர்: அல்லவன்ஸ் கம்பெனி, மயிலாப்பூர், சென்னை-6. விலை கு. 1-40.

பிழைநி

சீர்தன்மையின் திவக்கத்தை கம்பம்க்குத்தாகக் கொண்டு தமிழில் கையாடலினைவகக் கத்திருக்கின்றன கவிதை எங்குள்ள அதில் ஏதாவதொரு ‘திராகம்’ இருத்தாக வேண்டும் என்பதற்கான வழக்கமாக விட்டதே! வழக்கத்தை வரலாறு மீறாதுமே?

‘குடியும் குடித்தனமுமாக வானும் மணி’ என்ற இன்னும் கத்திமதி என்ற சிளிமாக்காரியிடம் ஆசை கொள்கிறான். மணியை எடுத்து வளர்த்தும் பெரியவனாகிய மீதாத்தரின் மனைவி சிளிமாக்காரியைச் சத்திக்கு சிவராமப் பெருகிறான். சிளிமாக்காரி மணியைக் கைவிடுகிறான்.

அதே வகத்தில் மணி விட்டாட விட்டு வெளியேறி விடுகிறான். கடைசியில் சிளிமாக்காரியே மணியைச் சத்திக்கு அறிவுரை கூறிக் குடும்பத்தோடு சேர்த்து வைக்கிறான் அவனுடைய கையாழ்வகக் கத்த தன்மைத் திராகம் செவ்வக விடுகிறான் சிளிமாக்காரி. — இதுதான் கதை.

ஆசிரியை: வெங்கடகலட்சுமி; வெளியீடு: அல்லவன்ஸ் கம்பெனி, மயிலாப்பூர், சென்னை - 6. விலை கு. 3.

‘மழலை சித்திரம்’

‘வெங்கலக்கிழமை’ என்ற கீண்ட சிறு கதை தனது முதல் கதைவகக் கொண்ட இத்தொகுதியில் முல்லை குடும்பத்து வாழ்க்கைக் குழப்பங்களைச் சித்திரிக்கும் கதைகள் மறைத்துள்ளன. அந்தக்கென்றே சில சொற்றொடர்களையும் ஆசிரியர் என்று புகள்படுத்தியிருக்கிறார்.

ஏழு கதைகள் உள்ள இச் சிறுகதைத் தொகுதி படிக்கச் சுவையாக இருக்கிறது. சிறு கதைகளில் வறுவான பொதுக் கருத்து அமைக்க இன்னும் அனுபவப் பவிரி பெருக வேண்டும்.

ஆசிரியர்: ஆர். பி. மல்லிகார். வெளியீடு: அல்லவன்ஸ் கம்பெனி, மயிலாப்பூர், சென்னை - 6. விலை கு. 1 - 50.

சென்னை டி.டி.பி.ஓ.யின் கார்ப்பரேட்டர் சர்ப்பிரைமரஸ் ரூ. 100 லட்சம் சர்ப்படி. கோவை டி.டி.பி.ஓ.யின் கார்ப்பரேட்டர் சர்ப்பிரைமரஸ் ரூ. 100 லட்சம் சர்ப்படி.

[illegible]

தாயகத்திலிருந்து வந்தவர்கள்
தாயகத்தை மறந்து ஒன்றும்
இல்லை. அந்தே தாயகத்தை
அடையவில்லை
உயர்போகிறதற்கு
சிறந்த கதைப் புத்தகம்
இதுவேதான்.
தீயதென்றே இதைப்போ
உயர்போகிறது
உயர்த்த
குழந்தைகளை
இந்த புத்தகம்
பொருத்தம்

ஜெய் ஹிந்தி
கர்ணாப்பிஞ்சல்

பிரகச்சிறந்தது. ..எத்தி வாய்ந்தது

தூண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் கொள்கைகள் விட
தோஷமே தோட. செலாத்த பல்பாப 28

ஆர். சீனிவாசன்

முதுகுநிலை & அகலம்

633, மதுரைப் பாதாளத் திருவிடம்

Q. 4. Mr. Zinn - 3

வாதொரு குழையுமில்லை. எப்படிக்குப்பிரியும் கண்ணியம் நான் தனிக்கொண்டேன். ஏனென்றோ! தாங்களோ வேறே விதப்பலன். கண்ணியம் தாங்களே தவிர்த்தனர். தங்களின் சிறு நான் என்னவன்றோ! தனிப்பட்ட முறையாக நான் இவ்விரியத்தில் என்னை என்றே கூறினேன்!" விஷயங்கள் கூறினார் கமித்தினர்.

"ஏதென, சின்னத்தினை குழந்தைமையால் போசக் கூடத் தெரியாமல் என் மடியில் வளர்த்த நீ இவ்வளவு சாதுரியமாகப் போசக் கூற்றுக் கொண்டு விட்டாயா?" சிரித்துக் கொண்டே கூறினார் கமித்தினர்.

குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தையின் அண்ணனாகிய விஷ்ணுபாஸம் வந்ததில் வளர்த்தவர் கமித்தினர். அரை மிதத்துச் சிறித்துப் போகாராம். அரைப் குழந்தைக்கு மாதிரி அவர் வந்து விட்டால் உடனே அது சிறித்துவிடும், கமித்தினரின் தந்தையுடனே அவர் வந்ததற்குப் பின்னர் அண்ணனாகியேயே அவர் மாதிரி பொறுமைக் கமித்தினர். கமித்தினர் தந்தை வளர்த்துமிதத்து அவர் அண்ணனாகியேயே விட்டு நகரவில்லை.

கமித்தினரின் விஷ்ணுபாஸம் இவ்வளவு தள்ளாடாதி விட்டார். அவர் குழந்தை கமித்தினர்க்குப் பசு கவதகம் எடுத்துக் கூறினார். பருவமங்கல் கமித்தினர்க்கு அபேரத்தி மாதிரி தகரதில் வீரர் சொல்லி அவர் எடுத்துக் கூறியபோது அவர் உள்ளம் மகிழ்ந்து மெட்டவர். கோட்டோடு நின்று மல் தன் இதயத்தில் அவருக்கென ஒரு இடத்தைக் கொடுத்து அதை அன்புசூசிக்கவும் ஆரம்பித்து விட்டார்.

வசத்தத்தில் மடியில் இளமைமீன் மலர்வையே அழகுத்தேன் சிறப்பி நின்று கொண்டு இருந்த மகிழ்வு பார்த்துத் தந்தை பெருந்த கவலையின் கும்பு விட்டார். "இவருக்குத் தருந்த மணியை என்னிடம், எப்போது அடைவது?" விஷ்ணுபாஸம் யோசனைகொட்டார். விஷ்ணுபாஸம் ஒருவாறும் அவகாசம் கொட்டார். மகன் மனத்தில் என்ன இருக்குமோ, அறிந்து கொண்டு அக்காடம் கூறலாமே! என்று அவருக்கு விடை கிடைக்க அதிகத் தாமதமாகவில்லை.

"கவாமி! இவ்வளவு நாட்களாக வெகு விட்டு வந்தது ஒர் கருவந்தை என் மனத்தில் பதில் வைத்திருக்கோ! இன்னும் அவ்வுருவம் உங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை? என் மனத்தில் இருக்கை தேடிவிட்ட மதவளவின் பெயரை என் நானினால் என்னிடம் கூறுவது?" தவிர்த்துப் படி. காண்குடல் கூறினார் கமித்தினர்.

"இந்தக் குழந்தையை உயிரைக் கவலையாக எடுத்துப் பிடிக்கின்றேன். அவன் பகத்து விட்டுத் தன் கவலை போலித் தோன்றிவிட்டான்."

விஷ்ணுபாஸம் உடனே அவன் தந்தையிடம் இருந்து, ஒரு கப்பலாக, கமித்தினத்தில் தகரதில் இவ்வளவு தகரதில் கணவருடன் அபேரத்திக்கு வந்து விட்டார் கமித்தினர். கொஞ்சகாலம் அவரிடம் அன்பு செலுத்தினும், தகரதர் இரு மனைகளிடமும் சமமான அன்பு வைத்திருந்தார். வரல்கை கவனமற்றுச் சென்று கொண்டிருந்தது. இதோ, இவ்வுருவம் அவரின் பார்வை விஷ்ணுபாஸம் ஓட்டி வந்திருக்கிறது.

"கவாமி! கவலில் என் வேராகப் செனக்கியம் தோன்ற?"

"சொனக்கியம் தோன்றும், நீங்கள் ஏனோ விஷ்ணுபாஸம் மறித்து விட்டால், உயிரைப் பார்க்க நான் ஓட்டி வந்திருக்கிறேன்!" "காறணம் என்ன தான் நான் சொல்லியபார்க்க வரவில்லை, நான் அங்கு வந்து உயிரைப் பார்த்து விட்டால் நீங்கள் என்ன?"

பார்க்க வராமல் இருக்க அவ்வளவு? உயிரை இதைப் பொய்வுகள் கொடுத்தால் அபேரத்திக்கு வரவழகை வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் அங்கு வரவில்லை.

"என் மடியில் வளர்த்த குழந்தைமையே நீ இவ்வளவு சாதுரியமாகப் பிரகவது எனக்கு மறித்திவிட்டாயா?"

இவ்விதம் கூறிய விஷ்ணுபாஸம் தன் வேலுக்கு முடிச்சிருந்து ஒரு கற்கண்டுக் கட்டையை எடுத்து, "அப்பா குழந்தை, இந்தக் கற்கண்டு பிறந்துக் கொள்!" என்றார்.

கமித்தினர் அதை என்னு வரவில்லை போட்டுக் கொண்டார். "அப்பா! இது கற்கண்டு என்பதற்கு குறிக்கிறது!" என்றார்.

"நான் அன்னம் கொட்டி என்னத்தவரை யிறே நீ! இது கற்கண்டு கொண்டு குறிக்காமல் இருக்குமா? கமித்தினர், உனக்கு எவ்வளவோ கொண்டு வர வேண்டுமென்றுதான் எனக்கு ஆக. ஆனால் நான் என்னவருவதற்கும்தான் தான் சென்று விட்டேன். என் மனை குழந்தைகூட இப்பொழுது என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்!" என்றார் விஷ்ணுபாஸம்.

கமித்தினர் சந்தே திருக்கிட்டு, "என்ன! உன்னையாகவா?" என்றார்.

"ஆம், குழந்தை, என்னை விட்டுப் பிரிந்து நீ இங்கு வந்ததற்கு நான் அங்கு ஒரு முனி புகலிடம் தினை பெற்றேன், அவர் கூறிய தினை 'தியாகம்' என்ற சொல்லின் மேன்மையைப் புரிந்து கொண்டேன். அதன் பழக்க மனைமையம், எமத்தனையும் பிரித்தேன்!"

"என், கவாமி! அவர்கள் உங்கள் கொள்கைக்கு விடுவதற்காக இருந்தாரா? அவர்கள் உயிரை உயிரிட்டுக் கொண்டு விட்டார்கள்!"

கவர்ச்சியுள்ள அழகான

காங்கிரீட் வீடுகளை

ஏசிசி அல்லது **சங்கர் பிராண்டு** ஸிமென்ட்
கொண்டு கட்டுங்கள்

காங்கிரீட் கம்பம், காங்கிரீட் தளம் மற்றும் காங்கிரீட் கூகாணால் ஆன வீடு, பக்கவாக அமைந்த வீட்டிற்கான முக்கிய மூன்று ஆம் உங்கள் கொண்டுவரலாகும். முதல ஆரம் சிக்கனம்: அகாலது முதலீடு செலவு மிகமாளதே, தவிர யாரும் புச் செலவும் குறைவு. 2. கிபத்திறமில் பாதகாய்வு: காணம் காங்கிரீட் மரியது. உறுதியானது: ஏனெனில் காங்கிரீட்டின் மூல குணமே வலுவையாகும்.

நிலைத்திருக்கும் ஆக்க வேலைக்கு ஏசிசி

அல்லது சங்கர் பிராண்டு ஸிமென்ட்

உபயோகியுங்கள். இவை கண்ட்ரோல்

வீலைவில் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன.

நி உங்கள் கட்டுவ வீட்டிற்கான திட்டம் எங்கள் குறைவான யோசனைக்கு கீழ்க்கண்ட, விவரத்திற்கு மழுதலும்: 1. காங்கிரீட் அலோஸிபெஷன் ஆப் இந்தியா, 2. மவுன்ட் ரோடு, மதராஸ்

தி ஸிமென்ட் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் ஆம் இந்தியா ரோடு, வீட், தி ஆன்டானிஸெட்ட ஸிமென்ட் கம்பெனிக் லிமிடெட், தி இந்திய ஸிமென்ட்ஸ் லிமிடெட்

டால் என்று உயிரை விட்டிருப்பேன். இவர்க்கு வறும் பொயிருப்பதால் அவன் அறையிற் பிறழ், பாதுகாப்பிறழ் என்ற இராமனுக்கு வேதமும் கவமாகத் திருப்புகார்தான் என்ற ஒரே நம்பிக்கையால் உயிர் வாழ எவர்க்கு வழி காட்டுகிறது. ஆனால் கமித்திரை, எவ்வளவுகூட உன் மகனின் தியானம் செய்வ உன் மனம் எப்படியுமே துணிந்தது! இந்தத் திபரால் பண்பாட்டை எங்கிருந்தும் கதிருவி? என் மனத்துக்கு ஆறுதல் அளிக்கும்முறையில் மகனை அனுப்பி விட்டாயிடுவாய் கமித்திரை, உனக்குத் தான் என்ன மனம்மாறு செய்யப் போகிறீர்கள்? அதைத் தூக்குதான் கொள்கையை, கமித்திரை மாணசேமகா கிஷ்ணுபாவரை வணங்குகான். பிறகு கொள்கையினால் சமாதானம் செய்து அனுப்புகான்.

பிறகு, கணவரின் பிரித்திருக்கும் மருமகன் என்று சொல்லுகிறான் என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. அவரின் பார்த்துக் கொடுத்தான்.

"ஊர்மீன..."
"அம்மா, கணவன் வேண்டாம். உங்கள் அடிக்கால் பின்பற்றித் தியானத்தில் உலர்த்த போருகிக் கொள்ளத் துணிந்து விட்டேன்." கமித்திரை மருமகனை இதை அறிவதற்குக் கொண்டான்.

இதன் பிறகு பல சித்தர்களின் நடந்து விட்டன. தரையில் மரணத்துக்குப் பிறகுப் பதம் துபரத்த உடம்புதான் அடக்கிப்பவரைத் தெற்றும் பொறுப்பைக் கமித்திரை ஏற்றும். பரதன் பாரமுமராக இருந்தபொழுது மாண்டவியையும் பாதுகாத்தான். பரதனுடன் வளம் சென்று இவர்களுக்கிடம் உடம்பியாதும், அவரின் அகிலம் தெருக்காயில் பாதத்துக்கு இடம்விக்காயம் இருந்தான். இதோ பரதன், பாதுகாக்கிற வைத்துப் பட்டாயிடுகை வளம் வந்ததை முடித்து விட்டார்.

கமித்திரை தன் அறையில் இருந்தான். அந்த நேரம் அறையில் நிழலாய்வுது. தடைப்பினை மாகக் கவனமே தன்னாய்த் தன்னாய் வந்து நின்றுள். அவன் இன்னதான் தன் பத்திரிகை உணர்ந்தான். தன் தலத்தை உணர்ந்தான். கருணாதேவியின் வயலில் இன்று அவன் அடைக்கலம்.

"வாழ்கா, வாழ்கா!" கமித்திரை மனம் பூர்வமாக அமைதிடம் அனுதாபம் காட்டினான்.
"அக்கா, என் வாழ்கு பாதாமி விட்டது!"
"அப்படிச் சொல்லாதே. எல்லாம் விதிவின் செயல்."

"இல்லை, என் மனம் சமாதானம் அடைவ இல்லை. என் வயிற்றில் பிறந்த மகனை நான் அறிவ இல்லை. அங்கு" என்ற பதத்தை அந்தமயந்திரைக்குச் செய்துவிட்டேன். மகனை முற்றிலும் அறிந்த உங்கள் பாத வம்புகத் தால் என் பாய்வுகள் திரட்டும்" கமித்திரை வியப் பாதங்களைத் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டான் கமித்திரை.

"கவியை, மனத்தை விஞ்ஞ அடைபுக் கொள்ளாதே. தந்திரவிரமத்தில் தூய்மையி விட்ட உன் மனவின் துணிக் கவனி."

"அக்கா, அந்தப்பாக்கியம் எனக்கு இனி விட்டாது. ஒரு சிறு பாசெத்துக்காகவே நான் இங்கு வந்தேன். ஒரு மகன் இராமனுக்காகத் தந்து விட்ட உங்கலிடம் மற்றொரு மகனை ஏன் வாரிக்க வந்து விட்டது என் தவறு

தால். ஆவிலும் வேறு வழி இல்லை. என் மனவின் தலன் உங்கள் மனவின் கையில் இருக்கிறது. சத்துக்களை எப்பொழுதுமே பரதனுடைய செவையில் தாங்கள் அமர்த்த வேண்டும். இதிலே என் கொள்கை. இதன் காரணமாகச் சத்துக்களை எப்பொழுதுமே உங்கள் அருகில் இடவா மனக்குத்தும்படி தெரிஞ்சு. என்னுடைய ஒரு அங்கியில் தெருக்காத தாங்கள் அறிவீர்கள். பரதனிடம் என் பாத விட்டாது. ஆகவே என் பொருட்டுச் சத்துக்களை இச்செவையில் அமர்த்த வேண்டும்."

கமித்திரைவின் மனம் உவமைவரக் திரும்பியது. கண்ணுடைய மற்றொரு மனமும், மற்றொரு தாங்கு திரைநி! இவர்களுக்கிடம் காட்டுகிக் அனுப்பி விட்டவருக்குச் சத்துக்களைப் பரதனுடைய செவையில் எடுபடுத்து வது கஷ்டமாகத் தோன்றவில்லை. இவ்வுரு கணமனவின் பொருள். இவ்வளவுமே பிறர் இப்பயத்துக்காக அப்பாவித்து தான் அகில இன்பம் காண முயன்றும்.

பதிலுக்கு வருட்கள் பதிலுக்கு ஏகக் களாகக் கமித்திரை, இராமன், சீதை, இவர்களுள் குவரும் திருப்பி விட்டனர். கொள்கையை முதலாவதாக இவர்களுக்கிடம் அறிவத்து ஆரவரித்தால்.

அப்போதிலேன் அரண்மனையில் இன்று நிபந்தம் பரமிக் விட்டது. அங்கிலும் சொசு தித்தமாவில் கமித்திரை, கமித்திரைவின் அறிவு தினம் தெருக்கி விட்டது. இவர்க்கு வளின் மடியில் அவளது நில இருந்தது. சத்துக்கள் அவளது பாதங்களைத் தாய்க்கி கொள்புகுத்தால். இராமனும், பரதனும் அருகில் அமர்த்திக்கொள்ள.

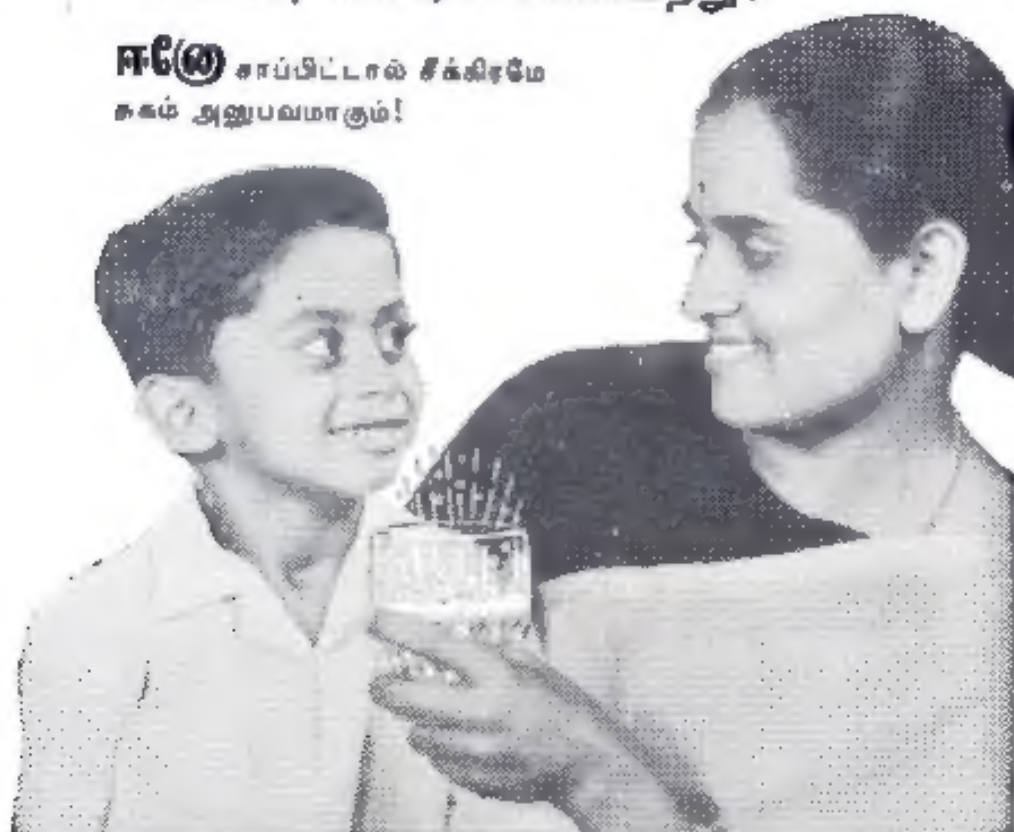
"ஊர்மீன!"
மெய்க்கக் கூப்பிட்டான் கமித்திரை.

ஊர்மீன நீ! தோய்த்த கண்களைய அருகில் வந்தான். "ஊர்மீன, கிஷ்ணு பரமன் என்விடம் ஒப்படைத்த தத்துவத்தை என் வாரிக்கா நீ ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்பா! பதிலுக்கு வருட்கள் கணவரைப் பிரித்து வார்த்த உங்கலிடம் அச் சந்தி இருக்கு மென்பது என் நம்பிக்கை. உன்னுடையது என்ற யோருள் எதுவாயிருப்பினும் சரி, அதன் காரணமாக மற்றவர்களுக்கு மலிந்திரியோ, வாய்மே இருக்குமெனில் அந்தத் திவரால் செய்வ நீ தவாராக இருக்கவேண்டும். என் மாயிக்கு நீ செய்யும் சிறு உபகாரமாக இது இருக்கட்டும்..." என்னுள் கமித்திரை.

பிறகு கிஷ்ணுபரமனின் தெரிந்தமுதத் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டான். அவர் அனலுக்கு முன்பே இறைவனாகப் போத்து விட்டார். அவருக்குக் கொடுத்து வரக்கூட காப்பாற்றி விட்ட அவன், "தியானம்" என்னும் சொல்லின் மெய்ப்பொருளை அறிந்து விட்டதன் காரணமாகப் பாசம், பத்தம் முதலியவற்றில் சிக்கவில்லை. இதன் பலனாக ஸ்ரீமத் தாராயணமலிக் திருவுருவம் அவன் கண்களுக்கு தன்னுட்ப புலப்பட்டது. அதோ, அவன் ஏதிரிக் செங்கத் தேவரதம் மின்னென பாய்ச்சியடி வகுறெது! கமித்திரைவின் முகத்திலே ஒரு பிரகாசம் தென்படியது.

எவ்வளவு சீக்கிரம் சுகமாயிற்று!

ஈனோ சாப்பிட்டால் சீக்கிரமே
சுகம் அனுபவமாகும்!

பிதமாக் பெதி ஏதப்பட சீதும்
பிதும் ஈலி வயிதநிம் தெத்த
பெசிய டொன் ஈனோ கருத்
கிதும் பொதும்

சுத்த உணர்ச்சியும், உற்சாகமும் கலையும்
ஏதாழும்பொழுதும், மீதமிஞ்சி யூசிப்ப
தானோ அங்கத்து வயிற்றுக் கோளாறு
வயிற்றுமோ அளவிப்பாடுபொழுதும் ஒரு
மினாலை தடைகளாகும் ஈனோ சாப்பிட்டால்
யோதும்! ஈனோ சீக்கிரமே யெனிய செவ்வ
கூசாகிக்கும், அது வயிற்றிலுள்ள அமித
அமிலங்களை அடக்கி, தேக உஷ்ணத்தைத்
தணித்து, உடலின் மீனாடும் புத்துணர்ச்சியும்
உற்சாகமும் பெறச் செய்யும்!

அதற்குமுன்னால் உலகமே ஈனோ அமித அமி
லங்களை அடக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. அது சிறு
குழந்தைகள் குத்தகொண்டு பெரியவர்கள்
மகனா குடிவாங்கும் வாயுநுகரும் ஏதற்றது.
வயிற்றுப்போனாறுகள், அநீனமும் ஏதற்றும்
உற்சாகமும் கலையிடுகிறது மூலித் திவானமும்
பெற ஈனோ சாப்பிடுகின்!

ஈனோ 'ப்ரூட் ஸாஸ்ட்' உடலின் தென்புடன் கலக்கும்!

'ஈனோ' மத்தும் 'ப்ரூட் ஸாஸ்ட்' சந்த வாய்த்ததன்
சீக்கிரம் செவ்வப்பட்ட யுரோப் மார்ச்சுதன்

குரும் ஈப்பொட்டின் (இந்தியா) யோரோப் மீடுமெட்

